Šis dokuments ir tikai informatīvs, un tam nav juridiska spēka. Eiropas Savienības iestādes neatbild par tā saturu. Attiecīgo tiesību aktu un to preambulu autentiskās versijas ir publicētas Eiropas Savienības "Oficiālajā Vēstnesī" un ir pieejamas datubāzē "Eur-Lex". Šie oficiāli spēkā esošie dokumenti ir tieši pieejami, noklikšķinot uz šajā dokumentā iegultajām saitēm

►B

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2018/848

(2018. gada 30. maijs)

par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 834/2007

(OV L 150, 14.6.2018., 1. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►M1	Komisijas Deleģētā regula (ES) 2020/427 (2020. gada 13. janvāris)	L 87	1	23.3.2020.
►M2	grozīta ar Komisijas Deleģētā regula (ES) 2021/269 (2020. gada 4. decembris)	L 60	24	22.2.2021.
►M3	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/1693 (2020. gada 11. novembris)	L 381	1	13.11.2020.
►M4	Komisijas Deleģētā regula (ES) 2020/1794 (2020. gada 16. septembris)	L 402	23	1.12.2020.
►M5	Komisijas Deleģētā regula (ES) 2021/642 (2020. gada 30. oktobris)	L 133	1	20.4.2021.
►M6	Komisijas Deleģētā regula (ES) 2021/715 (2021. gada 20. janvāris)	L 151	1	3.5.2021.
►M7	Komisijas Deleģētā regula (ES) 2021/716 (2021. gada 9. februāris)	L 151	5	3.5.2021.
►M8	Komisijas Deleģētā regula (ES) 2021/1006 (2021. gada 12. aprīlis)	L 222	3	22.6.2021.
►M9	Komisijas Deleģētā regula (ES) 2021/1691 (2021. gada 12. jūlijs)	L 334	1	22.9.2021.
►M10	Komisijas Deleģētā regula (ES) 2021/1697 (2021. gada 13. jūlijs)	L 336	3	23.9.2021.
►M11	Komisijas Deleģētā regula (ES) 2022/474 (2022. gada 17. janvāris)	L 98	1	25.3.2022.

Labota ar:

►C1 Kļūdu labojums, OV L 270, 29.10.2018., 37. lpp. (2018/848)
►C2 Kļūdu labojums, OV L 305, 26.11.2019., 59. lpp. (2018/848)
►C3 Kļūdu labojums, OV L 439, 29.12.2020., 32. lpp. (2020/1794)
►C4 Kļūdu labojums, OV L 7, 11.1.2021., 53. lpp. (2018/848)
►C5 Kļūdu labojums, OV L 204, 10.6.2021., 47. lpp. (2018/848)
►C6 Kļūdu labojums, OV L 450, 16.12.2021., 160. lpp. (2018/848)

▼B

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2018/848

(2018. gada 30. maijs)

par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 834/2007

I NODAĻA

PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets

Šajā regulā nosaka bioloģiskās ražošanas principus un paredz noteikumus par bioloģisko ražošanu, ar to saistīto sertifikāciju, un ar bioloģisko ražošanu saistīto norāžu izmantošanu marķējumā un reklāmā, kā arī noteikumus par kontrolēm, ar ko papildina Regulā (ES) 2017/625 paredzētos noteikumus.

2. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro šādiem produktiem, kam ir lauksaimniecības, tostarp akvakultūras un biškopības, izcelsme, kā uzskaitīts LESD I pielikumā, un produktiem, kas iegūti no minētajiem produktiem, ja šādus produktus ražo, sagatavo, marķē, izplata, laiž tirgū vai importē Savienībā, vai eksportē no tās vai tos paredzēts ražot, sagatavot, marķēt, izplatīt, laist tirgū, importēt Savienībā vai eksportēt no tās:

a) dzīvi vai nepārstrādāti lauksaimniecības produkti, tostarp sēklas un citi augu reproduktīvie materiāli;

b) pārstrādāti lauksaimniecības produkti, ko izmanto pārtikā;

c) barība.

Šo regulu piemēro arī citiem konkrētiem produktiem, kuri ir cieši saistīti ar lauksaimniecību, kuri uzskaitīti šīs regulas I pielikumā, ja tos ražo, sagatavo, marķē, izplata, laiž tirgū, importē Savienībā vai eksportē no Savienības vai ja tos ir paredzēts ražot, sagatavot, marķēt, izplatīt, laist tirgū, importēt Savienībā vai eksportēt no Savienības.

2. Šo regulu piemēro visiem operatoriem, kuri jebkurā ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas posmā ir iesaistīti darbībās, kas saistītas ar 1. punktā minētajiem produktiem.

3. Šī regula neattiecas uz sabiedriskās ēdināšanas darbībām, kuras veic ēdināšanas iestāde saskaņā ar definīciju Regulas (ES) Nr. 1169/2011 2. panta 2. punkta d) apakšpunktā, izņemot šajā punktā noteiktos gadījumus.

▼B

Attiecībā uz sabiedriskās ēdināšanas darbībās iegūtu produktu ražošanu, marķēšanu un kontroli dalībvalstis var piemērot valsts noteikumus vai – ja tādu nav – privātus standartus. Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotipu neizmanto šādu produktu marķēšanā, noformēšanā vai reklamēšanā, ne arī ēdināšanas iestādes reklamēšanai.

4. Ja vien nav noteikts citādi, šo regulu piemēro, neskarot saistītos Savienības tiesību aktus, jo īpaši tiesību aktus tādās jomās kā nekaitīgums pārtikas ķēdē, dzīvnieku veselība un labturība, augu veselība un augu reproduktīvais materiāls.

5. Šo regulu piemēro, neskarot citus īpašus Savienības tiesību aktus, kas saistīti ar produktu laišanu tirgū, un jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1308/2013 ([1]) un Regulu (ES) Nr. 1169/2011.

6. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 54. pantu, ar kuriem groza I pielikumā izklāstīto produktu sarakstu, tam pievienojot papildu produktus vai grozot minētos pievienotos ierakstus. Minētajā sarakstā drīkst iekļaut tikai tādus produktus, kas ir cieši saistīti ar lauksaimniecības produktiem.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

1) “bioloģiskā ražošana” ir šīs regulas prasībām atbilstošu ražošanas metožu izmantošana visos ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas posmos, tostarp 10. pantā minētajā pārejas periodā;

2) “bioloģiskais produkts” ir no bioloģiskās ražošanas iegūts produkts, kas nav produkts, kas ražots 10. pantā minētajā pārejas periodā. Nomedītu vai nozvejotu savvaļas dzīvnieku produktus neuzskata par bioloģiskiem produktiem;

3) “lauksaimniecības izejviela” ir lauksaimniecības produkts, ar kuru nav veiktas nekādas saglabāšanas vai pārstrādes darbības;

4) “profilakses pasākumi” ir pasākumi, kas operatoriem katrā ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas posmā ir jāveic, lai nodrošinātu bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu un augsnes kvalitāti, pasākumi augiem kaitīgo organismu un slimību profilaksei un kontrolei, un pasākumi, kas jāveic, lai izvairītos no negatīvas ietekmes uz vidi, dzīvnieku veselību un augu veselību;

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1308/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.).

▼B

5) “piesardzības pasākumi” ir pasākumi, kas operatoriem jāveic katrā ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas posmā, lai nepieļautu kontamināciju ar produktiem vai vielām, kuru izmantošana saskaņā ar šo regulu bioloģiskajā ražošanā nav atļauta, un lai nepieļautu bioloģisko produktu sajaukšanos ar nebioloģiskiem produktiem;

6) “pāreja” ir pārkārtošanās no nebioloģiskās ražošanas uz bioloģisko ražošanu noteiktā laikposmā, kurā piemēro šīs regulas noteikumus par bioloģisko ražošanu;

7) “pārejas produkts” ir produkts, kas tiek ražots 10. pantā minētajā pārejas periodā;

8) “saimniecība” ir visas ražošanas vienības, kurām ir viena vadība nolūkā ražot dzīvus vai nepārstrādātus lauksaimniecības produktus, tostarp produktus, kuriem ir akvakultūras un biškopības izcelsme, kas minēti 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā, vai produktus, kuri uzskaitīti I pielikumā, izņemot ēteriskās eļļas un raugu;

9) “ražošanas vienība” ir visi saimniecības resursi, piemēram, galvenās ražošanas telpas, zemes gabali, ganības, āra platības, lauksaimniecības dzīvnieku novietnes vai to daļas, bišu stropi, zivju dīķi, aļģu vai akvakultūras dzīvnieku turēšanas sistēmas un vietas, audzēšanas vienības, piekrastes vai jūras gultnes pielāgojumi, un ēkas ražas, kultūraugu produktu, aļģu produktu, dzīvnieku produktu, izejvielu un jebkuru citu attiecīgu resursu glabāšanai, ko pārvalda kā aprakstīts 10), 11) vai 12) punktā;

10) “bioloģiskās ražošanas vienība” ir ražošanas vienība, ko pārvalda saskaņā ar bioloģiskajai ražošanai piemērojamajām prasībām, izņemot 10. pantā minētajā pārejas periodā;

11) “pārejas ražošanas vienība” ir ražošanas vienība, ko pārvalda saskaņā ar bioloģiskajai ražošanai piemērojamajām prasībām 10. pantā minētajā pārejas periodā; tā var sastāvēt no zemes gabaliem vai citiem resursiem, attiecībā uz kuriem 10. pantā minētais pārejas periods sākas dažādā laikā;

12) “nebioloģiskās ražošanas vienība” ir ražošanas vienība, kas netiek pārvaldīta saskaņā ar bioloģiskajai ražošanai piemērojamajām prasībām;

13) “operators” ir fiziska vai juridiska persona, kas atbild par to, lai katrā ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas posmā, kurš ir minētās personas kontrolē, tiktu nodrošināta atbilstība šai regulai;

14) “lauksaimnieks” ir fiziska vai juridiska persona vai fizisku vai juridisku personu grupa, kura veic lauksaimniecisku darbību, neatkarīgi no minētās grupas un tās locekļu juridiskā statusa saskaņā ar valsts tiesību aktiem;

▼B

15) “lauksaimniecības zeme” ir lauksaimniecības zeme saskaņā ar definīciju Regulas (ES) Nr. 1307/2013 4. panta 1. punkta e) apakšpunktā;

16) “augi” ir augi saskaņā ar definīciju Regulas (EK) Nr. 1107/2009 3. panta 5) punktā;

17) “augu reproduktīvais materiāls” ir augi un visas augu daļas, tostarp sēklas, jebkurā augšanas stadijā, no kā var audzēt pilnapjoma augus un kas tam ir paredzētas;

18) “bioloģisks heterogēns materiāls” ir tāda augu grupa vienā viszemākā zināmā līmeņa botāniskā taksonomiskā grupā:

a) kurai ir kopīgas fenotipiskās īpašības;

b) kuru raksturo liela ģenētiskā un fenotipiskā daudzveidība starp atsevišķām reproduktīvām vienībām, tādēļ minētā augu grupa ir pārstāvēta kā materiāls kopumā, nevis kā neliels vienību skaits;

c) kura nav šķirne Padomes Regulas (EK) Nr. 2100/94 5. panta 2. punkta nozīmē ([1]);

d) kura nav šķirņu maisījums; un

e) kura tiek ražota saskaņā ar šo regulu;

19) “bioloģiskajai ražošanai piemērota bioloģiskā šķirne” ir šķirne saskaņā ar definīciju Regulas (EK) Nr. 2100/94 5. panta 2. punktā, kuru:

a) raksturo liela ģenētiskā un fenotipiskā daudzveidība starp atsevišķām reproduktīvām vienībām; un

b) iegūst šīs regulas II pielikuma I daļas 1.8.4. punktā minētās bioloģiskās pavairošanas darbību rezultātā;

20) “mātesaugs” ir identificēts augs, kura reproduktīvais materiāls ir izmantots jaunu augu pavairošanai;

21) “paaudze” ir augu grupa, kas veido vienu pakāpi augu tiešajā pēcnācēju līnijā;

22) “augkopība” ir lauksaimniecības kultūraugu produktu ražošana, tostarp savvaļas augu produktu ievākšana, ko veic komerciālos nolūkos;

([1]) Padomes Regula (EK) Nr. 2100/94 (1994. gada 27. jūlijs) par Kopienas augu šķirņu aizsardzību (OV L 227, 1.9.1994., 1. lpp.).

▼B

23) “augu produkti” ir augu produkti saskaņā ar definīciju Regulas (EK) Nr. 1107/2009 3. panta 6) punktā;

24) “kaitīgais organisms” ir kaitīgais organisms saskaņā ar definīciju Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/2031 1. panta 1. punktā ([1]);

25) “biodinamiskie preparāti” ir maisījumi, ko tradicionāli izmanto biodinamiskajā lauksaimniecībā;

26) “augu aizsardzības līdzekļi” ir līdzekļi, kas minēti Regulas (EK) Nr. 1107/2009 2. pantā;

27) “lopkopība” ir mājdzīvnieku vai pieradinātu sauszemes dzīvnieku, tostarp kukaiņu, audzēšana;

28) “lievenis” ir mājputniem paredzētas novietnes ārpusē uzcelta neizolēta papildu piebūve ar jumtu, kuras garākā mala parasti ir aprīkota ar stiepļu žogu vai sietu un kurā ir āra apstākļi, dabīgais un vajadzības gadījumā mākslīgais apgaismojums, un pakaišiem klāta grīda;

29) “jaunvistas” ir jauni Gallus gallus sugas dzīvnieki, kuru vecums nepārsniedz 18 nedēļas;

30) “dējējvistas” ir Gallus gallus sugas dzīvnieki, kuri ir paredzēti olu ražošanai patēriņam pārtikā un kuru vecums ir vismaz 18 nedēļas;

31) “izmantojama platība” ir izmantojama platība saskaņā ar definīciju Padomes Direktīvas 1999/74/EK ([2]) 2. panta 2. punkta d) apakšpunktā;

32) “akvakultūra” ir akvakultūra saskaņā ar definīciju Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1380/2013 ([3]) 4. panta 1. punkta 25) apakšpunktā;

33) “akvakultūras produkti” ir akvakultūras produkti saskaņā ar definīciju Regulas (ES) Nr. 1380/2013 4. panta 1. punkta 34) apakšpunktā;

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/2031 (2016. gada 26. oktobris) par aizsardzības pasākumiem pret augiem kaitīgajiem organismiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 228/2013, (ES) Nr. 652/2014 un (ES) Nr. 1143/2014 un atceļ Padomes Direktīvas 69/464/EEK, 74/647/EEK, 93/85/EEK, 98/57/EK, 2000/29/EK, 2006/91/EK un 2007/33/EK (OV L 317, 23.11.2016., 4. lpp.).

([2]) Padomes Direktīva 1999/74/EK (1999. gada 19. jūlijs), ar ko paredz minimālos standartus dējējvistu aizsardzībai (OV L 203, 3.8.1999., 53. lpp.).

([3]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1380/2013 (2013. gada 11. decembris) par kopējo zivsaimniecības politiku un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 un (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu 2004/585/EK (OV L 354, 28.12.2013., 22. lpp.).

▼B

34) “slēgta akvakultūras recirkulācijas iekārta” ir iekārta uz sauszemes vai uz kuģa, kurā ar akvakultūru nodarbojas noslēgtā vidē un kurā notiek ūdens recirkulācija, un kurai nepieciešama pastāvīga ārēja enerģijas pievade, lai stabilizētu vidi, kurā atrodas akvakultūras dzīvnieki;

35) “enerģija no atjaunojamiem avotiem” ir enerģija no atjaunojamiem nefosiliem avotiem, piemēram, vēja, saules, ģeotermālā, viļņu, plūdmaiņu, hidroelektrostaciju, atkritumu poligonu gāzes, notekūdeņu attīrīšanas iekārtu gāzes un biogāzu enerģija;

36) “inkubators” ir vieta, kur notiek akvakultūras dzīvnieku, konkrēti zivju, gliemju, vēžveidīgo un adatādaiņu, inkubācija, pavairošana un audzēšana agrīnajos dzīves posmos;

37) “audzētava” ir vieta, kurā norisinās akvakultūras audzēšanas starpposms pēc inkubatora un pirms nobarošanas posma. Audzētavas posms tiek pabeigts ražošanas cikla pirmajā trešdaļā, izņemot sugām, kuru attīstības ciklā ir smoltifikācijas stadija;

38) “ūdens piesārņojums” ir piesārņojums saskaņā ar definīciju Direktīvas 2000/60/EK 2. panta 33. punktā un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/56/EK ([1]) 3. panta 8) punktā tajos ūdeņos, kur piemēro katru no minētajām direktīvām;

39) “polikultūra” ir divu vai vairāku sugu, kuras parasti pārstāv dažādus trofiskos līmeņus, akvakultūras audzēšana vienā kultūras vienībā;

40) “ražošanas cikls” ir akvakultūras dzīvnieka vai aļģes dzīves ilgums no agrīnā dzīves posma (akvakultūras dzīvniekiem – apaugļoti ikri) līdz ievākšanai;

41) “vietēji audzētas sugas” ir akvakultūras sugas, kas nav ne svešzemju, ne arī vietējā areālā nesastopamas sugas attiecīgi Padomes Regulas (EK) Nr. 708/2007 ([2]) 3. panta 6) un 7) punkta nozīmē, kā arī minētās regulas IV pielikumā uzskaitītās sugas;

42) “veterinārā ārstēšana” ir visi ārstnieciskie vai profilaktiskie kursi konkrētas slimības gadījumā;

43) “veterinārās zāles” ir veterinārās zāles saskaņā ar definīciju Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/82/EK ([3]) 1. panta 2. punktā;

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/56/EK (2008. gada 17. jūnijs), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva) (OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp.).

([2]) Padomes Regula (EK) Nr. 708/2007 (2007. gada 11. jūnijs) par svešzemju un vietējā areālā nesastopamu sugu izmantošanu akvakultūrā (OV L 168, 28.6.2007., 1. lpp.).

([3]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/82/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz veterinārajām zālēm (OV L 311, 28.11.2001., 1. lpp.).

▼B

44) “sagatavošana” ir bioloģisko vai pārejas produktu saglabāšanas vai pārstrādes darbības vai jebkura cita darbība, ko veic ar nepārstrādātu produktu, neizmainot sākotnējo produktu, piemēram, kaušana, griešana, tīrīšana vai malšana, kā arī iepakošana, marķēšana vai izmaiņas marķējumā saistībā ar bioloģisko ražošanu;

45) “pārtika” ir pārtika saskaņā ar definīciju Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 178/2002 ([1]) 2. pantā;

46) “barība” ir barība saskaņā ar definīciju Regulas (EK) Nr. 178/2002 3. panta 4. punktā;

47) “barības sastāvdaļas” ir barības sastāvdaļas saskaņā ar definīciju Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 767/2009 ([2]) 3. panta 2. punkta g) apakšpunktā;

48) “laišana tirgū” ir laišana tirgū saskaņā ar definīciju Regulas (EK) Nr. 178/2002 3. panta 8. punktā;

49) “izsekojamība” ir spēja visos ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas posmos izsekot un atrast pārtiku, barību vai jebkuru produktu, kas minēts 2. panta 1. punktā, un jebkuru vielu, ko paredzēts pievienot vai ko varētu pievienot pārtikai, barībai vai jebkuram produktam, kas minēts 2. panta 1. punktā;

50) “ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas posms” ir jebkurš posms no bioloģiskā produkta primārās ražošanas līdz tā uzglabāšanai, pārstrādei, pārvadāšanai, un pārdošanai vai piegādei galapatērētājam, tostarp attiecīgā gadījumā arī marķēšana, reklāma, imports, eksports un ar līgumiem nodotas darbības;

51) “sastāvdaļa” ir sastāvdaļa saskaņā ar definīciju Regulas (ES) Nr. 1169/2011 2. panta 2. punkta f) apakšpunktā vai – attiecībā uz produktiem, kas nav pārtika, – jebkura viela vai produkts, ko izmanto produktu ražošanā vai sagatavošanā un ko, pat izmainītā veidā, satur arī gatavais produkts;

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.).

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 767/2009 (2009. gada 13. jūlijs) par barības laišanu tirgū un lietošanu un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1831/2003 un atceļ Padomes Direktīvu 79/373/EEK, Komisijas Direktīvu 80/511/EEK, Padomes Direktīvas 82/471/EEK, 83/228/EEK, 93/74/EEK, 93/113/EK un 96/25/EK un Komisijas Lēmumu 2004/217/EK (OV L 229, 1.9.2009., 1. lpp.).

▼B

52) “marķējums” ir jebkādi vārdi, ziņas, preču zīmes, zīmolvārdi, attēli vai simboli, kas ir saistīti ar produktu un kas atrodas uz jebkāda iepakojuma, dokumenta, uzraksta, etiķetes, riņķa vai apsēja, kas pievienots minētajam produktam vai attiecas uz to;

53) “reklāma” ir jebkāda sabiedrībai sniegta informācija par produktiem, kura nav marķējums un kuras mērķis vai iespējamās sekas ir attieksmes, pārliecības un uzvedības ietekmēšana un veidošana, lai tieši vai netieši veicinātu produktu pārdošanu;

54) “kompetentās iestādes” ir kompetentās iestādes saskaņā ar definīciju Regulas (ES) 2017/625 3. panta 3) punktā;

55) “kontroles iestāde” ir bioloģisko produktu kontroles iestāde saskaņā ar definīciju Regulas (ES) 2017/625 3. panta 4) punktā, vai iestāde, kuru Komisija vai Komisijas atzīta trešā valsts ir atzinusi kontroļu veikšanai trešās valstīs attiecībā uz bioloģisko produktu un pārejas produktu importēšanu Savienībā;

56) “kontroles institūcija” ir deleģētā institūcija saskaņā ar definīciju Regulas (ES) 2017/625 3. panta 5) punktā, vai institūcija, kuru Komisija vai Komisijas atzīta trešā valsts ir atzinusi kontroļu veikšanai trešās valstīs attiecībā uz bioloģisko produktu un pārejas produktu importēšanu Savienībā;

57) “neatbilstība” ir neatbilstība šai regulai vai saskaņā ar šo regulu pieņemtajiem deleģētajiem un īstenošanas aktiem;

58) “ģenētiski modificēts organisms” jeb “ĢMO” ir ģenētiski modificēts organisms saskaņā ar definīciju Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/18/EK ([1]) 2. panta 2) punktā un kas nav iegūts, izmantojot minētās direktīvas I.B pielikumā uzskaitītās ģenētiskās modifikācijas metodes;

59) “ražots no ĢMO” ir tāds, kas pilnībā vai daļēji iegūts no ĢMO, bet nesatur ĢMO vai nesastāv no tiem;

60) “ražots ar ĢMO” ir tāds, kas iegūts, izmantojot ĢMO kā pēdējo dzīvo organismu ražošanas procesā, bet nesatur ĢMO, nesastāv no ĢMO un nav ražots no ĢMO;

61) “pārtikas piedeva” ir pārtikas piedeva saskaņā ar definīciju Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1333/2008 ([2]) 3. panta 2. punkta a) apakšpunktā;

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/18/EK (2001. gada 12. marts) par ģenētiski modificētu organismu apzinātu izplatīšanu vidē un Padomes Direktīvas 90/220/EEK atcelšanu (OV L 106, 17.4.2001., 1. lpp.).

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1333/2008 (2008. gada 16. decembris) par pārtikas piedevām (OV L 354, 31.12.2008., 16. lpp.).

▼B

62) “barības piedevas” ir barības piedevas saskaņā ar definīciju Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1831/2003 ([1]) 2. panta 2. punkta a) apakšpunktā;

63) “ar inženierijas paņēmieniem iegūts nanomateriāls” ir ar inženierijas paņēmieniem iegūts nanomateriāls saskaņā ar definīciju Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2015/2283 ([2]) 3. panta 2. punkta f) apakšpunktā;

64) “līdzvērtība” ir atbilstība tiem pašiem mērķiem un principiem, kuru panāk, piemērojot noteikumus, kas nodrošina tādu pašu atbilstības apliecināšanas pakāpi;

65) “pārstrādes palīglīdzeklis” ir pārstrādes palīglīdzeklis saskaņā ar definīciju Regulas (EK) Nr. 1333/2008 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā attiecībā uz pārtiku un – Regulas (EK) Nr. 1831/2003 2. panta 2. punkta h) apakšpunktā attiecībā uz barību;

66) “pārtikas ferments” ir pārtikas ferments saskaņā ar definīciju Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1332/2008 ([3]) 3. panta 2. punkta a) apakšpunktā;

67) “jonizējošais starojums” ir jonizējošais starojums saskaņā ar definīciju Padomes Direktīvas 2013/59/Euratom ([4]) 4. panta 46) punktā;

68) “fasēti pārtikas produkti” ir fasēti pārtikas produkti saskaņā ar definīciju Regulas (ES) Nr. 1169/2011 2. panta 2. punkta e) apakšpunktā;

69) “mājputnu novietne” ir fiksēta vai pārvietojama būve mājputnu saimju izmitināšanai, tostarp visas virsmas, ko sedz jumti, tostarp lievenis; novietne var būt sadalīta atsevišķos nodalījumos, no kuriem katrā tiek izmitināta viena saime;

70) “kultūraugu audzēšana augsnē” ir audzēšana dzīvā augsnē vai augsnē, kas sajaukta vai mēslota ar vielām un produktiem, kuri atļauti bioloģiskajā ražošanā, saistībā ar augsnes apakškārtu un pamatiezi;

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1831/2003 (2003. gada 22. septembris) par dzīvnieku ēdināšanā lietotām piedevām (OV L 268, 18.10.2003., 29. lpp.).

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/2283 (2015. gada 25. novembris) par jauniem pārtikas produktiem un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1169/2011 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 258/97 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1852/2001 (OV L 327, 11.12.2015., 1. lpp.).

([3]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1332/2008 (2008. gada 16. decembris) par pārtikas fermentiem un par grozījumiem Padomes Direktīvā 83/417/EEK, Padomes Regulā (EK) Nr. 1493/1999, Direktīvā 2000/13/EK, Padomes Direktīvā 2001/112/EK un Regulā (EK) Nr. 258/97 (OV L 354, 31.12.2008., 7. lpp.).

([4]) Padomes Direktīva 2013/59/Euratom (2013. gada 5. decembris), ar ko nosaka drošības pamatstandartus aizsardzībai pret jonizējošā starojuma radītajiem draudiem un atceļ Direktīvu 89/618/Euratom, Direktīvu 90/641/Euratom, Direktīvu 96/29/Euratom, Direktīvu 97/43/Euratom un Direktīvu 2003/122/Euratom (OV L 13, 17.1.2014., 1. lpp.).

▼B

71) “nepārstrādāti produkti” ir nepārstrādāti produkti saskaņā ar definīciju Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 852/2004 ([1]) 2. panta 1. punkta n) apakšpunktā, neatkarīgi no iepakošanas un marķēšanas darbībām;

72) “pārstrādāti produkti” ir pārstrādāti produkti saskaņā ar definīciju Regulas (EK) Nr. 852/2004 2. panta 1. punkta o) apakšpunktā, neatkarīgi no iepakošanas un marķēšanas darbībām;

73) “pārstrāde” ir pārstrāde saskaņā ar definīciju Regulas (EK) Nr. 852/2004 2. panta 1. punkta m) apakšpunktā; tostarp šīs regulas 24. un 25. pantā minēto vielu izmantošana, bet ne iepakošanas vai marķēšanas darbības;

74) “bioloģisko vai pārejas produktu integritāte” nozīmē to, ka produkts neizrāda neatbilstību, kura:

a) jebkurā ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas posmā ietekmē produkta bioloģiskās vai pārejas īpašības; vai

b) atkārtojas vai ir tīša;

75) “aploks” ir nožogojums, kurā ietilpst teritorija, kas dzīvniekiem nodrošina aizsardzību pret sliktiem laikapstākļiem.

II NODAĻA

BIOLOĢISKĀS RAŽOŠANAS MĒRĶI UN PRINCIPI

4. pants

Mērķi

Bioloģiskā ražošana atbilst šādiem vispārējiem mērķiem:

a) dot ieguldījumu vides un klimata aizsardzībā;

b) ilgtermiņā uzturēt augsnes auglību;

c) sekmēt augstu bioloģiskās daudzveidības pakāpi;

d) dot būtisku ieguldījumu netoksiskas vides saglabāšanā;

e) dot ieguldījumu augstos dzīvnieku labturības standartos un jo īpaši ņemt vērā dzīvnieku sugām raksturīgās uzvedības vajadzības;

f) sekmēt īsas izplatīšanas ķēdes un vietējās produkcijas patēriņu dažādās Savienības vietās;

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 852/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par pārtikas produktu higiēnu (OV L 139, 30.4.2004., 1. lpp.).

▼B

g) veicināt apdraudētu retu un vietēju šķirņu saglabāšanu;

h) dot ieguldījumu tāda augu ģenētiskā materiāla piedāvājuma attīstīšanā, kurš ir pielāgots bioloģiskās lauksaimniecības specifiskajām vajadzībām un mērķiem;

i) sekmēt augstu bioloģiskās daudzveidības pakāpi, jo īpaši, izmantojot tādu daudzveidīgu augu ģenētisko materiālu kā bioloģisks heterogēns materiāls un bioloģiskajai ražošanai piemērotas bioloģiskās šķirnes;

j) sekmēt bioloģiskas augu selekcijas darbību attīstību, lai dotu ieguldījumu bioloģiskās nozares labvēlīgās ekonomiskajās perspektīvās.

5. pants

Vispārīgi principi

Bioloģiskā ražošana ir ilgtspējīgas pārvaldības sistēma, kuras pamatā ir šādi vispārīgie principi:

a) respektēt dabas sistēmas un ciklus, saglabāt un uzlabot augsnes, ūdeņu un gaisa stāvokli, augu un dzīvnieku veselību un to savstarpējo līdzsvaru;

b) saglabāt dabas ainavas elementus, piemēram dabas mantojuma vietas;

c) atbildīgi izmantot tādus enerģijas un dabas resursus kā ūdens, augsne, organiskās vielas un gaiss;

d) ražot plašu kvalitatīvu pārtikas produktu un citu lauksaimniecības un akvakultūras produktu klāstu, kas atbilst patērētāju pieprasījumam pēc precēm, kuras ražotas, izmantojot procesus, kas nekaitē videi, cilvēku veselībai, augu veselībai vai dzīvnieku veselībai un labturībai;

▼C2

e) visos pārtikas un barības ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas posmos nodrošināt bioloģiskās ražošanas integritāti;

▼B

f) pienācīgi izstrādāt un pārvaldīt bioloģiskos procesus, kuru pamatā ir ekoloģiskās sistēmas, kas izmanto pārvaldības sistēmā atrodamos iekšējos dabas resursus, lietojot metodes, kuras:

i) izmanto dzīvus organismus un mehāniskas ražošanas metodes;

ii) praktizē kultūraugu audzēšanu augsnē un ar zemi saistītu lopkopību vai praktizē akvakultūru, kas atbilst ūdeņu resursu ilgtspējīgas izmantošanas principam;

▼B

iii) neizmanto ĢMO un produktus, kas ražoti no ĢMO vai kas ražoti ar ĢMO, izņemot veterinārās zāles;

iv) balstās uz risku novērtējumu un – attiecīgā gadījumā – uz piesardzības pasākumu un profilaktisku pasākumu izmantošanu;

g) ierobežot ārēju resursu izmantošanu, ja ir vajadzīgi ārējie resursi vai ja nepastāv f) apakšpunktā minētās piemērotās pārvaldības prakses un metodes, izmanto vienīgi šādus ārējos resursus:

i) bioloģiskajā ražošanā iegūtus resursus; attiecībā uz augu reproduktīvo materiālu priekšroka ir dodama šķirnēm, kas spēj nodrošināt atbilsmi īpašām bioloģiskās lauksaimniecības vajadzībām un mērķiem;

ii) dabīgas vai dabiski iegūtas vielas;

iii) vāji šķīstošus minerālmēslus;

h) vajadzības gadījumā un atbilstīgi šai regulai pielāgot ražošanas procesu, ņemt vērā sanitāro stāvokli, ekoloģiskā līdzsvara, klimatisko un vietējo apstākļu reģionālās atšķirības, attīstības pakāpi un īpašu lauksaimniecības praksi;

i) no visas bioloģiskās pārtikas ķēdes izslēgt dzīvnieku klonēšanu, mākslīgi radītu poliploīdu dzīvnieku audzēšanu un jonizējošo starojumu;

j) ievērot augstus dzīvnieku labturības standartus, ņemot vērā katras sugas specifiskās vajadzības.

6. pants

Īpašie principi, kas piemērojami lauksaimniecības darbībās un akvakultūrā

Saistībā ar lauksaimniecības darbībām un akvakultūru bioloģiskās ražošanas pamatā jo īpaši ir šādi īpašie principi:

a) uzturēt un bagātināt dzīvos organismus augsnē un augsnes dabisko auglību, augsnes stabilitāti, augsnes ūdensietilpību un augsnes bioloģisko daudzveidību, novēršot un ierobežojot augsnes organisko vielu zudumu, augsnes sablīvēšanos un augsnes eroziju, un barot augus, galvenokārt izmantojot augsnes ekosistēmu;

b) līdz minimumam ierobežot neatjaunojamo resursu un ārējo resursu izmantošanu;

c) augu un dzīvnieku izcelsmes atkritumus un blakusproduktus otrreizēji izmantot par resursiem augkopībā un lopkopībā;

▼B

d) uzturēt augu veselību ar profilaktisku pasākumu palīdzību, jo īpaši, izvēloties piemērotas sugas, šķirnes vai heterogēnu materiālu, kas ir izturīgs pret kaitīgajiem organismiem un slimībām, izvēloties piemērotu augu seku, mehāniskas un fiziskas metodes un kaitīgo organismu dabisko ienaidnieku aizsardzību;

e) izmantot tādas sēklas un dzīvniekus, kam ir augsta ģenētiskā daudzveidība, izturība pret slimībām un ilgmūžība;

f) augu šķirnes izvēlēties, ņemot vērā konkrēto bioloģiskās ražošanas sistēmu īpašās iezīmes, īpašu uzmanību pievēršot agronomiskajām īpašībām, izturībai pret slimībām, spējai pielāgoties dažādiem vietējiem augsnes un klimatiskajiem apstākļiem un ievērojot dabiskos krustošanas ierobežojumus;

g) izmantot bioloģisku augu reproduktīvo materiālu, piemēram, augu reproduktīvo materiālu no bioloģiska heterogēna materiāla, un bioloģiskajai ražošanai piemērotas bioloģiskās šķirnes;

h) bioloģiskās šķirnes ražot, izmantojot dabisko reproduktīvo spēju, un pievērst uzmanību dabisko krustošanas ierobežojumu ievērošanai;

i) neskarot Regulas (EK) Nr. 2100/94 14. pantu un saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem piešķirto augu šķirņu aizsardzību, lauksaimniekiem ir iespēja izmantot augu reproduktīvo materiālu, kas iegūts viņu pašu saimniecībās, lai veicinātu ģenētiskos resursus, kas pielāgoti īpašajiem bioloģiskās ražošanas nosacījumiem;

j) dzīvnieku šķirnes izvēlēties, ņemot vērā augstu ģenētiskās daudzveidības pakāpi, dzīvnieku spēju pielāgoties vietējiem apstākļiem, ciltsvērtību, ilgmūžību, to dzīvotspēju un to izturību pret slimībām vai veselības problēmām;

k) praktizēt lopkopību, kas piemērota konkrētajai vietai un saistīta ar zemi;

l) izmantot tādus lopkopības paņēmienus, kas uzlabo dzīvnieku imūnsistēmu un stiprina dabisko aizsardzību pret slimībām, tostarp regulāru kustību brīvību un iespēju uzturēties ārpus telpām un ganībās;

m) lauksaimniecības dzīvnieku barošanā izmantot bioloģisko barību, kas sastāv no lauksaimnieciskas izcelsmes sastāvdaļām, kuras iegūtas bioloģiskajā ražošanā, un no dabīgām nelauksaimnieciskas izcelsmes vielām;

n) bioloģiskās lopkopības produktus iegūt no dzīvniekiem, kuri kopš dzimšanas vai izšķilšanās visu laiku ir audzēti bioloģiskajās saimniecībās;

o) saglabāt ūdens vides veselību un apkārtējo ūdens un sauszemes ekosistēmu kvalitāti;

▼B

p) ūdens organismu barošanā izmantot barību no ilgtspējīgi izmantotām zvejniecībām saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1380/2013 vai bioloģisko barību, kas sastāv no lauksaimnieciskas izcelsmes sastāvdaļām, kuras iegūtas bioloģiskajā ražošanā, tostarp bioloģiskajā akvakultūrā, un no dabīgām nelauksaimnieciskas izcelsmes vielām;

q) izvairīties no jebkura tāda apdraudējuma aizsargājamām sugām, kurš var rasties no bioloģiskās ražošanas.

7. pants

Īpašie principi, kas piemērojami bioloģiskās pārtikas pārstrādē

Pārstrādātas bioloģiskās pārtikas ražošanas pamatā jo īpaši ir šādi īpašie principi:

a) ražot bioloģisko pārtiku no bioloģiski ražotām lauksaimnieciskas izcelsmes sastāvdaļām;

b) ierobežot pārtikas piedevu, nebioloģisku sastāvdaļu, kam ir galvenokārt tehnoloģiskas un sensoras funkcijas, un mikrouzturvielu un pārstrādes palīglīdzekļu izmantošanu, proti, izmantot tos minimāli un vienīgi gadījumos, kad pastāv būtiskas tehnoloģiskas vajadzības, vai īpašiem uztura mērķiem;

c) neizmantot vielas un pārstrādes metodes, kas varētu būt maldinošas attiecībā uz produkta patieso iedabu;

d) bioloģisko pārtiku pārstrādāt uzmanīgi, vēlams, izmantojot bioloģiskas, mehāniskas un fiziskas metodes;

e) izslēgt pārtiku, kas satur inženierijas ceļā iegūtus nanomateriālus vai sastāv no tiem.

8. pants

Īpašie principi, kas piemērojami bioloģiskās barības pārstrādē

Pārstrādātas bioloģiskās barības ražošanas pamatā jo īpaši ir šādi īpašie principi:

a) ražot bioloģisko barību no bioloģiskām barības sastāvdaļām;

b) ierobežot barības piedevu un pārstrādes palīglīdzekļu izmantošanu, proti, izmantot tos minimāli un vienīgi gadījumos, kad pastāv būtiskas tehnoloģiskas vai zootehniskas vajadzības, vai īpašiem uztura mērķiem;

c) neizmantot vielas un pārstrādes metodes, kas varētu būt maldinošas attiecībā uz produkta patieso iedabu;

▼B

d) bioloģisko barību pārstrādāt uzmanīgi, vēlams, izmantojot bioloģiskas, mehāniskas un fiziskas metodes.

III NODAĻA

RAŽOŠANAS NOTEIKUMI

9. pants

Vispārīgie ražošanas noteikumi

1. Operatori ievēro šajā pantā paredzētos vispārīgos ražošanas noteikumus.

2. Visu saimniecību pārvalda saskaņā ar šīs regulas prasībām, ko piemēro bioloģiskajai ražošanai.

3. Regulas 24. un 25. pantā un II pielikumā minētajiem nolūkiem un izmantojumiem bioloģiskajā ražošanā drīkst izmantot tikai tādus produktus un vielas, kas ir atļautas, ievērojot minētos noteikumus, ar noteikumu, ka minētos produktus un vielas ir atļauts izmantot arī nebioloģiskajā ražošanā saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktu noteikumiem un – attiecīgā gadījumā – saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kuri ir balstīti uz Savienības tiesību aktiem.

Bioloģiskajā ražošanā drīkst izmantot šādus produktus un vielas, kas minētas Regulas (EK) Nr. 1107/2009 2. panta 3. punktā, ar noteikumu, ka tās ir atļautas saskaņā ar minēto regulu:

a) kā augu aizsardzības līdzekļu sastāvdaļas – aizsargvielas, sinerģistus un papildvielas;

b) palīgvielas, kuras paredzēts jaukt ar augu aizsardzības līdzekļiem.

Produktu un vielu izmantošana bioloģiskajā ražošanā tādos nolūkos, kas šajā regulā nav ietverti, ir atļauta ar noteikumu, ka to izmantošana atbilst II nodaļā noteiktajiem principiem.

4. Bioloģiskās pārtikas vai barības apstrādē un bioloģiskās pārtikas vai barības ražošanā izmantotu izejvielu apstrādē neizmanto jonizējošo starojumu.

5. Ir aizliegts izmantot dzīvnieku klonēšanu un audzēt mākslīgi radītus poliploīdus dzīvniekus.

6. Katrā ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas posmā attiecīgā gadījumā veic profilaktiskus un piesardzības pasākumus.

7. Neatkarīgi no 2. punkta saimniecību var sadalīt skaidri un faktiski nošķirtās ražošanas vienībās bioloģiskai, pārejas un nebioloģiskai ražošanai ar noteikumu, ka nebioloģiskās ražošanas vienībām:

▼B

a) attiecībā uz lauksaimniecības dzīvniekiem – ir iesaistītas atšķirīgas dzīvnieku sugas;

b) attiecībā uz augiem – ir iesaistītas atšķirīgas šķirnes, kas ir viegli atšķiramas.

Attiecībā uz aļģēm un akvakultūras dzīvniekiem var būt iesaistītas tās pašas sugas ar noteikumu, ka ražošanas vietas vai vienības ir skaidri un faktiski nošķirtas.

8. Atkāpjoties no 7. punkta b) apakšpunkta, tādu daudzgadīgu kultūraugu gadījumā, kuru audzēšanas periods ir vismaz trīs gadi, var būt iesaistītas dažādas šķirnes, kuras nevar viegli atšķirt, vai tās pašas šķirnes ar noteikumu, ka attiecīgā ražošana ietilpst pārejas plānā un ka ar konkrēto ražošanu saistītās platības pēdējās daļas pāreja uz bioloģisko ražošanu sākas cik vien iespējams drīz un tiek pabeigta ne vēlāk kā piecu gadu laikā.

Tādos gadījumos:

a) lauksaimnieks par katra attiecīgā produkta ievākšanas sākšanu vismaz 48 stundas iepriekš paziņo kompetentajai iestādei vai attiecīgā gadījumā kontroles iestādei vai kontroles institūcijai;

b) pēc ražas novākšanas beigām lauksaimnieks informē kompetento iestādi vai attiecīgā gadījumā kontroles iestādi vai kontroles institūciju par precīziem no attiecīgajām vienībām ievāktās ražas daudzumiem un par pasākumiem, kas veikti, lai nošķirtu produktus;

c) pēc pārejas plāna darbības sākuma kompetentā iestāde vai attiecīgā gadījumā kontroles iestāde vai kontroles institūcija katru gadu apstiprina pārejas plānu un pasākumus, kas jāveic, lai nodrošinātu faktisku un skaidru nošķīrumu.

9. Prasības par dažādām sugām un šķirnēm, kas noteiktas 7. punkta a) un b) apakšpunktā, nepiemēro attiecībā uz pētniecības un izglītības centriem, kokaudzētavām, sēklaudzētavām un selekcijas darbībām.

10. Ja 7., 8. un 9. punktā minētajos gadījumos ne visas vienas saimniecības ražošanas vienības tiek pārvaldītas saskaņā ar bioloģiskās ražošanas noteikumiem, tad operatori:

a) produktus, ko izmanto bioloģiskās un pārejas ražošanas vienībām, nošķir no produktiem, ko izmanto nebioloģiskās ražošanas vienībām;

b) produktus, ko ražojušas bioloģiskās, pārejas un nebioloģiskās ražošanas vienības, nošķir vienu no otra;

c) uztur pienācīgu dokumentāciju, lai pierādītu ražošanas vienību un produktu faktisko nošķīrumu.

▼B

11. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem groza šā panta 7. punktu, pievienojot turpmākus noteikumus par saimniecības sadalīšanu bioloģiskās, pārejas un nebioloģiskās ražošanas vienībās, jo īpaši saistībā ar I pielikumā uzskaitītajiem produktiem, vai grozot minētos pievienotos noteikumus.

10. pants

Pāreja

1. Lauksaimnieki un operatori, kuri audzē aļģes vai akvakultūras dzīvniekus, ievēro pārejas periodu. Visā pārejas periodā tie piemēro visus bioloģiskās ražošanas noteikumus, kas paredzēti šajā regulā, jo īpaši šajā pantā un II pielikumā izklāstītos piemērojamos noteikumus par pāreju.

2. Pārejas periods sākas ne agrāk kā tad, kad lauksaimnieks vai operators, kurš audzē aļģes vai akvakultūras dzīvniekus, par darbību saskaņā ar 34. panta 1. punktu ir paziņojis tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā veikta darbība un kurā minētā lauksaimnieka vai operatora saimniecība ir iekļauta kontroles sistēmā.

3. Nevienu iepriekšēju periodu nevar ar atpakaļejošu spēku atzīt par pārejas perioda daļu, izņemot tad, ja:

a) operatoru zemes gabaliem tikuši piemēroti pasākumi, kuri noteikti programmā, kas īstenota, ievērojot Regulu (ES) Nr. 1305/2013, nolūkā nodrošināt, ka minētajos zemes gabalos tikuši izmantoti tikai tie produkti vai vielas, kuru izmantošana bioloģiskajā ražošanā ir atļauta; vai

b) operators var pierādīt, ka zemes gabali bijuši dabas vai lauksaimniecības teritorijas, kurās vismaz trīs gadus nav izmantoti produkti vai vielas, kuru izmantošana bioloģiskajā ražošanā nav atļauta.

4. Pārejas periodā ražotus produktus netirgo kā bioloģiskos produktus vai kā pārejas produktus.

Tomēr turpmāk norādītos produktus, kas ražoti pārejas periodā un saskaņā ar 1. punktu, var tirgot kā pārejas produktus:

a) augu reproduktīvais materiāls, ar noteikumu, ka ir ievērots vismaz 12 mēnešu pārejas periods;

b) augu izcelsmes pārtikas produkti un augu izcelsmes barības produkti ar noteikumu, ka produkts satur tikai vienu lauksaimnieciskas izcelsmes kultūraugu sastāvdaļu un ka pirms ražas novākšanas ir ievērots vismaz 12 mēnešu pārejas periods.

▼B

5. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem groza II pielikuma II daļas 1.2.2. punktu, pievienojot pārejas noteikumus sugām, kuras 2018. gada 17. jūnijā nav reglamentētas II pielikuma II daļā, vai grozot minētos pievienotos noteikumus.

6. Komisija attiecīgā gadījumā pieņem īstenošanas aktus, kuros precizē, kādi dokumenti ir jāiesniedz, lai ar atpakaļejošu spēku atzītu iepriekšēju periodu saskaņā ar šā panta 3. punktu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

11. pants

ĢMO izmantošanas aizliegums

1. ĢMO, produktus, kas ražoti no ĢMO, vai produktus, kas ražoti ar ĢMO, nelieto pārtikā vai barībā vai kā pārtiku, barību, pārstrādes palīglīdzekļus, augu aizsardzības līdzekļus, mēslošanas līdzekļus, augsnes ielabotājus, augu reproduktīvo materiālu, mikroorganismus vai dzīvniekus bioloģiskajā ražošanā.

2. Lai piemērotu 1. punktā paredzēto aizliegumu, attiecībā uz pārtikai un barībai paredzētiem ĢMO un produktiem, kas ražoti no ĢMO, operatori drīkst paļauties uz produkta marķējumu, kas piestiprināts vai iesniegts, ievērojot Direktīvu 2001/18/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1829/2003 ([1]) vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1830/2003 ([2]), vai jebkādu pavaddokumentu, kas iesniegts, ievērojot minētos tiesību aktus.

3. Operatori drīkst pieņemt, ka pirktas pārtikas un barības ražošanā nav izmantoti ne ĢMO, ne produkti, kas ražoti no ĢMO, ja šādiem produktiem nav piestiprināts vai iesniegts marķējums vai tiem nav pievienots dokuments, kas iesniegts, ievērojot 2. punktā minētos tiesību aktus, izņemot gadījumus, kad operatori ir ieguvuši citu informāciju, kas liecina, ka attiecīgo produktu marķējums neatbilst minētajiem tiesību aktiem.

4. Lai piemērotu 1. punktā paredzēto aizliegumu, attiecībā uz produktiem, uz kuriem 2. un 3. punkts neattiecas, operatori, kuri izmanto šādus nebioloģiskus produktus, kas pirkti no trešām personām, prasa no pārdevēja apstiprinājumu, ka minētie produkti nav ražoti no ĢMO vai nav ražoti ar ĢMO.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1829/2003 (2003. gada 22. septembris) par ģenētiski modificētu pārtiku un barību (OV L 268, 18.10.2003., 1. lpp.).

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1830/2003 (2003. gada 22. septembris), kas attiecas uz ģenētiski modificētu organismu izsekojamību un marķēšanu, kā arī no ģenētiski modificētiem organismiem ražotu pārtikas un lopbarības produktu izsekojamību, un ar ko groza Direktīvu 2001/18/EK (OV L 268, 18.10.2003., 24. lpp.).

▼B

12. pants

Ražošanas noteikumi augkopībā

1. Operatori, kuri audzē augus vai ražo augu produktus, jo īpaši ievēro II pielikuma I daļā izklāstītos sīki izstrādātos noteikumus.

2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem groza:

a) II pielikuma I daļas 1.3. un 1.4. punktu attiecībā uz atkāpēm;

b) II pielikuma I daļas 1.8.5. punktu attiecībā uz pārejas un nebioloģiska augu reproduktīvā materiāla izmantošanu;

c) II pielikuma I daļas 1.9.5. punktu, pievienojot turpmākus noteikumus par vienošanos starp lauku saimniecību operatoriem vai grozot minētos pievienotos noteikumus;

d) II pielikuma I daļas 1.10.1. punktu, pievienojot turpmākus pasākumus saistībā ar kaitīgo organismu un nezāļu apkarošanu vai grozot minētos pievienotos pasākumus;

e) II pielikuma I daļu, pievienojot sīki izstrādātus turpmākus noteikumus un kultivēšanas paņēmienus attiecībā uz konkrētiem augiem un augu produktiem, tostarp noteikumus par diedzētām sēklām, vai grozot minētos pievienotos noteikumus.

13. pants

Īpaši noteikumi par augu reproduktīvā materiāla no bioloģiska heterogēna materiāla tirdzniecību

1. Augu reproduktīvo materiālu no bioloģiska heterogēna materiāla var tirgot, neievērojot prasības par reģistrāciju un neievērojot pirmsbāzes, bāzes un sertificēta materiāla sertifikācijas kategorijas vai prasības citām kategorijām, kas izklāstītas Direktīvās 66/401/EEK, 66/402/EEK, 68/193/EEK, 98/56/EK, 2002/53/EK, 2002/54/EK, 2002/55/EK, 2002/56/EK, 2002/57/EK, 2008/72/EK un 2008/90/EK vai aktos, kas pieņemti, ievērojot minētās direktīvas.

2. Augu reproduktīvo materiālu no bioloģiska heterogēna materiāla, kā minēts 1. punktā, var tirgot pēc tam, kad piegādātājs par bioloģisko heterogēno materiālu ir paziņojis atbildīgajām oficiālajām institūcijām, kas minētas Direktīvās 66/401/EEK, 66/402/EEK, 68/193/EEK, 98/56/EK, 2002/53/EK, 2002/54/EK, 2002/55/EK, 2002/56/EK, 2002/57/EK, 2008/72/EK un 2008/90/EK, nosūtot dokumentāciju, kurā ietilpst:

a) pieteikuma iesniedzēja kontaktinformācija;

b) bioloģiska heterogēnā materiāla sugas un nosaukums;

▼B

c) minētajai augu grupai kopīgo galveno agronomisko un fenotipisko iezīmju apraksts, tostarp selekcijas metodes, jebkādi pieejami testu par minētajām iezīmēm rezultāti, ražošanas valsts un izmantotais vecāku materiāls;

d) pieteikuma iesniedzēja paziņojums par a), b) un c) apakšpunktā minēto elementu patiesumu; un

e) reprezentatīvais paraugs.

Minēto paziņojumu nosūta ierakstītā vēstulē vai izmantojot jebkādus citus oficiālo institūciju atzītus saziņas līdzekļus, un pieprasot apstiprinājumu par saņemšanu.

Pēc trīs mēnešiem no dienas, kas norādīta uz apstiprinājuma par saņemšanu, ar noteikumu, ka piegādātājam nav prasīta papildu informācija vai nav darīts zināms oficiāls atteikums tāpēc, ka dokumentācija nav pilnīga vai ka nav ievērota atbilstība, kā definēts 3. panta 57. punktā, pieņem, ka atbildīgā oficiālā institūcija ir atzinusi paziņojumu un tā saturu.

Pēc tam, kad atbildīgā oficiālā institūcija tieši vai netieši atzinusi paziņojumu, tā var uzsākt paziņotā bioloģiskā heterogēnā materiāla iekļaušanu sarakstā. Minētā iekļaušana sarakstā piegādātājam ir bez maksas.

Jebkura bioloģiska heterogēnā materiāla iekļaušana sarakstā jādara zināma pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm un Komisijai.

Šāds bioloģisks heterogēns materiāls atbilst prasībām, kas noteiktas deleģētajos aktos, kas pieņemti saskaņā ar 3. punktu.

3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar ko papildina šo regulu, paredzot noteikumus, ar ko reglamentē konkrētu ģinšu vai sugu augu reproduktīvo materiālu no bioloģiska heterogēna materiāla ražošanu un tirdzniecību attiecībā uz:

a) bioloģiska heterogēna materiāla aprakstu, tostarp attiecīgajām selekcijas un ražošanas metodēm un izmantoto vecāku materiālu;

b) sēklu partiju minimālajām kvalitātes prasībām, tostarp identitāti, īpašo tīrību, dīgtspējas pakāpi un sanitāro kvalitāti;

c) marķējumu un iepakojumu;

d) ražošanas informāciju un paraugiem, kas profesionāliem operatoriem jāglabā;

e) attiecīgā gadījumā bioloģiska heterogēna materiāla uzturēšanu.

▼B

14. pants

Lopkopības noteikumi

1. Operatori, kas nodarbojas ar lopkopību, jo īpaši ievēro II pielikuma II daļā un visos šā panta 3. punktā minētajos īstenošanas aktos izklāstītos sīki izstrādātos ražošanas noteikumus.

2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem groza:

a) II pielikuma II daļas 1.3.4.2., 1.3.4.4.2. un 1.3.4.4.3. punktus, samazinot procentuālo īpatsvaru attiecībā uz dzīvnieku izcelsmi, tiklīdz Savienības tirgū ir nodrošināta pietiekama bioloģiski audzētu dzīvnieku pieejamība;

b) II pielikuma II daļas 1.6.6. punktu attiecībā uz organiskā slāpekļa robežvērtību, kas saistīta ar kopējo dzīvnieku blīvumu;

c) II pielikuma II daļas 1.9.6.2. punkta b) apakšpunktu attiecībā uz bišu saimju piebarošanu;

d) II pielikuma II daļas 1.9.6.3. punkta b) un e) apakšpunktu attiecībā uz dravas dezinfekcijai piemērojamo apstrādi, metodēm un ārstēšanu cīņai pret *Varroa destructor*;

e) II pielikuma II daļu, pievienojot sīki izklāstītus lopkopībā piemērojamus ražošanas noteikumus sugām, kuras 2018. gada 17. jūnijā nav reglamentētas minētajā daļā, vai grozot minētos pievienotos noteikumus attiecībā uz:

i) atkāpēm attiecībā uz dzīvnieku izcelsmi;

ii) ēdināšanu;

iii) turēšanu un dzīvnieku audzēšanas praksi;

iv) veselības aprūpi;

v) dzīvnieku labturību.

3. Komisija attiecīgā gadījumā pieņem īstenošanas aktus attiecībā uz II pielikuma II daļu, ar kuriem paredz noteikumus par:

a) 1.4.1. punkta g) apakšpunktā minēto minimālo laikposmu, kurš jāievēro zīdāmu dzīvnieku barošanai ar mātes pienu;

b) dzīvnieku blīvumu un minimālo iekštelpu un āra platību, kas jāievēro konkrētām lauksaimniecības dzīvnieku sugām, lai nodrošinātu, ka saskaņā ar 1.6.3., 1.6.4. un 1.7.2. punktu ir ievērotas dzīvnieku attīstības, fizioloģiskās un etoloģiskās vajadzības;

▼B

c) minimālās iekštelpu un āra platības raksturojumiem un tehniskajām prasībām;

d) visām lauksaimniecības dzīvnieku sugām, izņemot bites, paredzēto ēku un aploku raksturojumiem un tehniskajām prasībām, lai nodrošinātu, ka saskaņā ar 1.7.2. punktu ir ievērotas dzīvnieku attīstības, fizioloģiskās un etoloģiskās vajadzības;

e) prasībām veģetācijai un aizsargātu iekārtu un āra platību iezīmēm.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

15. pants

Ražošanas noteikumi attiecībā uz aļģēm un akvakultūras dzīvniekiem

1. Operatori, kas nodarbojas ar aļģu un akvakultūras dzīvnieku audzēšanu, jo īpaši ievēro II pielikuma III daļā un visos šā panta 3. punktā minētajos īstenošanas aktos izklāstītos sīki izstrādātos ražošanas noteikumus.

2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem groza:

a) II pielikuma III daļas 3.1.3.3. punktu attiecībā uz barību akvakultūras dzīvniekiem, kas ir gaļēdāji;

b) II pielikuma III daļas 3.1.3.4. punktu, pievienojot turpmākus īpašus noteikumus par barību konkrētiem akvakultūras dzīvniekiem vai grozot minētos pievienotos noteikumus;

c) II pielikuma III daļas 3.1.4.2. punktu attiecībā uz veterināro ārstēšanu akvakultūras dzīvniekiem;

d) II pielikuma III daļu, pievienojot turpmākus katrai atsevišķai sugai paredzētus sīki izstrādātus nosacījumus vaislinieku apsaimniekošanai, pavairošanai un mazuļu audzēšanai vai grozot minētos pievienotos nosacījumus.

3. Komisija attiecīgā gadījumā pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem paredz sīki izstrādātus noteikumus katrai sugai vai sugu grupai par ielaiduma blīvumu un ražošanas sistēmu un turēšanas sistēmu īpašajām iezīmēm, lai nodrošinātu, ka ir ievērotas sugu specifiskās vajadzības.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. Šajā pantā un II pielikuma III daļā "ielaiduma blīvums" ir akvakultūras dzīvnieku dzīvsvars uz kubikmetru ūdens jebkurā nobarošanas posma laikā un – plekstveidīgo zivju un garneļu gadījumā – svars uz virsmas kvadrātmetru.

▼B

16. pants

Pārstrādātas pārtikas ražošanas noteikumi

1. Operatori, kas ražo pārstrādātu pārtiku, jo īpaši ievēro II pielikuma IV daļā un visos šā panta 3. punktā minētajos īstenošanas aktos izklāstītos sīki izstrādātos ražošanas noteikumus.

2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem groza:

a) II pielikuma IV daļas 1.4. punktu attiecībā uz piesardzības pasākumiem un profilakses pasākumiem, kas jāveic operatoriem;

b) II pielikuma IV daļas 2.2.2. punktu attiecībā uz produktu un vielu, ko atļauts izmantot pārstrādātā pārtikā, tipu un sastāvu, kā arī nosacījumiem, ar kādiem tos var izmantot;

c) II pielikuma IV daļas 2.2.4. punktu attiecībā uz to lauksaimnieciskas izcelsmes sastāvdaļu procentuālā īpatsvara aprēķināšanu, kas minētas 30. panta 5. punkta a) apakšpunkta ii) punktā un b) apakšpunkta i) punktā, tostarp pārtikas piedevām, ko, ievērojot 24. pantu, ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā un ko šādas aprēķināšanas nolūkā uzskata par lauksaimnieciskas izcelsmes sastāvdaļām.

Minētajos deleģētajos aktos nav paredzēta iespēja izmantot aromatizējošas vielas vai aromatizējošus preparātus, kas nav nedz dabiski Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1334/2008 ([1]) 16. panta 2., 3. un 4. punkta nozīmē, nedz arī bioloģiski.

3. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem paredz paņēmienus, kas atļauti pārtikas produktu pārstrādē.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

17. pants

Pārstrādātas barības ražošanas noteikumi

1. Operatori, kas ražo pārstrādātu barību, jo īpaši ievēro II pielikuma V daļā un visos šā panta 3. punktā minētajos īstenošanas aktos izklāstītos sīki izstrādātos ražošanas noteikumus.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1334/2008 (2008. gada 16. decembris) par aromatizētājiem un dažām pārtikas sastāvdaļām ar aromatizētāju īpašībām izmantošanai pārtikā un uz tās un par grozījumiem Padomes Regulā (EEK) Nr. 1601/91, Regulā (EK) Nr. 2232/96 un (EK) Nr. 110/2008 un Direktīvā 2000/13/EK (OV L 354, 31.12.2008., 34. lpp.).

▼B

2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem groza II pielikuma V daļas 1.4. punktu, pievienojot turpmākus piesardzības un profilakses pasākumus, kas jāveic operatoriem, vai grozot minētos pievienotos pasākumus.

3. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar ko paredz paņēmienus, kuru izmantošana ir atļauta barības produktu pārstrādē.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

18. pants

Vīna ražošanas noteikumi

1. Operatori, kas ražo vīna nozares produktus, jo īpaši ievēro II pielikuma VI daļā izklāstītos sīki izstrādātos ražošanas noteikumus.

2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem groza:

a) II pielikuma VI daļas 3.2. punktu, pievienojot turpmākas aizliegtas vīndarības metodes, procesus un apstrādes vai grozot minētos pievienotos elementus;

b) II pielikuma VI daļas 3.3. punktu.

19. pants

Ražošanas noteikumi attiecībā uz raugu, ko izmanto pārtikā vai barībā

1. Operatori, kas ražo pārtikā vai barībā izmantojamu raugu, jo īpaši ievēro II pielikuma VII daļā izklāstītos sīki izstrādātos ražošanas noteikumus.

2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem groza II pielikuma VII daļas 1.3. punktu, pievienojot turpmākus sīki izstrādātus rauga ražošanas noteikumus vai grozot minētos pievienotos noteikumus.

20. pants

Konkrētu ražošanas noteikumu neesamība konkrētām lauksaimniecības dzīvnieku sugām un akvakultūras dzīvnieku sugām

Kamēr nav pieņemti:

a) papildu vispārīgie noteikumi citām lauksaimniecības dzīvnieku sugām, kuras nav reglamentētas II pielikuma II daļas 1.9. punktā, saskaņā ar 14. panta 2. punkta e) apakšpunktu;

▼B

b) 14. panta 3. punktā minētie īstenošanas akti attiecībā uz lauksaimniecības dzīvnieku sugām; vai

c) 15. panta 3. punktā minētie īstenošanas akti attiecībā uz akvakultūras dzīvnieku sugām vai sugu grupu,

dalībvalsts var piemērot sīki izstrādātus valsts ražošanas noteikumus konkrētām dzīvnieku sugām vai sugu grupām saistībā ar elementiem, uz kuriem attiecas a), b) un c) punktā minētie pasākumi, ar noteikumu, ka minētie valsts noteikumi ir saskaņā ar šo regulu un ka ar tiem netiek aizliegta, ierobežota vai kavēta tādu produktu laišana tirgū, kas ražoti ārpus tās teritorijas un kas atbilst šai regulai.

21. pants

Ražošanas noteikumi produktiem, kuri neietilpst 12.–19. pantā minētajās produktu kategorijās

1. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem groza II pielikumu, pievienojot sīki izstrādātus ražošanas noteikumus, kā arī noteikumus par pienākumu veikt pāreju tiem produktiem, kuri neietilpst 12.–19. pantā minētajās produktu kategorijās, vai grozot minētos pievienotos noteikumus.

Minēto deleģēto aktu pamatā ir II nodaļā paredzētie bioloģiskās ražošanas mērķi un principi un tajos ievēro 9., 10. un 11. pantā paredzētos vispārīgos ražošanas noteikumus, kā arī spēkā esošos sīki izstrādātos ražošanas noteikumus, kas attiecībā uz līdzīgiem produktiem noteikti II pielikumā. Tajos paredz prasības, kas jo īpaši attiecas uz attiecīgo produktu atļauto vai aizliegto apstrādi, praksi un resursiem vai pārejas periodiem.

2. Ja 1. pantā minēto sīki izstrādāto ražošanas noteikumu nav:

a) operatori attiecībā uz 1. punktā minētajiem produktiem ievēro 5. un 6. pantā paredzētos principus, *mutatis mutandis* 7. pantā paredzētos principus un 9.–11. pantā paredzētos vispārīgos ražošanas noteikumus;

b) Dalībvalsts attiecībā uz 1. punktā minētajiem produktiem var piemērot sīki izstrādātus valsts ražošanas noteikumus, ar noteikumu, ka minētie noteikumi ir saskaņā ar šo regulu un ka ar tiem netiek aizliegta, ierobežota vai kavēta tādu produktu laišana tirgū, kas ražoti ārpus tās teritorijas un kas atbilst šai regulai.

22. pants

Ražošanas izņēmuma noteikumu pieņemšana

1. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem papildina šo regulu, nosakot:

▼B

a) kritērijus lai noteiktu, vai situācija kvalificējama kā katastrofas apstākļi, kas izriet no "nelabvēlīgiem klimatiskajiem apstākļiem", "dzīvnieku slimībām", "vides incidenta", "dabas katastrofas" vai "katastrofāla notikuma", kā definēts attiecīgi Regulas (ES) Nr. 1305/2013 2. panta 1. punkta h), i), j), k) un l) apakšpunktā, kā arī jebkuru citu salīdzināmu situāciju;

b) īpašus noteikumus, tostarp iespējamu atkāpi no šīs regulas attiecībā uz to, kā dalībvalstīm jānovērš šādi katastrofas apstākļi, ja tās nolemj piemērot šo pantu; un

c) īpašus noteikumus par monitoringu un ziņošanu šādos gadījumos.

Minētajiem kritērijiem un noteikumiem piemēro II nodaļā paredzētos bioloģiskās ražošanas principus.

2. Ja dalībvalsts kādu notikumu ir oficiāli atzinusi par dabas katastrofu, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1305/2013 18. panta 3. punktā vai 24. panta 3. punktā un minētā notikuma dēļ nav iespējams ievērot šajā regulā paredzētos ražošanas noteikumus, minētā dalībvalsts uz ierobežotu laikposmu un līdz brīdim, kad bioloģiskā ražošana var tik atsākta, var piešķirt atkāpes attiecībā uz šiem ražošanas noteikumiem, ievērojot II nodaļā paredzētos principus un visus deleģētos aktus, kas pieņemti saskaņā ar 1. punktu.

3. Dalībvalstis var pieņemt pasākumus saskaņā ar 1. pantā minētajiem deleģētajiem aktiem, lai katastrofas apstākļu gadījumā bioloģiskā ražošana varētu turpināties vai tikt atsākta.

23. pants

Savākšana, iepakošana, pārvadāšana un uzglabāšana

1. Operators nodrošina, ka bioloģiskos produktus un pārejas produktus savāc, iepako, pārvadā un uzglabā saskaņā ar III pielikumā izklāstītajiem noteikumiem.

2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem groza:

a) III pielikuma 2. iedaļu;

b) III pielikuma 3.,4. un 6. iedaļu, pievienojot turpmākus īpašus noteikumus par attiecīgo produktu pārvadāšanu un saņemšanu vai grozot minētos pievienotos noteikumus.

▼B

24. pants

Atļaujas produktu un vielu izmantošanai bioloģiskajā ražošanā

1. Komisija var atļaut konkrētus produktus un vielas izmantot bioloģiskajā ražošanā un jebkādus šādus atļautus produktus un vielas iekļauj ierobežojošos sarakstos izmantošanai šādiem nolūkiem:

a) kā aktīvas vielas, ko paredzēts izmantot augu aizsardzības līdzekļos;

b) kā mēslošanas līdzekļus, augsnes ielabotājus un barības vielas;

c) kā augu, aļģu, dzīvnieku vai rauga izcelsmes nebioloģisku barības sastāvdaļu vai kā mikroorganiskas vai minerālas izcelsmes barības sastāvdaļu;

d) kā barības piedevas un pārstrādes palīglīdzekļus;

e) kā dzīvnieku audzēšanai paredzēto dīķu, sprostu, baseinu, kanālu, ēku vai iekārtu tīrīšanas un dezinfekcijas līdzekļus;

f) kā augkopībai, tostarp uzglabāšanai lauku saimniecībā, izmantoto ēku un iekārtu tīrīšanas un dezinfekcijas līdzekļus;

g) kā tīrīšanas un dezinfekcijas līdzekļus pārstrādes un uzglabāšanas telpās.

2. Papildus produktiem un vielām, kas atļauti saskaņā ar 1. punktu, Komisija var atļaut konkrētus produktus un vielas izmantot, lai ražotu pārstrādātu bioloģisko pārtiku un pārtikā vai barībā izmantojamu raugu, un jebkādus šādus atļautus produktus un vielas iekļauj ierobežojošos sarakstos izmantošanai šādiem nolūkiem:

a) kā pārtikas piedevas un pārstrādes palīglīdzekļus;

b) kā lauksaimnieciskas izcelsmes nebioloģiskas sastāvdaļas, ko izmanto pārstrādātas bioloģiskās pārtikas ražošanā;

c) kā pārstrādes palīglīdzekļus rauga un rauga produktu ražošanā.

3. Šā panta 1. punktā minētos produktus un vielas atļauj izmantot bioloģiskajā ražošanā ar nosacījumu, ka ir ievēroti II nodaļā izklāstītie principi un turpmāk norādītie kritēriji, ko novērtē kopumā:

a) tie ir būtiski ilgtspējīgai ražošanai un lietojumam, kādam tie paredzēti;

b) visi attiecīgie produkti un vielas ir augu, aļģu, dzīvnieku, mikroorganiskas vai minerālas izcelsmes produkti vai vielas, izņemot gadījumus, kad šādas izcelsmes produkti vai vielas nav pieejamas pietiekamos daudzumos vai pieņemamā kvalitātē vai kad nav pieejamas alternatīvas;

▼B

c) attiecībā uz produktiem, kas minēti 1. punkta a) apakšpunktā:

i) to izmantošana ir būtiska, lai ierobežotu kaitīgus organismus, attiecībā uz kuriem nav pieejamas citas bioloģiskas, fiziskas vai selekcijas alternatīvas, kultivēšanas paņēmieni, vai cita efektīva pārvaldības prakse;

ii) ja šādi produkti nav augu, aļģu, dzīvnieku, mikroorganiskas vai minerālas izcelsmes produkti un ja tie nav identiski savai dabiskajai formai, to izmantošanas nosacījumi nepieļauj tiešu saskari ar kultūraugu ēdamajām daļām;

d) attiecībā uz produktiem, kas minēti 1. punkta b) apakšpunktā, – to izmantošana ir būtiska, lai iegūtu vai uzturētu augsnes auglību vai izpildītu konkrētas kultūraugu barošanas prasības, vai konkrētiem mērķiem saistībā ar augsnes ielabošanu;

e) attiecībā uz produktiem, kas minēti 1. punkta c) un d) apakšpunktā:

i) to izmantošana ir nepieciešama, lai uzturētu dzīvnieku veselību, dzīvnieku labturību un vitalitāti, un palīdz nodrošināt piemērotu uzturu, kas atbilst attiecīgo sugu fizioloģiskajām un etoloģiskajām vajadzībām, vai arī to izmantošana ir nepieciešama barības ražošanai vai saglabāšanai, jo barības ražošana vai saglabāšana bez šādu vielu izmantošanas nav iespējama;

ii) minerālas izcelsmes barībai, mikroelementiem, vitamīniem vai provitamīniem ir dabiska izcelsme, izņemot gadījumus, kad šādas izcelsmes produkti vai vielas nav pieejamas pietiekamā daudzumā vai pieņemamā kvalitātē vai kad nav pieejamas alternatīvas;

iii) nebioloģiski audzētu augu vai dzīvnieku izcelsmes barības sastāvdaļu izmantošana ir nepieciešama, jo augu vai dzīvnieku izcelsmes barības sastāvdaļas, kas ražotas saskaņā ar bioloģiskās ražošanas noteikumiem, nav pieejamas pietiekamā daudzumā;

iv) nebioloģiski ražotu garšvielu, garšaugu un melases izmantošana ir nepieciešama, jo šādi produkti nav pieejami bioloģiskā formā; tie ir ražoti vai sagatavoti, neizmantojot ķīmiskus šķīdinātājus, un to izmantojums nepārsniedz 1 % barības devā konkrētai sugai, ko ik gadu aprēķina kā lauksaimnieciskas izcelsmes barības sausnas procentuālo daļu.

4. Šā panta 2. punktā minētos produktus un vielas atļauj izmantot pārstrādātas bioloģiskas pārtikas ražošanā vai pārtikā vai barībā izmantojama rauga ražošanā ar nosacījumu, ka ir ievēroti II nodaļā izklāstītie principi un turpmāk norādītie kritēriji, ko novērtē kopumā:

▼B

a) nav pieejami alternatīvi produkti vai vielas, kas atļautas saskaņā ar šo pantu, vai paņēmieni, kas atbilst šai regulai;

b) bez minēto produktu un vielu izmantošanas būtu neiespējams ražot vai saglabāt pārtiku vai izpildīt konkrētas uztura vajadzības, kas noteiktas, pamatojoties uz Savienības tiesību aktiem;

c) tie ir sastopami dabā un var būt apstrādāti vienīgi mehāniskos, fiziskos, bioloģiskos, fermentatīvos vai mikrobioloģiskos procesos, izņemot gadījumus, kad šādas izcelsmes produkti vai vielas nav pieejamas pietiekamā daudzumā vai pieņemamā kvalitātē;

d) bioloģiskā sastāvdaļa nav pieejama pietiekamā daudzumā.

5. Ķīmiski sintezētus produktus un vielas saskaņā ar šā panta 1. un 2. punktu ir atļauts izmantot tikai tajos gadījumos, kad 5. panta g) punktā minēto ārējo resursu izmantošana radītu nepieņemamu ietekmi uz vidi.

6. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem groza šā panta 3. un 4. punktu, pievienojot papildu kritērijus, saskaņā ar kuriem piešķir šā panta 1. un 2. punktā minēto produktu un vielu izmantošanai bioloģiskajā ražošanā kopumā un konkrēti pārstrādātas bioloģiskas pārtikas ražošanā, kā arī papildu kritērijus šādu atļauju atsaukšanai, vai grozot minētos pievienotos kritērijus.

7. Ja dalībvalsts uzskata, ka produkts vai viela būtu jāiekļauj 1. un 2. punktā minētajos atļauto produktu un vielu sarakstos vai jāsvītro no tiem vai ka būtu jāgroza ražošanas noteikumos minētās lietošanas specifikācijas, tā nodrošina to, ka dokumentāciju, kurā norādīti šādas iekļaušanas, svītrošanas vai citu izmaiņu iemesli, oficiāli nosūta Komisijai un pārējām dalībvalstīm, un tā ir darīta publiski pieejama, ievērojot Savienības un valstu tiesību aktus datu aizsardzības jomā.

Komisija publicē visus šajā punktā minētos pieprasījumus.

8. Komisija regulāri pārskata šajā pantā minētos sarakstus.

Nebioloģisku sastāvdaļu sarakstu, kas minēts 2. punkta b) apakšpunktā, pārskata vismaz reizi gadā.

9. Komisija pieņem īstenošanas aktus, par atļauju piešķiršanu vai atsaukšanu saskaņā ar 1. un 2. punktu produktiem un vielām, kurus drīkst izmantot bioloģiskajā ražošanā kopumā un konkrēti pārstrādātas bioloģiskās pārtikas ražošanā, un ar ko nosaka procedūras, kas jāievēro attiecībā uz šādām atļaujām, šādu produktu un vielu sarakstiem un attiecīgā gadījumā to aprakstu, sastāvam piemērojamām prasībām un lietošanas nosacījumiem.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

▼B

25. pants

Dalībvalstu atļaujas lauksaimnieciskas izcelsmes nebioloģiskām sastāvdaļām pārstrādātā bioloģiskā pārtikā

1. Ja tas nepieciešams, lai nodrošinātu piekļuvi konkrētām lauksaimnieciskas izcelsmes sastāvdaļām, un ja šādas sastāvdaļas bioloģiskā formā pietiekamā daudzumā nav pieejamas, tad dalībvalsts – pēc operatora pieprasījuma – var pagaidu kārtā uz laikposmu, kas nav ilgāks par sešiem mēnešiem, atļaut tās teritorijā pārstrādātas bioloģiskās pārtikas ražošanai izmantot lauksaimnieciskas izcelsmes nebioloģiskas sastāvdaļas. Minētā atļauja attiecas uz visiem operatoriem minētajā dalībvalstī.

2. Par jebkuru atļauju, kas piešķirta attiecībā uz tās teritoriju saskaņā ar 1. punktu, dalībvalsts nekavējoties paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm, izmantojot datoru sistēmu, kas ļauj elektroniski apmainīties ar dokumentiem un informāciju, kuru darījusi pieejamu Komisija.

3. Dalībvalstis 1. punktā paredzēto atļauju var pagarināt divas reizes katrreiz ilgākais uz sešiem mēnešiem, ar noteikumu, ka neviena cita dalībvalsts, izmantojot 2. punktā minēto sistēmu, nav cēlusi iebildumus, proti, norādījusi, ka šādas sastāvdaļas bioloģiskā formā ir pieejamas pietiekamā daudzumā.

4. Saskaņā ar 46. panta 1. punktu atzīta kontroles iestāde vai kontroles institūcija var uz laikposmu, kas nav ilgāks par sešiem mēnešiem, piešķirt šā panta 1. punktā minēto pagaidu atļauju trešo valstu operatoriem, kuri šādu atļauju prasa un uz kuriem attiecas minētās kontroles iestādes vai kontroles institūcijas kontroles, ar noteikumu, ka attiecīgajā trešajā valstī ir izpildīti minētā punktā paredzētie nosacījumi. Atļauju var pagarināt ne vairāk kā divas reizes katrreiz uz sešiem mēnešiem.

5. Ja pēc diviem pagaidu atļaujas pagarinājumiem, pamatojoties uz objektīvu informāciju, dalībvalsts uzskata, ka šādu sastāvdaļu pieejamība bioloģiskā formā joprojām ir nepietiekama, lai apmierinātu operatoru vajadzības attiecībā uz kvalitāti un kvantitāti, tā var saskaņā ar 24. panta 7. punktu iesniegt pieprasījumu Komisijai.

26. pants

Datu vākšana par to, vai tirgū ir pieejams bioloģiskais un pārejas augu reproduktīvais materiāls, bioloģiski audzēti dzīvnieki un bioloģiskās akvakultūras dzīvnieku mazuļi

1. Katra dalībvalsts nodrošina, lai tiktu izveidota regulāri atjaunināta datubāze, kurā tiek uzskaitīts tās teritorijā pieejamais bioloģiskais un pārejas augu reproduktīvais materiāls, izņemot sējeņus, bet ietverot sēklas kartupeļus.

2. Dalībvalstis ir ieviesušas sistēmas, kas ļauj operatoriem, kuri tirgo bioloģisko vai pārejas augu reproduktīvo materiālu, bioloģiski audzētus dzīvniekus vai bioloģiskās akvakultūras dzīvnieku mazuļus un kuri spēj tos piegādāt pietiekamos daudzumos un saprātīgā laikposmā, brīvprātīgi, bez maksas, kopā ar to vārdu/nosaukumu un kontaktinformāciju publicēt informāciju par:

▼B

a) bioloģisko un pārejas augu reproduktīvo materiālu, piemēram, augu reproduktīvo materiālu no bioloģiska heterogēna materiāla, vai bioloģiskajai ražošanai piemērotām bioloģiskām šķirnēm, izņemot sējeņus, bet ietverot sēklas kartupeļus; minētā materiāla daudzumu izteiktu kā svaru un gada laikposmu, kad tas pieejams; šādu materiālu norāda sarakstā, izmantojot vismaz zinātnisko nosaukumu latīņu valodā;

b) bioloģiski audzētiem dzīvniekiem, kuriem var paredzēt atkāpi saskaņā ar II pielikuma II daļas 1.3.4.4. punktu; pieejamo dzīvnieku skaitu, kas iedalīti pēc dzimuma; attiecīgā gadījumā informāciju par dažādām dzīvnieku sugām attiecībā uz pieejamo šķirni un līniju; dzīvnieku šķirnēm; dzīvnieku vecumu un jebkuru citu būtisku informāciju;

c) bioloģiskās akvakultūras dzīvnieku mazuļiem, kas pieejami saimniecībā, un akvakultūras dzīvnieku veselības stāvokli saskaņā ar Padomes Direktīvu 2006/88/EK ([1]), un ražošanas jaudu katrai akvakultūras sugai.

3. Dalībvalstis var arī izveidot sistēmas, kas ļauj operatoriem, kuri tirgo bioloģiskajai ražošanai piemērotas šķirnes un līnijas saskaņā ar II pielikuma II daļas 1.3.3. punktu vai bioloģiski audzētas jaunvistas un kuri spēj minētos dzīvniekus piegādāt pietiekamos daudzumos un saprātīgā laikposmā, attiecīgo informāciju brīvprātīgi un bez maksas publicēt kopā ar to vārdu/nosaukumu un kontaktinformāciju.

4. Operatori, kuri izvēlas informāciju par augu reproduktīvo materiālu, dzīvniekiem vai bioloģiskās akvakultūras dzīvnieku mazuļiem iekļaut 2. un 3. punktā minētajās sistēmās, nodrošina, ka informācija tiek regulāri atjaunināta un ka informācija no sarakstiem tiek svītrota tad, kad augu reproduktīvais materiāls, dzīvnieki vai bioloģiskās akvakultūras dzīvnieku mazuļi vairs nav pieejami.

5. Šā panta 1., 2. un 3. punkta piemērošanas nolūkā dalībvalstis var turpināt izmantot jau esošās attiecīgās informācijas sistēmas.

6. Komisija tam īpaši paredzētā Komisijas tīmekļa vietnē publicē saiti uz katru valsts datubāzi vai sistēmu, lai dotu iespēju lietotājiem visā Savienībā piekļūt šādām datubāzēm vai sistēmām.

7. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus nolūkā noteikt:

a) tehniskus datus 1. punktā minētās datubāzes un 2. punktā minēto sistēmu izveidei un uzturēšanai;

([1]) Padomes Direktīva 2006/88/EK (2006. gada 24. oktobris) par akvakultūras dzīvniekiem un to produktiem izvirzītajām dzīvnieku veselības prasībām, kā arī par konkrētu ūdensdzīvnieku slimību profilaksi un kontroli (OV L 328, 24.11.2006., 14. lpp.).

▼B

b) specifikācijas attiecībā uz 1. un 2. punktā minētās informācijas vākšanu;

c) specifikācijas attiecībā uz kārtību līdzdalībai 1. punktā minētajās datubāzēs un 2. un 3. punktā minētajās sistēmās; un

d) sīkas ziņas par informāciju, kas dalībvalstīm jāsniedz saskaņā ar 53. panta 6. punktu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

27. pants

Pienākumi un rīcība gadījumā, ja ir aizdomas par neatbilstību

Ja operatoram ir aizdomas par to, ka produkts, ko viņš ir ražojis, sagatavojis, importējis vai ir saņēmis no cita operatora, neatbilst šai regulai, minētais operators, ievērojot 28. panta 2. punktu:

a) identificē un nošķir attiecīgo produktu;

b) pārbauda, vai aizdomas var pamatot;

c) attiecīgo produktu nelaiž tirgū kā bioloģisku vai pārejas produktu un to neizmanto bioloģiskajā ražošanā, ja vien aizdomas nav kliedējamas;

d) ja aizdomas ir pamatotas vai ja tās nav kliedējamas, attiecīgā gadījumā par rīcībā esošajiem elementiem nekavējoties informē attiecīgo kompetento iestādi vai – attiecīgā gadījumā – attiecīgo kontroles iestādi vai kontroles institūciju, un attiecīgā gadījumā tai iesniedz minētos esošos elementus;

e) pilnībā sadarbojas ar attiecīgo kompetento iestādi vai – attiecīgā gadījumā – attiecīgo kontroles iestādi vai kontroles institūciju, pārbaudot un nosakot iemeslus neatbilstībai, par kuru radušās aizdomas.

28. pants

Piesardzības pasākumi ar mērķi izvairīties no neatļautu produktu un vielu klātbūtnes

1. Lai nepieļautu kontamināciju ar produktiem vai vielām, kuru izmantošana saskaņā ar 9. panta 3. punkta pirmo daļu bioloģiskajā ražošanā nav atļauta, operatori katrā ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas posmā veic šādus piesardzības pasākumus:

a) ievieš un turpina piemērot samērīgus un atbilstīgus pasākumus, ar ko identificē riskus attiecībā uz bioloģiskās ražošanas un produktu kontamināciju ar neatļautiem produktiem vai vielām, tostarp sistemātiski identificējot būtiskus procesuālus posmus;

▼B

b) ievieš un turpina piemērot samērīgus un atbilstīgus pasākumus, lai izvairītos no riska attiecībā uz bioloģiskās ražošanas un produktu kontamināciju ar neatļautiem produktiem vai vielām;

c) regulāri pārskata un pielāgo šādus pasākums; un

d) ievēro citas būtiskas šīs regulas prasības, kas nodrošina bioloģisku, pārejas un nebioloģisku produktu nošķiršanu.

2. Ja operatoram ir aizdomas, ka tāpēc, ka produktā, ko paredzēts izmantot vai tirgot kā bioloģisku vai pārejas produktu, ir produkts vai viela, kura izmantošana saskaņā ar 9. panta 3. punkta pirmo daļu bioloģiskajā ražošanā nav atļauta, attiecīgais produkts neatbilst šai regulai, operators:

a) identificē un nošķir attiecīgo produktu;

b) pārbauda, vai aizdomas var pamatot;

c) attiecīgo produktu nelaiž tirgū kā bioloģisku vai pārejas produktu un to neizmanto bioloģiskajā ražošanā, ja vien aizdomas nav kliedējamas;

d) ja aizdomas ir pamatotas vai ja tās nav kliedējamas, attiecīgā gadījumā par rīcībā esošajiem elementiem nekavējoties informē attiecīgo kompetento iestādi vai – attiecīgā gadījumā – attiecīgo kontroles iestādi vai kontroles institūciju, vai tos tām iesniedz;

e) pilnībā sadarbojas ar attiecīgo kompetento iestādi vai – attiecīgā gadījumā – attiecīgo kontroles iestādi vai kontroles institūciju, nosakot un pārbaudot neatļautu produktu vai vielu klātbūtnes iemeslus.

3. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem paredz vienotus noteikumus, ar ko norāda:

a) procedūras pasākumus, kas operatoriem jāievēro saskaņā ar 2. punkta a)–e) apakšpunktu, un atbilstošos dokumentus, kas tiem jāiesniedz;

b) samērīgus un atbilstīgus pasākumus, kas operatoriem jāpieņem un jāpārskata, lai identificētu un novērstu kontaminācijas riskus saskaņā ar 1. punkta a), b) un c) apakšpunktu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

▼B

29. pants

Pasākumi, kas jāveic neatļautu produktu vai vielu klātbūtnes gadījumā

1. Ja kompetentā iestāde vai, attiecīgā gadījumā, kontroles iestāde vai kontroles institūcija saņem pamatotu informāciju par tādu produktu vai vielu klātbūtni, kuru izmantošana saskaņā ar 9. panta 3. punkta pirmo daļu bioloģiskajā ražošanā nav atļauta, vai ja operators to ir informējis saskaņā ar 28. panta 2. punkta d) apakšpunktu, vai tā konstatē šādus produktus vai vielas bioloģiskā vai pārejas produktā, tā:

a) nekavējoties veic oficiālu izmeklēšanu saskaņā ar Regulu (ES) 2017/625 ar mērķi konstatēt avotus un cēloni, lai pārbaudītu atbilstību 9. panta 3. punkta pirmajai daļai un 28. panta 1. punktam; šāda izmeklēšana jāpabeidz pēc iespējas drīz, saprātīgā laikposmā, ņemot vērā produkta derīguma termiņu un lietas sarežģītību;

b) provizoriski aizliedz gan laist tirgū attiecīgos produktus kā bioloģiskus produktus vai pārejas produktus, gan to izmantošanu bioloģiskajā ražošanā, kamēr nav pieejami a) apakšpunktā minētās izmeklēšanas rezultāti.

2. Attiecīgo produktu nelaiž tirgū kā bioloģisku produktu vai pārejas produktu vai neizmanto bioloģiskajā ražošanā, ja kompetentā iestāde vai attiecīgā gadījumā kontroles iestāde vai kontroles institūcija ir konstatējusi, ka attiecīgais operators:

a) ir izmantojis produktus vai vielas, kuru izmantošana saskaņā ar 9. panta 3. punkta pirmo daļu bioloģiskā ražošanā nav atļauta;

b) nav veicis 28. panta 1. punktā minētos piesardzības pasākums; vai

c) nav veicis pasākumus atbilstoši kompetento iestāžu, kontroles iestāžu vai kontroles institūciju attiecīgajiem iepriekšējiem pieprasījumiem.

3. Attiecīgajam operatoram dod iespēju izteikt komentārus par 1. punkta a) apakšpunktā minētās izmeklēšanas rezultātiem. Kompetentā iestāde vai, attiecīgā gadījumā, kontroles iestāde vai kontroles institūcija kārto dokumentāciju par veikto izmeklēšanu.

Pēc pieprasījuma vajadzības gadījumā attiecīgais operators veic šādus korektīvos pasākumus, lai novērstu turpmāku kontamināciju.

4. Līdz ►M3 2025. gada 31. decembrim ◄ Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu par šā panta īstenošanu, par tādu produktu un vielu klātbūtni, kuru izmantošana, ievērojot 9. panta 3) punkta pirmo daļu, bioloģiskajā ražošanā nav atļauta, un par šā panta 5. punktā minēto valsts noteikumu izvērtējumu. Turpmākas saskaņošanas nolūkos minētajam ziņojumam attiecīgā gadījumā var pievienot leģislatīva akta priekšlikumu.

▼B

5. Dalībvalstis, kurās ir ieviesti noteikumi, ar ko paredz, ka produkti, kuru sastāvā produkti vai vielas, kuru izmantošana, ievērojot 9. panta 3. punkta pirmo daļu, bioloģiskajā ražošanā nav atļauta, ir tādā daudzumā, kas pārsniedz noteiktu līmeni, netiek tirgoti kā bioloģiski produkti, var turpināt piemērot minētos noteikumus, ar noteikumu, ka minētie noteikumi neaizliedz, neierobežo vai nekavē to, ka tirgū kā bioloģiskus laiž tādus produktus, kuri ražoti citās dalībvalstīs, ja minētie produkti ir ražoti atbilstīgi šai regulai. Dalībvalstis, kas izmanto šo punktu, nekavējoties informē par to Komisiju.

6. Kompetentās iestādes dokumentē 1. punktā minētās izmeklēšanas rezultātus, kā arī citus pasākumus, ko tās veikušas, lai izveidotu paraugpraksi un turpmākus pasākumus nolūkā izvairīties no tādu produktu un vielu klātbūtnes, kuru izmantošana, ievērojot 9. panta 3. punkta pirmo daļu, bioloģiskajā ražošanā nav atļauta.

Dalībvalstis dara šādu informāciju pieejamu pārējām dalībvalstīm un Komisijai, izmantojot datoru sistēmu, kas uzlabo elektronisko apmaiņu ar dokumentiem un informāciju, kuru darījusi pieejamu Komisija.

7. Dalībvalstis savā teritorijā var veikt atbilstīgus pasākumus, lai izvairītos no netīšas tādu produktu un vielu klātbūtnes bioloģiskajā lauksaimniecībā, kuru izmantošana, ievērojot 9. panta 3. punkta pirmo daļu, bioloģiskajā ražošanā nav atļauta. Šādi pasākumi neaizliedz, neierobežo vai nekavē laist tirgū kā bioloģiskus vai pārejas produktus tādus produktus, kas ražoti citās dalībvalstīs, ja minētie produkti ražoti atbilstīgi šai regulai. Dalībvalstis, kas izmanto šo punktu, nekavējoties informē par to Komisiju un pārējās dalībvalstis.

8. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem paredz vienotus noteikumus, ar ko norāda:

a) metodoloģiju, kas jāizmanto kompetentajām iestādēm vai attiecīgā gadījumā kontroles iestādēm vai kontroles institūcijām, lai atklātu un izvērtētu tādu produktu un vielu klātbūtni, kuru izmantošana, ievērojot 9. panta 3. punkta pirmo daļu, bioloģiskajā ražošanā nav atļauta;

b) tādas informācijas saturu un formātu, kas dalībvalstīm jādara pieejama Komisijai un citām dalībvalstīm saskaņā ar šā panta 6. punktu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

9. Līdz katra gada 31. martam dalībvalstis Komisijai elektroniski nosūta attiecīgo informāciju par tiem gadījumiem iepriekšējā gadā, kuros iesaistīta kontaminācija ar neatļautiem produktiem vai vielām, tostarp robežkontroles punktos apkopoto informāciju, par iepriekšējo gadu, kas attiecas uz konstatētās kontaminācijas veidu un jo īpaši uz kontaminācijas cēloni, avotu un līmeni, kā arī kontaminēto produktu apjomu un veidu. Komisija vāc šo informāciju, izmantojot datoru sistēmu, kuru darījusi pieejamu Komisija, un to izmanto, lai veicinātu paraugprakses izveidi kontaminācijas nepieļaušanai.

▼B

IV NODAĻA

MARĶĒŠANA

30. pants

Tādu norāžu lietošana, kuras apzīmē bioloģisko ražošanu

1. Šīs regulas vajadzībām produktu uzskata par tādu, kura apzīmēšanai izmantotās norādes apzīmē bioloģisko ražošanu, ja marķējumā, reklāmas materiālos vai tirdzniecības dokumentos šāds produkts, tā sastāvdaļas vai barības sastāvdaļas, ko izmanto tā ražošanā, ir apzīmētas ar norādēm, kuras patērētājam liek domāt, ka produkts, sastāvdaļas vai barības sastāvdaļas ir ražotas saskaņā ar šo regulu. Konkrēti – šīs regulas prasībām atbilstošu 2. panta 1. punktā minētu produktu marķējumā un reklāmā visā Savienībā un jebkurā no IV pielikumā uzskaitītajām valodām, atsevišķi vai saistīti, var lietot minētajā pielikumā dotās norādes un to atvasinājumus un deminutīvus, piemēram, "bio" un "eko".

2. Attiecībā uz 2. panta 1. punktā minētajiem produktiem norādes, kas minētas šā panta 1. punktā, Savienībā nevienā no IV pielikumā uzskaitītajām valodām neizmanto šīs regulas prasībām neatbilstošu produktu marķējumā, reklāmas materiālos vai tirdzniecības dokumentos.

Turklāt marķējumā vai reklāmā neizmanto ne norādes, tostarp preču zīmēs vai uzņēmumu nosaukumos lietotas norādes, ne praksi, ja tā var maldināt patērētāju vai lietotāju, liekot domāt, ka produkts vai tā sastāvdaļas atbilst šai regulai.

3. Pārejas periodā ražotus produktus nemarķē vai nereklamē kā bioloģiskos produktus vai kā pārejas produktus.

Tomēr augu reproduktīvo materiālu, augu izcelsmes pārtikas produktus un augu izcelsmes barības produktus, kas ražoti pārejas periodā un kas atbilst 10. panta 4. punktam, var marķēt un reklamēt kā pārejas produktus, izmantojot norādi "pārejas" vai atbilstīgu norādi kopā ar 1. punktā minētajām norādēm.

4. Šā panta 1. un 3. punktā minētās norādes neizmanto produktam, kura marķējumā vai reklāmā saskaņā ar Savienības tiesību aktiem ir jānorāda, ka produkts satur ĢMO, sastāv no ĢMO vai ir ražots no ĢMO.

5. Attiecībā uz pārstrādātu pārtiku 1. punktā minētās norādes var lietot:

a) tirdzniecības nosaukumā un sastāvdaļu sarakstā – ja šāds saraksts ir obligāts atbilstīgi Savienības tiesību aktiem – ar noteikumu, ka:

▼B

i) pārstrādātā pārtika atbilst ražošanas noteikumiem, kas paredzēti II pielikuma IV daļā, un noteikumiem, kas paredzēti saskaņā ar 16. panta 3. punktu;

ii) vismaz 95 % no produkta lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļām pēc svara ir iegūtas bioloģiskajā ražošanā; un

iii) aromatizētāju gadījumā – norādes var lietot tikai attiecībā uz dabiskām aromatizējošām vielām un dabiskiem aromatizējošiem preparātiem, kas marķēti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1334/2008 16. panta 2., 3. un 4. punktu, un ja visas to aromatizējošās sastāvdaļas un attiecīgo aromatizējošo sastāvdaļu nesējvielas ir iegūtas bioloģiskajā ražošanā;

▼C4

b) tikai sastāvdaļu sarakstā ar noteikumu, ka:

i) mazāk nekā 95 % no produkta lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļām pēc svara ir iegūtas bioloģiskajā ražošanā un ar noteikumu, ka minētās sastāvdaļas atbilst šajā regulā izklāstītajiem ražošanas noteikumiem; un

ii) pārstrādātā pārtika atbilst ražošanas noteikumiem, kas paredzēti II pielikuma IV daļas 1.5. punktā, 2.1. punkta a) apakšpunktā, 2.1. punkta b) apakšpunktā un 2.2.1. punktā, – izņemot noteikumus par lauksaimnieciskas izcelsmes nebioloģisku sastāvdaļu ierobežotu izmantošanu, kas paredzēti II pielikuma IV daļas 2.2.1. punktā, – un noteikumiem, kas paredzēti saskaņā ar 16. panta 3. punktu;

c) tirdzniecības nosaukumā un sastāvdaļu sarakstā ar noteikumu, ka:

i) galvenā sastāvdaļa ir medījuma vai zvejas produkts;

ii) šā panta 1. punktā minētā norāde tirdzniecības nosaukumā skaidri attiecas uz citu sastāvdaļu, kas ir bioloģiska un atšķiras no galvenās sastāvdaļas;

iii) visas pārējās lauksaimnieciskas izcelsmes sastāvdaļas ir bioloģiskas; un

iv) pārstrādātā pārtika atbilst ražošanas noteikumiem, kas paredzēti II pielikuma IV daļas 1.5. punktā, 2.1. punkta a) apakšpunktā, 2.1. punkta b) apakšpunktā un 2.2.1. punktā, – izņemot noteikumus par lauksaimnieciskas izcelsmes nebioloģisku sastāvdaļu ierobežotu izmantošanu, kas paredzēti II pielikuma IV daļas 2.2.1. punktā, – un noteikumiem, kas paredzēti saskaņā ar 16. panta 3. punktu.

▼B

Pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktā minētajā sastāvdaļu sarakstā norāda, kuras sastāvdaļas ir bioloģiskas. Atsauces uz bioloģisko ražošanu drīkst norādīt tikai attiecībā uz bioloģiskajām sastāvdaļām.

Pirmās daļas b) un c) apakšpunktā minētajā sastāvdaļu sarakstā iekļauj norādi par bioloģisko sastāvdaļu kopējo procentuālo daļu no lauksaimnieciskas izcelsmes sastāvdaļu kopējā daudzuma.

Šā panta 1. punktā minētās norādes, kas izmantotas šā punkta pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktā minētajā sastāvdaļu sarakstā, un īpatsvara norāde, kas minēta šā punkta trešajā daļā, ir tādas pašas krāsas, izmēra un stila burtiem kā pārējās norādes sastāvdaļu sarakstā.

▼B

6. Attiecībā uz pārstrādātu barību – 1. punktā minētās norādes var izmantot tirdzniecības nosaukumā un sastāvdaļu sarakstā ar noteikumu, ka:

▼C4

a) pārstrādātā barība atbilst ražošanas noteikumiem, kas paredzēti II pielikuma II, III un V daļā, un īpašajiem noteikumiem, kas paredzēti saskaņā ar 17. panta 3. punktu;

▼B

b) visas pārstrādātās barības sastāvā esošās lauksaimnieciskas izcelsmes sastāvdaļas ir bioloģiskas; un

c) vismaz 95 % produkta sausnas ir bioloģiska.

7. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem groza:

a) šo pantu, pievienojot turpmākus noteikumus par I pielikumā uzskaitīto produktu marķēšanu vai grozot minētos pievienotos noteikumus; un

b) IV pielikumā izklāstīto norāžu sarakstu, ņemot vērā ar valodu saistītas pārmaiņas dalībvalstīs.

8. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem paredz sīki izstrādātas prasības par šā panta 3. punkta piemērošanu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

31. pants

Kultūraugu ražošanā izmantoto produktu un vielu marķēšana

Neatkarīgi no šīs regulas darbības jomas, kā izklāstīts 2. panta 1. punktā, produktiem un vielām, kas tiek izmantoti augu aizsardzības līdzekļos kā mēslošanas līdzekļi, augsnes ielabotāji vai barības vielas, kas ir atļautas saskaņā ar 9. un 24. pantu, var pievienot atsauci, kas norāda uz to, ka minētos produktus vai vielas drīkst izmantot bioloģiskajā ražošanā saskaņā ar šo regulu.

32. pants

Obligātās norādes

1. Ja uz produktiem, tostarp produktiem, kas ir marķēti kā pārejas produkti saskaņā ar 30. panta 3. punktu, ir 30. panta 1. punktā minētās norādes:

a) marķējumā norāda arī tās kontroles iestādes vai kontroles institūcijas kodu, kura kontrolē operatoru, kas ir veicis pēdējo ražošanas vai sagatavošanas darbību; un

▼B

b) attiecībā uz fasētu pārtiku – uz iepakojuma norāda arī 33. pantā minēto Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotipu, izņemot gadījumus, kas minēti 30. panta 3. punktā un 30. panta 5. punkta b) un c) apakšpunktā.

2. Ja izmanto Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotipu, tajā pašā vizuālajā laukā, kurā redzams logotips, ir norāde par vietu, kurā audzētas produkta sastāvā esošās lauksaimniecības izejvielas, un minētā norāde ir attiecīgi vienā no šādiem veidiem:

a) "Lauksaimniecība ES", ja lauksaimniecības izejvielas ir audzētas Savienībā;

b) "Lauksaimniecība ārpus ES", ja lauksaimniecības izejvielas ir audzētas trešās valstīs;

c) "Lauksaimniecība ES/ārpus ES", ja daļa lauksaimniecības izejvielu ir audzēta Savienībā un daļa – trešā valstī.

Pirmās daļas nolūkos attiecīgā gadījumā vārdu "lauksaimniecība" var aizstāt ar terminu "akvakultūra" un vārdus "ES" un "ārpus ES" var aizstāt vai papildināt ar valsts nosaukumu, vai ar valsts un reģiona nosaukumu, ja visas lauksaimniecības izejvielas, kas ir produkta sastāvā, ir audzētas minētajā valstī un attiecīgā gadījumā – minētajā reģionā.

Saistībā ar norādi par vietu, kurā ir audzētas lauksaimniecības izejvielas, kas ir produkta sastāvā, kā minēts pirmajā un trešajā daļā, var neņemt vērā svara ziņā nelielus sastāvdaļu daudzumus ar noteikumu, ka kopējais vērā neņemto sastāvdaļu daudzums nepārsniedz 5 % (no svara) no lauksaimnieciskas izcelsmes izejvielu kopējā daudzuma.

Vārdi "ES" vai "ārpus ES" nav tādas krāsas, izmēra un stila burtiem, kas ir vairāk pamanāmi nekā produkta nosaukums.

3. Norādes, kas minētas šā panta 1. un 2. punktā un 33. panta 3. punktā, izvieto labi redzamā vietā tā, lai tās būtu viegli pamanāmas, un tās ir skaidri salasāmas un neizdzēšamas.

4. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 54. pantu, ar kuriem groza šā panta 2. punktu un 33. panta 3. punktu, pievienojot papildu noteikumus par marķēšanu vai grozot minētos pievienotos noteikumus.

5. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kas saistīti ar:

a) praktisku kārtību attiecībā uz šā panta 1. punkta a) apakšpunktā un 2. punktā un 33. panta 3. punktā minēto norāžu izmantošanu, noformējumu, saturu un izmēru;

▼B

b) kodu piešķiršanu kontroles iestādēm un kontroles institūcijām;

c) lauksaimniecības izejvielu audzēšanas vietas norādēm saskaņā ar šā panta 2. punktu un 33. panta 3. punktu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

33. pants

Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotips

1. Lai marķētu, noformētu un reklamētu šai regulai atbilstošus produktus, var izmantot Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotipu.

Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotipu var izmantot arī informācijas un izglītības nolūkos saistībā ar paša logotipa esamību un reklāmu, ar noteikumu, ka šāda lietojuma rezultātā patērētājs nevar tikt maldināts attiecībā uz konkrētu produktu bioloģisku ražošanu un ar noteikumu, ka logotips ir attēlots saskaņā ar V pielikumā izklāstītajiem noteikumiem. Šādā gadījumā 32. panta 2. punkta un V pielikuma 1.7. punkta prasības netiek piemērotas.

Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotipu neizmanto pārstrādātai pārtikai, kas minēta 30. panta 5. punkta b) un c) apakšpunktā, un pārejas produktiem, kas minēti 30. panta 3. punktā.

2. Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotips ir oficiāls apliecinājums saskaņā ar Regulas (ES) 2017/625 86. un 91. pantu, izņemot gadījumus, kad to lieto saskaņā ar 1. punkta otro daļu.

3. Attiecībā uz produktiem, kas ir importēti no trešām valstīm, Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotipa izmantošana nav obligāta. Ja minētais logotips ir šādu produktu marķējumā, tad marķējumā iekļauj arī 32. panta 2. punktā minēto norādi.

4. Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotips atbilst V pielikumā norādītajam paraugam un minētajā pielikumā izklāstītajiem noteikumiem.

5. Lai marķētu, noformētu un reklamētu šai regulai atbilstošus produktus, var izmantot nacionālus un privātus logotipus.

6. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar ko attiecībā uz Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotipu un ar to saistītajiem noteikumiem groza V pielikumu.

▼B

V NODAĻA

SERTIFIKĀCIJA

34. pants

Sertifikācijas sistēma

1. Pirms jebkādu produktu tirgū laiž kā "bioloģisko" vai "pārejas" produktu vai pirms pārejas perioda 36. pantā minētie operatori un operatoru grupas, kas ražo, sagatavo, izplata vai uzglabā bioloģiskos vai pārejas produktus, importē šādus produktus no trešās valsts vai eksportē šādus produktus uz trešo valsti, vai laiž šādus produktus tirgū, paziņo par savu darbību tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā tā tiek veikta un kurā viņu uzņēmums ir pakļauts kontroles sistēmai.

Ja kompetentās iestādes savus pienākumus ir uzticējušas vairākām kontroles iestādēm vai kontroles institūcijām vai ir tām deleģējušas konkrētus oficiālās kontroles uzdevumus vai konkrētus uzdevumus, kas saistīti ar citām oficiālām darbībām, operatori vai operatoru grupas pirmajā daļā minētajā paziņojumā norāda, kura kontroles iestāde vai kontroles institūcija pārbauda, vai to darbības atbilst šai regulai un izsniedz 35. panta 1. punktā minēto sertifikātu.

2. Operatori, kuri fasētus bioloģiskos produktus pārdod tieši galapatērētājam vai lietotājam, tiek atbrīvoti no šā panta 1. punktā minētā paziņošanas pienākuma un no pienākuma, kas nosaka, ka viņu īpašumā ir jābūt 35. panta 2. punktā minētajam sertifikātam, ar noteikumu, ka viņi neražo, negatavo, neuzglabā (izņemot tikai saistībā ar pārdošanas vietu) vai neimportē šādus produktus no trešās valsts, vai nenodod šo darbību veikšanu ar apakšuzņēmuma līgumu citam operatoram.

3. Ja operatori vai operatoru grupas ar apakšuzņēmuma līgumu nodod kādu no savām darbībām trešām personām, gan operatori vai operatoru grupas, gan trešās personas, kam ar apakšuzņēmuma līgumu ir nodotas minētās darbības, izpilda 1. punkta noteikumus, ja vien operators vai operatoru grupa 1. punktā minētajā paziņojumā nav deklarējis, ka tas saglabā atbildību par bioloģisko ražošanu un ka minēto atbildību nav nodevis apakšuzņēmējam. Šādos gadījumos kompetentā iestāde vai attiecīgā gadījumā kontroles iestāde vai kontroles institūcija, kontrolējot operatoru vai operatoru grupas, kas ar apakšuzņēmuma līgumu ir nodevušas savas darbības, pārbauda, vai ar apakšuzņēmuma līgumu nodotās darbības atbilst šai regulai.

4. Dalībvalstis var norīkot iestādi vai apstiprināt institūciju, kurai jāsaņem 1. punktā minētie paziņojumi.

5. Operatori, operatoru grupas un apakšuzņēmēji saskaņā ar šo regulu kārto dokumentāciju par dažādajām darbībām, kuras tie veic.

6. Dalībvalstis uztur atjauninātus sarakstus ar to operatoru un operatoru grupu nosaukumiem un adresēm, kuri ir paziņojuši par savām darbībām saskaņā ar 1. punktu, un atbilstošā veidā, tostarp izmantojot

▼B

saites uz vienotu tīmekļa vietni, publisko šo datu visaptverošu sarakstu kopā ar informāciju, kas saistīta ar sertifikātiem, kas saskaņā ar 35. panta 1. punktu izsniegti minētajiem operatoriem un operatoru grupām. To darot, dalībvalstis izpilda Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2016/679 ([1]) paredzētās prasības par personas datu aizsardzību.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka jebkuram operatoram vai operatoru grupai, kas atbilst šai regulai un kas, ja tiek iekasēta maksa saskaņā ar Regulas (ES) 2017/625 78. un 80. pantu, maksā samērīgu maksu, lai segtu kontroles izdevumus, ir tiesības būt iekļautiem kontroles sistēmā, un ka tiek publiskotas maksas, kas var tikt ievāktas.

8. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar ko attiecībā uz prasībām par dokumentu uzskaiti groza II pielikumu.

9. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, kuros paredz sīkāku informāciju un specifikācijas par:

a) 1. punktā minētās ziņošanas formātu un tehniskajiem līdzekļiem;

b) 6. punktā minēto sarakstu publiskošanas kārtību; un

c) 7. punktā minētās maksas publiskošanas procedūras un kārtību.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

35. pants

Sertifikāts

1. Kompetentās iestādes vai attiecīgā gadījumā kontroles iestādes vai kontroles institūcijas izsniedz sertifikātu jebkuram operatoram vai operatoru grupai, kas paziņojuši par savu darbību saskaņā ar 34. panta 1. punktu un atbilst šai regulai. Sertifikātu:

a) kad vien tas iespējams – izdod elektroniskā formātā;

b) tajā norāda vismaz operatora vai operatoru grupas identifikāciju, tostarp locekļu sarakstu, to produktu kategoriju, uz ko attiecas sertifikāts, un tā derīguma termiņu;

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

▼B

c) tajā apliecina, ka paziņotā darbība atbilst šai regulai, un

d) to izdod saskaņā ar VI pielikumā doto paraugu.

2. Neskarot šā panta 8. punktu un 34. panta 2. punktu, operatori un operatoru grupas nelaiž tirgū 2. panta 1. punktā minētos produktus kā bioloģiskus vai pārejas produktus, ja vien tie jau nav ieguvuši sertifikātu, kā minēts šā panta 1. punktā.

3. Šajā pantā minētais sertifikāts ir oficiāls sertifikāts Regulas (ES) 2017/625 86. panta 1. punkta a) apakšpunkta nozīmē.

4. Operators un operatoru grupa nav tiesīgi saņemt vairāku kontroles institūciju izdotus sertifikātus saistībā ar vienā un tajā pašā dalībvalstī veiktām darbībām attiecībā uz vienu un to pašu produktu kategoriju, tostarp gadījumos, kad minētais operators un operatoru grupa darbojas dažādos ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas posmos.

5. Operatoru grupas locekļi nav tiesīgi saņemt atsevišķu sertifikātu par jebkādām darbībām, uz kurām attiecas tās operatoru grupas sertifikāts, kurā viņi ietilpst.

6. Operatori pārbauda to operatoru sertifikātus, kas ir viņu piegādātāji.

7. Šā panta 1. un 4. punkta nolūkos produktus klasificē saskaņā ar šādām kategorijām:

a) nepārstrādāti augi un augu produkti, tostarp sēklas un citi augu reproduktīvie materiāli;

b) lauksaimniecības dzīvnieki un nepārstrādāti lopkopības produkti;

c) aļģes un nepārstrādāti akvakultūras produkti;

d) pārstrādāti lauksaimniecības produkti, tostarp akvakultūras produkti, ko izmanto pārtikā;

e) barība;

f) vīns;

g) citi produkti, kas uzskaitīti šīs regulas I pielikumā vai neietilpst iepriekšminētajās kategorijās.

▼B

8. Dalībvalstis no pienākuma, kas nosaka, ka operatoru īpašumā ir jābūt 2. punktā paredzētajam sertifikātam, var atbrīvot operatorus, kuri tieši galapatērētājam pārdod neiepakotus bioloģiskos produktus, kas nav barība, ar noteikumu, ka minētie operatori neražo, negatavo, neuzglabā (izņemot tikai saistībā ar pārdošanas vietu) vai neimportē šādus produktus no trešās valsts, vai nenodod šo darbību veikšanu ar apakšuzņēmuma līgumu trešām personām, un ar noteikumu, ka:

a) netiek pārdots vairāk par 5 000 kg gadā;

b) gada apgrozījums par šādi pārdotiem neiepakotiem bioloģiskiem produktiem nepārsniedz EUR 20 000; vai

c) iespējamās operatora sertificēšanas izmaksas pārsniedz 2 % no kopējā minētā operatora pārdoto neiepakotu bioloģisku produktu apgrozījuma.

Ja dalībvalsts nolemj pirmajā daļā minētajiem operatoriem piešķirt atbrīvojumu, tā var noteikt stingrākus limitus, nekā noteikts pirmajā daļā.

Dalībvalstis informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par jebkuru savu lēmumu atbrīvot operatorus, ievērojot pirmo daļu, un par limitiem, līdz kādiem šādi operatori ir atbrīvoti.

9. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar ko groza VI pielikumā dotā sertifikāta paraugu.

10. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros paredz sīkāku informāciju un specifikācijas par 1. punktā minētā sertifikāta formu un tehniskos līdzekļus, ar kuriem sertifikātu izdod.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

36. pants

Operatoru grupa

1. Katra operatoru grupa:

a) sastāv tikai no tādiem locekļiem, kas ir lauksaimnieki, vai operatoriem, kuri ražo aļģes vai akvakultūras dzīvniekus, un kas papildus tam var nodarboties ar pārtikas vai barības pārstrādi, sagatavošanu vai laišanu tirgū;

b) sastāv tikai no locekļiem:

i) kuru sertifikācijas izmaksas ir vairāk nekā 2 % no katra locekļa apgrozījuma vai bioloģiskās ražošanas standarta produkcijas apjoma un kuru bioloģisko ražojumu gada apgrozījums nepārsniedz EUR 25 000 vai kuru bioloģiskās ražošanas standarta produkcijas apjoms nepārsniedz EUR 15 000 gadā; vai

▼B

ii) kur katram ir saimniecība līdz:

— pieciem hektāriem,

— 0,5 hektāriem, ja tās ir siltumnīcas, vai

— 15 hektāriem, tikai tad, ja ir ilggadīgs zālājs;

c) veic uzņēmējdarbību dalībvalstī vai trešā valstī;

d) ir tiesību subjekts;

▼M6

e) sastāv tikai no locekļiem, kuru veiktās ražošanas darbības vai iespējamās papildu darbības, kas minētas a) apakšpunktā, notiek savstarpēji ģeogrāfiski tuvu tajā pašā dalībvalstī vai tajā pašā trešā valstī;

▼B

f) izveido kopīgu tirdzniecības sistēmu grupas ražotiem produktiem; un

g) izveido iekšējo kontroļu sistēmu, ko veido dokumentēts kontroles darbību un procedūru kopums, saskaņā ar kuru noteikta persona vai institūcija ir atbildīga par to, ka tiek pārbaudīta katra grupas locekļa atbilstība šai regulai.

▼M6

Iekšējo kontroļu sistēma (IKS) aptver dokumentētas procedūras, kas attiecas uz šādiem aspektiem:

i) grupas locekļu reģistrācija;

ii) iekšējās inspekcijas, kas ietver katra grupas locekļa ikgadējas iekšējas fiziskas inspekcijas uz vietas un visas uz risku balstītas papildu inspekcijas, kuru grafiku jebkurā gadījumā sastāda IKS vadītājs un veic IKS inspektori, kuru funkcijas ir noteiktas h) apakšpunktā;

iii) jaunu locekļu apstiprināšana jau esošā grupā vai, attiecīgā gadījumā, pašreizējo locekļu jauno ražošanas vienību vai jauno darbību apstiprināšana pēc IKS vadītāja apstiprinājuma, kas pamatojas uz iekšējās inspekcijas ziņojumu;

iv) IKS inspektoru apmācība, kurai jānotiek vismaz reizi gadā un kurā jāparedz dalībnieku apgūto zināšanu novērtēšana;

v) grupas locekļu apmācība par IKS procedūrām un šīs regulas prasībām;

vi) dokumentu un uzskaites kontrole;

▼M6

vii) pasākumi, kas veicami iekšējo inspekciju laikā konstatētas neatbilstības gadījumā, arī to pēcpārbaude;

viii) iekšējā izsekojamība, kas uzrāda grupas kopīgajā tirdzniecības sistēmā piegādāto produktu izcelsmi un ļauj izsekot visiem visu locekļu produktiem visos posmos, proti, ražošanā, apstrādē, pārstrādē, sagatavošanā vai laišanā tirgū, un ietver katra operatoru grupas locekļa produkcijas iznākuma aplēses un kontrolpārbaudes;

h) ieceļ IKS vadītāju un vienu vai vairākus IKS inspektorus, kas var būt grupas locekļi. Vadītāja un inspektora amatu nedrīkst apvienot. IKS inspektoru skaits ir atbilstošs un proporcionāls it īpaši tādiem aspektiem kā grupas veids, struktūra, lielums, produkti, darbības un bioloģiskās ražošanas izlaide. IKS inspektori ir kompetenti ar grupas produktiem un darbībām saistītos jautājumos.

IKS vadītājs:

i) verificē katra grupas locekļa atbilstību a), b) un e) apakšpunktā noteiktajiem kritērijiem;

ii) nodrošina, ka starp katru locekli un grupu ir parakstīta rakstiska dalības vienošanās, ar kuru locekļi apņemas:

— izpildīt šīs regulas prasības,

— piedalīties IKS un izpildīt IKS procedūras, arī uzdevumus un pienākumus, ko tiem uzticējis IKS vadītājs, un pienākumu kārtot uzskaiti,

— atļaut piekļūt ražošanas vienībām un telpām un būt klāt iekšējās inspekcijās, ko veic IKS inspektori, un oficiālajās kontrolēs, ko veic kompetentā iestāde vai, attiecīgā gadījumā, kontroles iestāde vai kontroles institūcija, darīt tiem pieejamus visus dokumentus un uzskaiti un ar parakstu apstiprināt inspekcijas ziņojumus,

— akceptēt un noteiktā termiņā īstenot pasākumus, kas neatbilstību gadījumā jāveic saskaņā ar IKS vadītāja, kompetentās iestādes vai, attiecīgā gadījumā, kontroles iestādes vai kontroles institūcijas lēmumu,

— nekavējoties informēt IKS vadītāju par aizdomām par neatbilstību;

iii) izstrādā IKS procedūras un relevantos dokumentus un uzskaiti, ko regulāri atjaunina un dara viegli pieejamus IKS inspektoriem un, attiecīgā gadījumā, grupas locekļiem;

▼M6

iv) sagatavo grupas locekļu sarakstu un to pastāvīgi atjaunina;

v) uztic IKS inspektoriem uzdevumus un pienākumus;

vi) darbojas kā starpnieks starp grupas locekļiem un kompetento iestādi vai, attiecīgā gadījumā, kontroles iestādi vai kontroles institūciju, arī attiecībā uz atkāpes pieprasījumiem;

vii) katru gadu verificē IKS inspektoru interešu konflikta deklarācijas;

viii) sastāda iekšējo inspekciju grafiku un nodrošina to pienācīgu īstenošanu saskaņā ar IKS vadītāja grafiku, kas minēts g) apakšpunkta otrās daļas ii) punktā;

ix) nodrošina IKS inspektoru pienācīgu apmācību un katru gadu novērtē IKS inspektoru kompetenci un kvalifikāciju;

x) apstiprina jaunus locekļus vai jaunas pašreizējo locekļu ražošanas vienības vai darbības;

xi) lemj par neatbilstības gadījumā veicamiem pasākumiem, kas ir atbilstoši IKS pasākumiem, kuri noteikti saskaņā ar g) apakšpunktā paredzētajām dokumentētajām procedūrām, un nodrošina minēto pasākumu pēcpārbaudi;

xii) lemj par darbību, tai skaitā par IKS inspektoru uzdevumu, nodošanu apakšuzņēmējiem un paraksta attiecīgas vienošanās vai līgumus.

IKS inspektors:

i) veic grupas locekļu iekšējās inspekcijas saskaņā ar IKS vadītāja noteikto grafiku un procedūrām;

ii) pēc noteikta parauga sagatavo iekšējās inspekcijas ziņojumus un saprātīgā termiņā iesniedz tos IKS vadītājam;

iii) amatā iecelšanas brīdī iesniedz rakstisku un parakstītu deklarāciju par interešu konflikta neesību un katru gadu to atjaunina;

iv) piedalās apmācībās.

▼B

2. Kompetentās iestādes vai, attiecīgā gadījumā, kontroles iestādes vai kontroles institūcijas anulē 35. pantā minēto sertifikātu visai grupai, ja nepilnības 1. punktā minētās iekšējo kontroļu sistēmas izveidē vai darbībā, jo īpaši nespēja konstatēt vai novērst operatoru grupas atsevišķu locekļu neatbilstību, ietekmē bioloģisko produktu un pārejas produktu integritāti.

▼M6

Par IKS nepilnībām uzskata vismaz šādas situācijas:

a) ražoti, apstrādāti, pārstrādāti, sagatavoti vai tirgū laisti tādu locekļu vai ražošanas vienību produkti, kuru dalība ir apturēta/anulēta;

b) tirgū laisti produkti, kuru marķējumā vai reklāmā IKS vadītājs ir aizliedzis izmantot atsauci uz bioloģisko ražošanu;

c) locekļu sarakstā jauni locekļi iekļauti vai pašreizējo locekļu darbības mainītas, neievērojot iekšējo apstiprināšanas procedūru;

d) konkrētā gadā nav veikta grupas locekļa ikgadējā fiziskā inspicēšana uz vietas;

e) locekļu sarakstā nav norādīts, kuru locekļu dalība ir apturēta vai anulēta;

f) konstatējumi iekšējās inspekcijās, ko veikuši IKS inspektori, un oficiālajās kontrolēs, ko veikusi kompetentā iestāde vai, attiecīgā gadījumā, kontroles iestāde vai kontroles institūcija, būtiski atšķiras;

g) pastāv būtiskas nepilnības atbilstošo pasākumu piemērošanā vai vajadzīgās pēcpārbaudes veikšanā gadījumos, kad IKS inspektori vai kompetentā iestāde vai, attiecīgā gadījumā, kontroles iestāde vai kontroles institūcija konstatējusi neatbilstības;

h) IKS inspektoru skaits vai IKS inspektoru kompetence nav grupas veidam, struktūrai, lielumam, produktiem, darbībām un bioloģiskās ražošanas izlaidei atbilstoša.

▼B

3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar ko groza šā panta 1. un 2. punktu, pievienojot noteikumus vai grozot minētos pievienotos noteikumus, jo īpaši attiecībā uz:

a) operatoru grupas atsevišķo locekļu pienākumiem;

b) kritērijiem grupas locekļu ģeogrāfiskā tuvuma noteikšanai, piemēram kopīgas ražošanas iekārtas vai vietas;

c) iekšējo kontroļu sistēmas izveidi un darbību, tostarp veicamo kontroļu tvērumu, saturu un biežumu, un kritērijiem, lai konstatētu iekšējo kontroļu sistēmas izveides vai darbības nepilnības.

4. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem paredz īpašus noteikumus par:

a) operatoru grupas sastāvu un apmēru;

▼B

b) dokumentu un uzskaites sistēmām, iekšējās izsekojamības sistēmu un operatoru sarakstu;

c) informācijas apmaiņu starp operatoru grupu un kompetento iestādi vai iestādēm, kontroles iestādēm vai kontroles institūcijām, un starp dalībvalstīm un Komisiju.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

VI NODAĻA

OFICIĀLĀS KONTROLES UN CITAS OFICIĀLĀS DARBĪBAS

37. pants

Saikne ar Regulu (ES) 2017/625 un papildu noteikumiem par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālām darbībām, kas saistītas ar bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu

Papildus noteikumiem, kas izklāstīti Regulā (ES) 2017/625, ja vien šīs regulas 40. panta 2. punktā nav paredzēts citādi, un papildus šīs regulas 29. pantam, ja vien šīs regulas 41. panta 1. punktā nav paredzēts citādi, šajā nodaļā izklāstītie īpašie noteikumi attiecas uz oficiālajām kontrolēm un citām oficiālām darbībām, kas visā procesā tiek veiktas visos ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas posmos, lai pārbaudītu, vai produkti, kas minēti šīs regulas 2. panta 1. punktā, ir ražoti atbilstīgi šai regulai.

38. pants

Papildu noteikumi par oficiālajām kontrolēm un par darbībām, kas jāveic kompetentajām iestādēm

1. Oficiālās kontroles, kas ir veiktas saskaņā ar Regulas (ES) 2017/625 9. pantu, lai pārbaudītu atbilstību šai regulai, jo īpaši ietver:

a) pārbaudi, ko veic, lai pārbaudītu, vai operatori katrā ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas posmā piemēro profilaktiskus un piesardzības pasākumus, kā minēts šīs regulas 9. panta 6. punktā un 28. pantā;

b) ja saimniecība ietver nebioloģiskas vai pārejas ražošanas vienības, ierakstu un tādu pasākumu vai procedūru vai kārtības pārbaudi, kas pastāv, lai nodrošinātu skaidru un faktisku nodalījumu starp bioloģiskām, pārejas un nebioloģiskām ražošanas vienībām, kā arī starp minētajās vienībās ražotiem attiecīgiem produktiem, un starp bioloģiskās, pārejas un nebioloģiskās ražošanas vienībās izmantotām vielām un produktiem; šādas pārbaudes ietver tādu zemes gabalu pārbaudes, attiecībā uz kuriem iepriekšējais periods ar atpakaļejošu spēku bija atzīts par pārejas perioda daļu, un pārbaudes nebioloģiskas ražošanas vienībās;

▼B

c) ja operatori bioloģiskos, pārejas un nebioloģiskos produktus ievāc vienlaicīgi, ja tie tiek sagatavoti vai uzglabāti tajā pašā sagatavošanas vienībā, teritorijā vai telpās, vai tiek piegādāti citiem operatoriem vai uz citām vienībām, tādu ierakstu un pasākumu, procedūru vai kārtības pārbaudi, kas pastāv, lai nodrošinātu, ka darbības tiek veiktas, tās nošķirot telpā vai laikā, ka tiek veikti piemēroti tīrīšanas pasākumi un, attiecīgā gadījumā, pasākumi, lai novērstu produktu aizvietošanu, ka bioloģiskie produkti un pārejas produkti vienmēr tiek identificēti, un ka bioloģiskie, pārejas un nebioloģiskie produkti pirms un pēc sagatavošanas tiek uzglabāti, laikā vai telpā tos nošķirot vienu no otra;

d) operatoru grupu iekšējās kontroles sistēmas struktūru un darbību pārbaudi;

e) ja operatori ir atbrīvoti no paziņošanas pienākuma saskaņā ar šīs regulas 34. panta 2. punktu vai no pienākuma, kas nosaka, ka viņu īpašumā ir jābūt sertifikātam, saskaņā ar šīs regulas 35. panta 8. punktu, pārbaudi, vai prasības attiecībā uz minēto atbrīvojumu ir izpildītas, un minēto operatoru pārdoto produktu pārbaudi.

2. Oficiālās kontroles, ko īsteno saskaņā ar Regulas (ES) 2017/625 9. pantu nolūkā pārbaudīt atbilstību šai regulai, tiek veiktas visā procesā visos ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas posmos, pamatojoties uz neatbilstības iespējamību, kā definēts šīs regulas 3. panta 57) punktā un kuru nosaka, ņemot vērā – papildus Regulas (ES) 2017/625 9. pantā minētajiem elementiem – jo īpaši šādus elementus:

a) operatoru un operatoru grupu tips, daudzums un struktūra;

b) tas, cik ilgi operatori un operatoru grupas bijušas iesaistītas bioloģiskajā ražošanā, sagatavošanā un izplatīšanā;

c) tādu kontroļu rezultāti, kas veiktas saskaņā ar šo pantu;

d) laikposms, kurā veiktas darbības;

e) produktu kategorijas;

f) produktu tips, daudzums un vērtība un to izmaiņas laika gaitā;

g) iespējamība, ka var notikt produktu sajaukšanās vai kontaminācija ar neatļautiem produktiem vai vielām;

h) tas, kā operatori un operatoru grupas piemēro atkāpes un izņēmumus no noteikumiem;

▼B

i) kritiskie punkti attiecībā uz neatbilstību un neatbilstības iespējamību katrā ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas posmā;

j) ar apakšuzņēmuma līgumiem nodotas darbības.

3. Jebkurā gadījumā visiem operatoriem un operatoru grupām, izņemot 34. panta 2. punktā un 35. panta 8. punktā minētos, vismaz reizi gadā veic atbilstības pārbaudi.

Atbilstības pārbaude ietver fizisku inspicēšanu uz vietas, izņemot gadījumus, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) attiecīgo operatoru vai operatoru grupu iepriekšējās pārbaudēs netika atklātas nekādas neatbilstības, kas ietekmētu bioloģisko vai pārejas produktu integritāti vismaz pēdējos trīs gados pēc kārtas; un

b) attiecīgais operators vai operatoru grupa, pamatojoties uz šā panta 2. punktā un Regulas (ES) 2017/625 9. pantā minētajiem elementiem, ir novērtēti kā tādi, kam ir zema neatbilstības iespējamība.

Šajā gadījumā laikposms starp divām uz vietas veiktas fiziskas inspicēšanas reizēm nepārsniedz 24 mēnešus.

4. Oficiālās kontroles, kas ir veiktas saskaņā ar Regulas (ES) 2017/625 9. pantu, lai pārbaudītu atbilstību šai regulai:

a) veic saskaņā ar Regulas (ES) 2017/625 9. panta 4. punktu, nodrošinot, ka operatoru vai operatoru grupu visu oficiālo kontroļu minimālā procentuālā daļa tiek veikta bez iepriekšēja paziņojuma;

b) nodrošina, ka bez šā panta 3. punktā minētajām kontrolēm tiek veikta papildu kontroļu minimālā procentuālā daļa;

c) veic, noņemot minimālo paraugu skaitu, kas noņemti saskaņā ar Regulas (ES) 2017/625 14. panta h) punktu;

d) nodrošina, ka to operatoru minimālais skaits, kuri ir operatoru grupas locekļi, tiek kontrolēts saistībā ar šā panta 3. punktā minēto atbilstības pārbaudi.

5. Regulas 35. panta 1. punktā minētā sertifikāta izsniegšanu vai atjaunošanu balsta uz atbilstības pārbaudes rezultātiem, kas minēta šā panta 1.–4. punktā.

▼B

6. Rakstisko dokumentu, kas jāsagatavo par katru oficiālo kontroli, kura veikta, lai pārbaudītu atbilstību šai regulai, saskaņā ar Regulas (ES) 2017/625 13. panta 1. punktu paraksta arī operators vai operatoru grupas, kā apstiprinājumu tam, ka viņi saņēmuši minēto rakstisko dokumentu.

7. Regulas (ES) 2017/625 13. panta 1. punktu nepiemēro revīzijām un inspekcijām, ko kompetentās iestādes veic saistībā ar uzraudzības darbībām pār kontroles institūcijām, kurām deleģēti konkrēti oficiālās kontroles uzdevumi vai konkrēti uzdevumi, kas saistīti ar citām oficiālām darbībām.

8. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 54. pantu:

a) ar kuriem šo regulu papildina, nosakot konkrētus kritērijus un nosacījumus tādu oficiālo kontroļu veikšanai, kuru mērķis ir visos ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas posmos nodrošināt izsekojamību un atbilstību šai regulai attiecībā uz:

   i) uzskaites dokumentu pārbaudēm;

   ii) kontrolēm, ko veic konkrētām operatoru kategorijām;

   iii) attiecīgā gadījumā laikposmu, kurā ir jāveic šajā regulā paredzētās kontroles, tostarp šā panta 3. punktā minētās fiziskās inspicēšanas uz vietas, un konkrētām telpām vai teritoriju, kur tās veicamas;

b) ar kuriem groza šā panta 2. punktu, pievienojot praktiskā pieredzē balstītus papildu elementus vai grozot minētos pievienotos elementus.

9. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, lai precizētu:

a) to visu operatoru vai operatoru grupu oficiālo kontroļu minimālo procentuālo daļu, kas jāveic bez iepriekšējā paziņojuma, kā minēts 4. punkta a) apakšpunktā;

b) 4. punkta b) apakšpunktā minēto papildu kontroļu minimālo procentuālo daļu;

c) 4. punkta c) apakšpunktā minēto minimālo paraugu skaitu;

d) 4. punkta d) apakšpunktā minēto to operatoru minimālo skaitu, kuri ir operatoru grupas locekļi.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

▼B

39. pants

Papildu noteikumi par darbībām, kuras jāveic operatoriem un operatoru grupām

1. Papildus Regulas (ES) 2017/625 15. pantā noteiktajiem pienākumiem operatori un operatoru grupas:

a) kārto dokumentāciju nolūkā apliecināt savu atbilstību šai regulai;

b) sniedz visas deklarācijas un citus paziņojumus, kas nepieciešami oficiālajām kontrolēm;

c) veic attiecīgus praktiskus pasākumus nolūkā nodrošināt atbilstību šai regulai;

d) ar deklarāciju, kas jāparaksta un vajadzības gadījumā jāatjaunina, sniedz:

i) bioloģiskās vai pārejas ražošanas vienības un saskaņā ar šo regulu veicamo darbību pilnīgu aprakstu;

ii) attiecīgos praktiskos pasākumus, kas jāveic, lai nodrošinātu atbilstību šai regulai;

iii) apņemšanos:

— rakstiski un bez liekas kavēšanās informēt produktu pircējus un apmainīties ar attiecīgu informāciju ar kompetento iestādi vai attiecīgā gadījumā ar kontroles iestādi vai kontroles institūciju gadījumā, ja aizdomas par neatbilstību ir pamatotas, ja aizdomas par neatbilstību nevar kliedēt, vai ja ir konstatēta neatbilstība, kas ietekmē produktu integritāti,

— akceptēt kontroles lietas nodošanu kontroles iestādes vai kontroles institūcijas maiņas gadījumā vai, ja bioloģisko ražošanu pārtrauc, to, ka pēdējā kontroles iestāde vai kontroles institūcija saglabā kontroles lietu vismaz piecus gadus,

— nekavējoties informēt kompetento iestādi vai iestādi vai institūciju, kas norīkota saskaņā ar 34. panta 4. punkta noteikumiem gadījumā, ja bioloģisko ražošanu pārtrauc,

— akceptēt informācijas apmaiņu starp minētajām iestādēm vai institūcijām gadījumā, ja apakšuzņēmējus pārbauda dažādas kontroles iestādes vai kontroles institūcijas.

2. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, kuros paredz sīkāku informāciju un specifikācijas par:

a) dokumentāciju nolūkā apliecināt atbilstību šai regulai;

▼B

b) deklarācijām un citiem paziņojumiem, kas nepieciešami oficiālajām kontrolēm;

c) attiecīgajiem praktiskajiem pasākumiem, ar kuriem nodrošina atbilstību šai regulai.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

40. pants

Papildu noteikumi par oficiālo kontroļu uzdevumu un uzdevumu, kas saistīti ar citām oficiālām darbībām, deleģēšanu

1. Kompetentās iestādes var kontroles iestādēm deleģēt konkrētus oficiālās kontroles uzdevumus un konkrētus uzdevumus, kas saistīti ar citām oficiālām darbībām, tikai tad, ja papildus Regulas (ES) 2017/625 III nodaļā izklāstītajiem nosacījumiem ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) deleģējumā ir ietverts detalizēts apraksts par deleģētajiem oficiālās kontroles uzdevumiem un uzdevumiem, kas saistīti ar citām oficiālām darbībām, tostarp ziņošanas pienākumu un citiem konkrētiem pienākumiem, un par nosacījumiem, saskaņā ar kuriem kontroles institūcija tos var veikt. Jo īpaši kontroles institūcija iesniedz kompetentajām iestādēm iepriekšējai apstiprināšanai:

   i) savu riska novērtēšanas procedūru, kurā jo īpaši nosaka pamatu operatoru un operatoru grupu atbilstības pārbaudes intensitātei un biežumam un kura jāizveido, balstoties uz Regulas (ES) 2017/625 9. pantā minētajiem elementiem un šīs regulas 38. pantu, un kura jāievēro operatoru un operatoru grupu oficiālajās kontrolēs;

   ii) standarta kontroles procedūru, kura ietver to kontroles pasākumu sīku aprakstu, kurus kontroles institūcija apņemas piemērot operatoriem un operatoru grupām, ko tā kontrolē;

   iii) to pasākumu sarakstu, kuri atbilst 41. panta 4. punktā kas minētajam kopējam katalogam un kurus operatoriem un operatoru grupām piemēro gadījumos, ja ir aizdomas par neatbilstību vai tiek konstatēta neatbilstība;

   iv) kārtība efektīvai oficiālās kontroles uzdevumu un uzdevumu, kas saistīti ar citām oficiālām darbībām, uzraudzībai, ko veic attiecībā uz operatoriem un operatoru grupām, un kārtība ziņošanai par minētajiem uzdevumiem.

Kontroles institūcija paziņo kompetentajai iestādei par i)–iv) punktā minēto elementu turpmākiem grozījumiem;

▼B

b) minētajām kompetentajām iestādēm ir procedūras un kārtība, lai nodrošinātu kontroles institūciju uzraudzību, tostarp pārbaudītu, vai deleģētie uzdevumi tiek veikti efektīvi, neatkarīgi un objektīvi, jo īpaši attiecībā uz atbilstības pārbaudes intensitāti un biežumu.

Vismaz reizi gadā kompetentās iestādes, ievērojot Regulas (ES) 2017/625 33. panta a) punktu, rīko to kontroles institūciju revīziju, kurām tās ir deleģējušas oficiālās kontroles uzdevumus vai uzdevumus, kas saistīti ar citām oficiālām darbībām.

2. Atkāpjoties no Regulas (ES) 2017/625 31. panta 3. punkta, kompetentās iestādes var kontroles institūcijai deleģēt lēmumu attiecībā uz uzdevumiem, kas paredzēti minētās regulas 138. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 2. un 3. punktā.

3. Regulas (ES) 2017/625 29. panta b) punkta iv) apakšpunkta piemērošanas nolūkā standarts, kas ir atbilstīgs saistībā ar jomu, uz kuru attiecas šī regula, konkrētu oficiālās kontroles uzdevumu un konkrētu uzdevumu, kas saistīti ar citām oficiālām darbībām, deleģēšanai ar mērķi pārbaudīt atbilstību šai regulai ir starptautisko saskaņoto standartu "Atbilstības novērtēšana. Prasības institūcijām, kas sertificē produktus, procesus un pakalpojumus" visjaunākā paziņotā versija, atsauce uz kuru ir publicēta *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. Kompetentās iestādes kontroles institūcijām nedeleģē šādus oficiālo kontroļu uzdevumus un uzdevumus, kas saistīti ar citām oficiālām darbībām:

a) citu kontroles iestāžu vai kontroles institūciju uzraudzību un revīziju;

b) tiesības piešķirt atkāpes, izņemot atkāpes tāda augu reproduktīvā materiāla izmantošanai, kas nav iegūts no bioloģiskās ražošanas;

c) tiesības saņemt paziņojumus par darbībām no operatoriem vai operatoru grupām saskaņā ar šīs regulas 34. panta 1. punktu;

d) izvērtēšanu par neatbilstības iespējamību šīs regulas noteikumiem, ar kuriem nosaka to, cik bieži jāveic fiziskas pārbaudes bioloģiskiem sūtījumiem pirms to laišanas brīvā apgrozībā Savienībā saskaņā ar Regulas (ES) 2017/625 54. pantu;

e) šīs regulas 41. panta 4. punktā minētā kopējā pasākumu kataloga izveidi.

5. Kompetentās iestādes oficiālo kontroļu uzdevumus vai uzdevumus, kas saistīti ar citām oficiālām darbībām, nedeleģē fiziskām personām.

▼B

6. Kompetentās iestādes nodrošina, ka kompetentās iestādes apkopo un izmanto informāciju, kas saņemta no kontroles institūcijām, ievērojot Regulas (ES) 2017/625 32. pantu, un informāciju par pasākumiem, kurus kontroles institūcijas piemēro konstatētas vai iespējamas neatbilstības gadījumā, ar mērķi uzraudzīt minēto kontroles institūciju darbību.

7. Ja kompetentā iestāde pilnībā vai daļēji atsauc konkrētu oficiālās kontroles uzdevumu vai konkrētu uzdevumu, kas saistīti ar citām oficiālām darbībām, deleģēšanu saskaņā ar Regulas (ES) 2017/625 33. panta b) punktu, tā izlemj, vai sertifikāti, ko attiecīgās kontroles institūcijas izsniegušas pirms minētās daļējās vai pilnīgās atsaukšanas, turpina būt derīgi, un par minēto lēmumu informē attiecīgos operatorus.

8. Neskarot Regulas (ES) 2017/625 33. panta b) punktu, kompetentās iestādes – pirms pilnīgas vai daļējas oficiālās kontroles uzdevumu vai uzdevumu, kas saistīti ar citām oficiālām darbībām, deleģēšanas atsaukšanas – gadījumos, kas minēti attiecīgajā pantā, var šo deleģējumu pilnībā vai daļēji apturēt:

a) uz laikposmu, kurš nepārsniedz 12 mēnešus, kura laikā kontroles institūcijai jānovērš revīziju un inspekciju laikā konstatētie trūkumi, vai jārisina neatbilstība, par kuru saskaņā ar šīs regulas 43. pantu notikusi informācijas apmaiņa ar citām kontroles iestādēm un kontroles institūcijām, kompetentajām iestādēm, kā arī ar Komisiju; vai

b) uz laikposmu, kurā akreditācija, kas minēta Regulas (ES) 2017/625 29. panta b) punkta iv) apakšpunktā saistībā ar šīs regulas 40. panta 3. punktu, ir apturēta.

Ja oficiālo kontroļu uzdevumu vai uzdevumu, kas saistīti ar citām oficiālām darbībām, deleģēšana ir apturēta, attiecīgās kontroles institūcijas neizsniedz 35. pantā minētos sertifikātus tām daļām, attiecībā uz kurām deleģēšana ir apturēta. Kompetentās iestādes izlemj, vai sertifikāti, ko attiecīgās kompetentās institūcijas izsniegušas pirms minētās daļējās vai pilnīgās apturēšanas, turpina būt derīgi, un par minēto lēmumu informē attiecīgos operatorus.

Neskarot Regulas (ES) 2017/625 33. pantu, kompetentās iestādes, cik vien drīz iespējams, atceļ oficiālās kontroles uzdevumu vai uzdevumu, kas saistīti ar citām oficiālām darbībām, deleģēšanas apturēšanu, tiklīdz kontroles institūcija ir novērsusi pirmās daļas a) punktā minētos trūkumus vai neatbilstības, vai tiklīdz akreditācijas iestāde ir atcēlusi pirmās daļas b) punktā minēto akreditācijas apturēšanu.

9. Ja kontroles institūciju, kurai kompetentās iestādes ir deleģējušas konkrētus oficiālās kontroles uzdevumus vai konkrētus uzdevumus, kas saistīti ar citām oficiālām darbībām, ir atzinusi arī Komisija saskaņā ar šīs regulas 46. panta 1. punktu attiecībā uz kontroles darbību veikšanu trešās valstīs un Komisija grasās atsaukt vai ir atsaukusi minētās

▼B

kontroles institūcijas atzīšanu, kompetentās iestādes saskaņā ar Regulas (ES) 2017/625 33. panta a) punktu rīko kontroles institūcijas revīzijas vai inspekcijas par tās darbībām attiecīgajā(-ās) dalībvalstī(-īs).

10. Kontroles institūcijas kompetentajām iestādēm iesniedz:

a) līdz katra gada 31. janvārim – to operatoru sarakstu, uz kuriem iepriekšējā gada 31. decembrī attiecās to kontroles; un

b) līdz katra gada 31. martam – informāciju par iepriekšējā gadā veiktajām oficiālajām kontrolēm un citām oficiālām darbībām, lai palīdzētu sagatavot bioloģiskās ražošanas un bioloģisko produktu marķēšanas daļu Regulas (ES) 2017/625 113. pantā minētajā ikgadējā ziņojumā.

11. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar ko papildina šo regulu, šā panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem pievienojot papildu nosacījumus attiecībā uz oficiālās kontroles uzdevumu un uzdevumu, kas saistīti ar citām oficiālām darbībām, deleģēšanu kontroles institūcijām.

41. pants

▼C5

Papildu noteikumi par darbībām iespējamas un konstatētas neatbilstības gadījumā un kopējs pasākumu katalogs

▼B

1. Ievērojot 29. pantu, ja kompetentajai iestādei vai attiecīgā gadījumā kontroles iestādei vai kontroles institūcijai ir aizdomas vai tā saņem pamatotu informāciju, tostarp no citām kompetentajām iestādēm vai attiecīgā gadījumā no citām kontroles iestādēm vai kontroles institūcijām, par to, ka operators grasās izmantot vai laist tirgū produktu, kas var neatbilst šai regulai, taču tam ir norādes par bioloģisko ražošanu, vai ja operators informē šādu kompetento iestādi, kontroles iestādi vai kontroles institūciju par aizdomām par neatbilstību saskaņā ar 27. pantu:

a) tā saskaņā ar Regulu (ES) 2017/625 nekavējoties veic oficiālu izmeklēšanu ar mērķi pārbaudīt atbilstību šai regulai; šāda izmeklēšana jāpabeidz pēc iespējas ātrāk, saprātīgā laikposmā, ņemot vērā produkta derīguma termiņu un lietas sarežģītību;

b) tā provizoriski aizliedz gan laist tirgū attiecīgos produktus kā bioloģiskus produktus vai pārejas produktus, gan to izmantošanu bioloģiskajā ražošanā, kamēr nav pieejami a) apakšpunktā minētās izmeklēšanas rezultāti. Pirms šāda lēmuma pieņemšanas kompetentā iestāde vai attiecīgā gadījumā kontroles iestāde vai kontroles institūcija dod iespēju operatoram izteikt komentārus.

2. Gadījumā, ja 1. punkta a) apakšpunktā minētās izmeklēšanas rezultāti neliecina par tādu neatbilstību, kas ietekmē bioloģisko vai pārejas produktu integritāti, operators drīkst attiecīgos produktus izmantot vai laist tos tirgū kā bioloģiskus vai pārejas produktus.

▼B

3. Dalībvalstis veic jebkādus pasākumus un paredz jebkādas sankcijas, kas vajadzīgas, lai novērstu šīs regulas IV nodaļā minēto norāžu negodīgu izmantošanu.

4. Kompetentās iestādes nodrošina kopēju pasākumu katalogu par gadījumiem, kuros ir aizdomas par neatbilstību un ir konstatēta neatbilstība, kurš jāpiemēro to teritorijā, tostarp kontroles iestādēm un kontroles institūcijām.

5. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, kuru mērķis ir precizēt vienotu kārtību attiecībā uz gadījumiem, kuros kompetentajām iestādēm ir jāveic pasākumi saistībā ar aizdomām par neatbilstību vai konstatētu neatbilstību.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

42. pants

▼C5

Papildu noteikumi par pasākumiem tādas neatbilstības gadījumā, kas ietekmē integritāti

▼B

1. Tādas neatbilstības gadījumā, kas kādā no ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas posmiem ietekmē bioloģisko vai pārejas produktu integritāti, piemēram, neatļautu produktu, vielu vai paņēmienu izmantošanas dēļ vai sajaukšanās ar nebioloģiskiem produktiem dēļ, kompetentās iestādes un attiecīgā gadījumā kontroles iestādes un kontroles institūcijas nodrošina, ka papildus pasākumiem, kas veicami saskaņā ar Regulas (ES) 2017/625 138. pantu, visas attiecīgās produktu partijas vai sērijas marķējumā un reklāmā netiek iekļauta norāde uz bioloģisko ražošanu.

2. Nopietnas vai atkārtotas, vai ilgstošas neatbilstības gadījumā kompetentās iestādes un attiecīgā gadījumā kontroles iestādes un kontroles institūcijas nodrošina, ka papildus pasākumiem, kas noteikti 1. punktā, un jebkādiem atbilstīgiem pasākumiem, kas veikti jo īpaši saskaņā ar Regulas (ES) 2017/625 138. pantu, attiecīgajiem operatoriem vai operatoru grupām uz noteiktu laiku ir aizliegts tirgot produktus, kam ir norāde uz bioloģisko ražošanu, un ka to 35. pantā minētais sertifikāts attiecīgā gadījumā tiek apturēts vai atsaukts.

43. pants

Papildu noteikumi par informācijas apmaiņu

1. Papildus Regulas (ES) 2017/625 105. panta 1. punktā un 106. panta 1. punktā noteiktajiem pienākumiem kompetentās iestādes nekavējoties dalās informācijā ar citām kompetentajām iestādēm, kā arī ar Komisiju par jebkurām aizdomām par tādu neatbilstību, kas ietekmē bioloģisko vai pārejas produktu integritāti.

Kompetentās iestādes dalās minētajā informācijā ar citām kompetentajām iestādēm un Komisiju, izmantojot datoru sistēmu, kas ļauj apmainīties ar dokumentiem un informāciju, kuru darījusi pieejamu Komisija.

▼B

2. Ja pastāv aizdomas par neatbilstību vai tiek konstatēta neatbilstība attiecībā uz produktiem, kas ir citu kontroles iestāžu vai kontroles institūciju kontrolē, kontroles iestādes un kontroles institūcijas nekavējoties informē minētās citas kontroles iestādes vai kontroles institūcijas.

3. Kontroles iestādes un kontroles institūcijas apmainās ar citu attiecīgu informāciju ar citām kontroles iestādēm un kontroles institūcijām.

4. Pēc tāda pieprasījuma saņemšanas, kas ir pamatots ar nepieciešamību garantēt, ka produkts ražots saskaņā ar šo regulu, kontroles iestādes un kontroles institūcijas apmainās ar informāciju par veikto kontroļu rezultātiem ar citām kompetentajām iestādēm, kā arī ar Komisiju.

5. Kompetentās iestādes apmainās ar informāciju par kontroles institūciju uzraudzību ar valsts akreditācijas iestādēm, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 765/2008 ([1]) 2. panta 11) punktā.

6. Kompetentās iestādes veic attiecīgus pasākumus un izveido dokumentētas procedūras, kuru mērķis ir nodrošināt, ka informācija par kontroļu rezultātiem tiek paziņota maksājumu aģentūrai saskaņā ar tās vajadzībām Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1306/2013 ([2]) 58. panta nolūkā un to tiesību aktu nolūkā, kas pieņemti, balstoties uz minēto pantu.

7. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem precizē informāciju, kas jāsniedz kompetentajām iestādēm, kontroles iestādēm un kontroles institūcijām, kuras ir atbildīgas par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālām darbībām saskaņā ar šo pantu, attiecīgos minētās informācijas saņēmējus un procedūras, saskaņā ar kurām šī informācija jāsniedz, tostarp 1. punktā minētās datoru sistēmas funkcijas.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

VII NODAĻA

TIRDZNIECĪBA AR TREŠĀM VALSTĪM

44. pants

Bioloģisko produktu eksports

1. Produktu var eksportēt no Savienības kā bioloģisku produktu un uz tā var izvietot Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotipu, ar noteikumu, ka minētais produkts atbilst noteikumiem par bioloģisko ražošanu saskaņā ar šo regulu.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 765/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību un atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93 (OV L 218, 13.8.2008., 30. lpp.).

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1306/2013 (2013. gada 17. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu (OV L 347, 20.12.2013., 549. lpp.).

▼B

2. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētus aktus saskaņā ar 54. pantu, ar ko papildina šo regulu attiecībā uz dokumentiem, kuri paredzēti trešo valstu muitas iestādēm, jo īpaši attiecībā uz bioloģisko produktu eksporta sertifikātu izdošanu elektroniskā formātā, kad vien tas iespējams, un apliecināšanu, ka eksportētie bioloģiskie produkti atbilst šai regulai.

45. pants

Bioloģisko produktu un pārejas produktu imports

1. Produktu var importēt no trešās valsts, lai to laistu Savienības tirgū kā bioloģisku produktu vai kā pārejas produktu, ar noteikumu, ka ir izpildīti šādi trīs nosacījumi:

a) produkts ir produkts, kā minēts 2. panta 1. punktā;

b) piemērojams viens no turpmāk aprakstītajiem gadījumiem:

i) produkts atbilst šīs regulas II, III un IV nodaļas prasībām, un visus operatorus un operatoru grupas, kas minēti 36. pantā, tostarp eksportētājus attiecīgajā trešā valstī, kontrolē kontroles iestādes vai kontroles institūcijas, kuras atzītas saskaņā ar 46. pantu, un minētās iestādes vai institūcijas visiem šādiem operatoriem, operatoru grupām un eksportētajiem ir izsniegušas sertifikātu, kas apliecina, ka tie atbilst šai regulai;

ii) gadījumos, ja produkts ir no trešās valsts, kura ir atzīta saskaņā ar 47. pantu, minētais produkts atbilst attiecīgajā tirdzniecības nolīgumā paredzētajiem nosacījumiem; vai

iii) gadījumos, ja produkts ir no trešās valsts, kura ir atzīta saskaņā ar 48. pantu, minētais produkts atbilst līdzvērtīgiem ražošanas un kontroles noteikumiem minētajā trešā valstī, un ir importēts ar inspekcijas sertifikātu, kas apliecina šo atbilstību un ko izdevušas minētās trešās valsts kompetentās iestādes, kontroles iestādes vai kontroles institūcijas; un

c) operatori trešās valstīs spēj jebkurā laikā sniegt importētājiem un valsts iestādēm Savienībā un minētājās trešās valstīs informāciju, kas ļauj identificēt operatorus, kuri ir to piegādātāji, un minēto piegādātāju kontroles iestādes vai kontroles institūcijas, ar mērķi nodrošināt attiecīgā bioloģiskā produkta vai pārejas produkta izsekojamību. Minēto informāciju dara pieejamu arī importētāju kontroles iestādēm vai kontroles institūcijām.

2. Komisija saskaņā ar 24. panta 9. punktā izklāstīto procedūru var piešķirt īpašas atļaujas izmantot produktus un vielas trešās valstīs un Savienības tālākajos reģionos, ņemot vērā atšķirības ekoloģiskajā līdzsvarā attiecībā uz augu vai dzīvnieku produktu ražošanu, konkrētus klimatiskos apstākļus, tradīcijas un vietējos apstākļus minētajās teritorijās. Šādas īpašas atļaujas var piešķirt uz diviem gadiem ar iespēju šo termiņu atjaunot, un uz tām attiecas II nodaļā paredzētie principi un 24. panta 3. un 6. punktā izklāstītie kritēriji.

▼B

3. Saskaņā ar 22. pantu paredzot kritērijus, lai noteiktu, vai situācija kvalificējas kā katastrofas apstākļi, un paredzot konkrētus noteikumus par rīcību šādos apstākļos, Komisija ņem vērā atšķirības ekoloģiskajā līdzsvarā, klimatiskos un vietējos apstākļus trešās valstīs un Savienības tālākajos reģionos.

4. Komisija pieņem īstenošanas aktus, lai paredzētu konkrētus noteikumus par 1. punkta b) apakšpunktā minēto sertifikātu saturu, procedūru, kas jāievēro to izdošanā, to pārbaudi un tehniskajiem līdzekļiem, ar kuriem sertifikāts tiek izdots, jo īpaši attiecībā uz kompetento iestāžu, kontroles iestāžu un kontroles institūciju lomu, nodrošinot to importēto produktu izsekojamību un atbilstību, kurus paredzēts laist Savienības tirgū kā bioloģiskos produktus vai kā pārejas produktus, kā minēts 1. punktā.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

5. Atbilstību nosacījumiem un pasākumiem 1. punktā minēto bioloģisko produktu un pārejas produktu importēšanai Savienībā pārbauda robežkontroles punktos saskaņā ar Regulas (ES) 2017/625 47. panta 1. punktu. Minētās regulas 49. panta 2. punktā minēto fizisko kontrolpārbaužu biežums ir atkarīgs no neievērošanas iespējamības, kā definēts šīs regulas 3. panta 57) punktā.

46. pants

Kontroles iestāžu un kontroles institūciju atzīšana

1. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, lai atzītu kontroles iestādes un kontroles institūcijas, kas ir kompetentas veikt kontroles un izdot bioloģiskās ražošanas sertifikātus trešās valstīs, lai atsauktu šādu kontroles iestāžu un kontroles institūciju atzīšanu, un lai izveidotu atzīto kontroles iestāžu un kontroles institūciju sarakstu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

▼M10

2. Kontroles iestādes un kontroles institūcijas 35. panta 7. punktā uzskaitīto produktu kategoriju importa kontroles veikšanai tiek atzītas saskaņā ar 1. punktu, ja tās atbilst šādiem kritērijiem:

a) tās ir likumīgi izveidotas vienā dalībvalstī vai trešā valstī;

b) tām, neveicot kontroles uzdevumu deleģēšanu, ir spējas veikt kontroles, lai nodrošinātu, ka bioloģiskie produkti un pārejas produkti, ko paredzēts importēt Savienībā, atbilst nosacījumiem, kas izklāstīti 45. panta 1. punkta a) apakšpunktā, b) apakšpunkta i) punktā un c) apakšpunktā un šajā pantā; šā punkta vajadzībām kontroles uzdevumus, ko veic personas, kuras strādā saskaņā ar atsevišķu līgumu vai oficiālu nolīgumu, ar kuru tās ir vadības kontrolē, un šo līgumu noslēgušo kontroles iestāžu vai kontroles institūciju procedūras neuzskata par deleģēšanu, un aizliegumu deleģēt kontroles uzdevumus nepiemēro paraugu ņemšanai;

▼**M10**

c) tās nodrošina pietiekamas objektivitātes un taisnīguma garantijas un nav iesaistītas nekādā interešu konfliktā attiecībā uz savu kontroles uzdevumu īstenošanu; jo īpaši tām ir procedūras, kas nodrošina, ka personālam, kas veic kontroles un citas darbības, nav interešu konflikta un ka operatoru inspekcijas viens un tas pats inspektors neveic vairāk kā trīs gadus pēc kārtas;

d) kontroles institūcijas atzīšanas vajadzībām saskaņa ar šo regulu akreditē tikai viena akreditācijas institūcija atbilstoši attiecīgajam saskaņotajam standartam "Atbilstības novērtēšana. Prasības institūcijām, kas sertificē produktus, procesus un pakalpojumus", uz kuru atsauce ir publicēta *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;

e) tām ir zināšanas, aprīkojums un infrastruktūra, kas vajadzīgi kontroles uzdevumu veikšanai, un pietiekams daudzums personāla ar piemērotu kvalifikāciju un pieredzi;

f) tās ir spējīgas un kompetentas veikt savas sertifikācijas un kontroles darbības atbilstoši šīs regulas prasībām un saskaņā ar Komisijas Deleģēto regulu (ES) 2021/1698 ([1]) attiecībā uz katru operatora veidu (viens operators vai operatoru grupa) katrā trešā valstī un attiecībā uz katru produktu kategoriju, par kuru tās vēlas tikt atzītas;

g) tās ir ieviesušas procedūras un pasākumus, kas nodrošina kontroļu un citu to veikto darbību objektivitāti, kvalitāti, konsekvenci, efektivitāti un piemērotību;

h) tām ir pietiekami kvalificēts un pieredzējis personāls, lai kontroles un citas darbības varētu veikt efektīvi un laikus;

i) tām ir atbilstīgas un pienācīgi uzturētas iekārtas un aprīkojums, lai personāls kontroles un citas darbības varētu veikt efektīvi un laikus;

j) tās ir ieviesušas juridiskas procedūras, lai nodrošinātu, ka personālam ir piekļuve operatoru telpām un operatoru rīcībā esošajiem dokumentiem, lai tas varētu pienācīgi pildīt savus uzdevumus;

k) tām ir iekšējās prasmes, apmācība un procedūras, kas ir piemērotas, lai varētu veikt operatoru, kā arī operatoru grupas (ja tāda ir) iekšējās kontroles sistēmas efektīvas kontroles, tai skaitā inspekcijas;

l) to iepriekšējā atzīšana attiecībā uz konkrētu trešo valsti un/vai produktu kategoriju nav atsaukta atbilstoši 2.a punktam vai neviena akreditācijas institūcija atbilstoši savām apturēšanas vai atsaukšanas procedūrām, kas saskan ar attiecīgo starptautisko standartu, jo īpaši

([1]) Komisijas Deleģētā regula (ES) 2021/1698 (2021. gada 13. jūlijs), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/848 papildina, paredzot procedūras prasības tādu kontroles iestāžu un kontroles institūciju atzīšanai, kuras ir kompetentas veikt kontroles attiecībā uz sertificētiem bioloģisko produktu operatoriem un operatoru grupām un bioloģiskiem produktiem trešās valstīs, un noteikumus par to uzraudzību un kontrolēm un citām darbībām, kas jāveic minētajām kontroles iestādēm un kontroles institūcijām (OV L 336, 23.9.2021., 7. lpp.).

▼**M10**

ar Starptautiskās Standartizācijas organizācijas (*ISO*) standartu 17011 "Atbilstības novērtēšana. Vispārējās prasības akreditācijas institūcijām, kuras akreditē atbilstības novērtēšanas institūcijas", nav atsaukusi vai apturējusi to akreditāciju iepriekšējos 24 mēnešos, pirms:

i) atzīšanas pieprasījuma attiecībā uz to pašu trešo valsti un/vai to pašu produktu kategoriju, izņemot, ja iepriekšējā atzīšana tikusi atsaukta saskaņā ar 2.a punkta k) apakšpunktu;

ii) atzīšanas tvēruma paplašinājuma pieprasījuma attiecībā uz papildu trešo valsti saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) 2021/1698 2. pantu, izņemot, ja iepriekšējā atzīšana tikusi atsaukta saskaņā ar šā panta 2.a punkta k) apakšpunktu;

iii) atzīšanas tvēruma paplašinājuma pieprasījuma attiecībā uz papildu produktu kategoriju saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) 2021/1698 2. pantu;

m) kontroles iestādes ir publiskas administratīvas organizācijas trešā valstī, attiecībā uz kuru tās pieprasa atzīšanu;

n) tās atbilst procedūras noteikumiem, kas noteikti Deleģētās regulas (ES) 2021/1698 I nodaļā; un

o) tās atbilst jebkādiem papildu kritērijiem, ko var paredzēt deleģētā aktā, ko pieņem, ievērojot 7. punktu.

2.a Komisija var atsaukt kontroles iestādes vai kontroles institūcijas atzīšanu attiecībā uz konkrētu trešo valsti un/vai produktu kategoriju, ja:

a) vairs netiek izpildīts kāds no 2. punktā noteiktajiem atzīšanas kritērijiem;

b) Komisija līdz Deleģētās regulas (ES) 2021/1698 4. pantā noteiktajam termiņam nav saņēmusi minētajā pantā noteikto gada ziņojumu vai gada ziņojumā iekļautā informācija ir nepilnīga, neprecīza vai neatbilst minētajā regulā izklāstītajām prasībām;

c) kontroles iestāde vai kontroles institūcija nedara pieejamu vai nepaziņo visu informāciju, kas saistīta ar 4. punktā minēto tehnisko dokumentāciju, tās izmantoto kontroles sistēmu vai operatoru vai operatoru grupas atjaunoto sarakstu, vai bioloģiskajiem produktiem, kuri ir tās atzīšanas tvērumā;

d) kontroles iestāde vai kontroles institūcija 30 kalendāro dienu laikā nepaziņo Komisijai par izmaiņām 4. punktā minētajā tehniskajā dokumentācijā;

e) kontroles iestāde vai kontroles institūcija noteiktajā termiņā nesniedz Komisijas vai dalībvalsts pieprasīto informāciju vai šī informācija ir nepilnīga, neprecīza vai neatbilst prasībām, kas izklāstītas šajā regulā, Deleģētajā regulā (ES) 2021/1698 un īstenošanas aktā, kurš tiks pieņemts saskaņā ar 8. punktu, vai nesadarbojas ar Komisiju, jo īpaši neatbilstības izmeklēšanas laikā;

▼M10

f) kontroles iestāde vai kontroles institūcija nepiekrīt Komisijas sāktai pārbaudei uz vietas vai revīzijai;

g) pārbaudes uz vietas vai revīzijas rezultāts liecina par kontroles pasākumu sistemātisku darbības traucējumu vai kontroles iestāde vai kontroles institūcija nav spējīga Komisijai iesniegtajā rīcības plānā ieviest visus ieteikumus, ko Komisija paudusi pēc pārbaudes uz vietas vai revīzijas;

h) kontroles iestāde vai kontroles institūcija neveic pienācīgus korektīvus pasākumus, lai novērstu konstatētās neatbilstības un pārkāpumus termiņā, ko Komisija noteikusi atkarībā no situācijas nopietnības un kas nav īsāks kā 30 kalendārās dienas;

i) kontroles iestāde vai kontroles institūcija gadījumā, ja operators maina savu kontroles iestādi vai kontroles institūciju, jaunajai kontroles iestādei vai kontroles institūcijai nepaziņo attiecīgos kontroles lietas elementus, tai skaitā rakstiskos dokumentus, 30 kalendāro dienu laikā pēc nodošanas pieprasījuma saņemšanas no operatora vai jaunās kontroles iestādes vai kontroles institūcijas;

j) pastāv risks, ka patērētājs tiks maldināts par atzīšanas tvērumā esošo produktu patieso iedabu; vai

k) kontroles iestāde vai kontroles institūcija trešā valstī, attiecībā uz kuru tā ir atzīta, nav sertificējusi nevienu operatoru 48 mēnešus pēc kārtas.

▼B

3. Šā panta 2. punkta d) apakšpunktā minēto akreditāciju var piešķirt tikai:

a) valsts akreditācijas iestāde Savienībā saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 765/2008; vai

b) akreditācijas iestāde ārpus Savienības, kas parakstījusi daudzpusēju atzīšanas vienošanos Starptautiskā akreditācijas foruma paspārnē.

4. Kontroles iestādes un kontroles institūcijas iesniedz Komisijai atzīšanas pieprasījumu. Šāds pieprasījums sastāv no tehniskas dokumentācijas, kurā ietilpst visa informācija, kas nepieciešama, lai nodrošinātu, ka ir izpildīti 2. punktā izklāstītie kritēriji.

Kontroles iestādes iesniedz kompetentās iestādes izdotu jaunāko novērtējuma ziņojumu un kontroles institūcijas iesniedz akreditācijas iestādes izdotu akreditācijas sertifikātu. Attiecīgā gadījumā kontroles iestādes vai kontroles institūcijas iesniedz arī jaunākos ziņojumus par to darbības regulāru novērtēšanu uz vietas, uzraudzību un atkārtotu daudzgadu novērtēšanu.

5. Pamatojoties uz 4. punktā minēto informāciju un jebkādu citu attiecīgu informāciju, kas saistīta ar kontroles iestādi vai kontroles institūciju, Komisija nodrošina atzīto kontroles iestāžu un kontroles institūciju pienācīgu uzraudzību, regulāri pārskatot to veikumu un atzīšanu. Lai īstenotu minēto uzraudzību, Komisija var pieprasīt papildu informāciju no akreditācijas iestādēm vai attiecīgā gadījumā no kompetentajām iestādēm.

▼B

6. Šā panta 5. punktā minēto uzraudzības veidu nosaka, pamatojoties uz izvērtējumu par neatbilstības iespējamību, jo īpaši ņemot vērā kontroles iestādes vai kontroles institūcijas darbību, tās kontrolēto produktu un operatoru veidu un izmaiņas ražošanas noteikumos un kontroles pasākumos.

Šā panta 1. punktā minētā kontroles iestāžu vai kontroles institūciju atzīšana jo īpaši saskaņā ar minētajā punktā minēto procedūru tiek nekavējoties atsaukta, ja tiek konstatēti smagi vai atkārtoti pārkāpumi attiecībā uz sertifikāciju vai kontrolēm un darbībām, kas noteiktas saskaņā ar 8. punktu, un ja attiecīgā kontroles iestāde vai kontroles institūcija pēc Komisijas lūguma neveic atbilstošus un savlaicīgus koriģējošus pasākumus termiņā, kuru noteikusi Komisija. Šādu termiņu nosaka saskaņā ar problēmas nopietnību un parasti tas nav īsāks par 30 dienām.

7. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētus aktus:

a) ar kuriem groza šā panta 2. punktu, tajā iekļautajiem kritērijiem pievienojot papildu kritērijus šā panta 1. punktā minētajai kontroles iestāžu un kontroles institūciju atzīšanai un šādas atzīšanas atsaukšanai, vai grozot minētos papildu kritērijus;

b) ar kuriem papildina šo regulu attiecībā uz:

i) to kontroles iestāžu un kontroles institūciju uzraudzības īstenošanu, kuras Komisija ir atzinusi saskaņā ar 1. punktu, tostarp izmantojot pārbaudes uz vietas; un

ii) kontrolēm un citām darbībām, kas jāveic minētajām kontroles iestādēm un kontroles institūcijām.

8. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti pasākumi, kas jāveic gadījumos, kad ir aizdomas par neatbilstību vai ir konstatēta neatbilstība, jo īpaši tajos gadījumos, kad tiek ietekmēta to bioloģisko vai pārejas produktu integritāte, kuri importēti saskaņā ar šajā pantā paredzēto atzīšanu. Šādi pasākumi jo īpaši var būt bioloģisko vai pārejas produktu integritātes pārbaude pirms produktu laišanas tirgū Savienībā un attiecīgā gadījumā atļaujas laist šādus produktus tirgū Savienībā kā bioloģiskus produktus vai pārejas produktus apturēšana.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

9. Pienācīgi pamatotos, neatliekamos, steidzamos gadījumos, kas saistīti ar negodīgu praksi vai tādu praksi, kas nav savienojama ar bioloģiskās ražošanas principiem un noteikumiem, patērētāju uzticības saglabāšanu vai godīgas konkurences nodrošināšanu starp operatoriem, Komisija saskaņā ar 55. panta 3. punktā minēto procedūru pieņem tūlītēji piemērojamus īstenošanas aktus nolūkā veikt šā panta 8. punktā minētos pasākumus vai lemt par atzīšanas atsaukšanu šā panta 1. punktā minētajām kontroles iestādēm un kontroles institūcijām.

▼B

47. pants

Līdzvērtība saskaņā ar tirdzniecības nolīgumu

Atzīta trešā valsts, kā minēts 45. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punktā, ir trešā valsts, kuru Savienība saskaņā ar tirdzniecības nolīgumu ir atzinusi par tādu, kuras ražošanas sistēma atbilst tiem pašiem mērķiem un principiem, jo tiek piemēroti noteikumi, kas nodrošina tādu pašu atbilstības apliecināšanas pakāpi kā Savienības noteikumi.

48. pants

Līdzvērtība saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 834/2007

1. Atzīta trešā valsts, kā minēts 45. panta 1. punkta b) apakšpunkta iii) punktā, ir trešā valsts, kura saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 33. panta 2. punktu ir atzīta līdzvērtības nolūkos, tostarp tās valstis, kas ir atzītas saskaņā ar šīs regulas 58. pantā paredzēto pārejas pasākumu.

Minētās atzīšanas termiņš beidzas ►M3 2026. gada 31. decembrī ◄.

2. Pamatojoties uz gada ziņojumiem, kuri 1. punktā minētajām trešām valstīm katru gadu līdz 31. martam jānosūta Komisijai, par to noteikto kontroles pasākumu īstenošanu un izpildi un ņemot vērā jebkādu citu saņemtu informāciju, Komisija nodrošina atzīto trešo valstu pienācīgu uzraudzību, regulāri pārskatot šo valstu atzīšanu. Šajā nolūkā Komisija var lūgt dalībvalstu palīdzību. Uzraudzības veidu nosaka, pamatojoties uz neatbilstības iespējamības novērtējumu, jo īpaši ņemot vērā apjomu, kādā eksports no attiecīgās trešās valsts uz Savienību tiek veikts, kompetentās iestādes veikto monitoringa un uzraudzības darbību rezultātus un iepriekšējo kontroļu rezultātus. Komisija regulāri ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par pārskatīšanas rezultātiem.

3. Komisija ar īstenošanas aktu izveido 1. punktā minēto trešo valstu sarakstu un ar īstenošanas aktiem var grozīt minēto sarakstu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētus aktus, ar ko papildina šo regulu attiecībā uz informāciju, kas saskaņā ar šā panta 3. punktu sarakstā iekļautajām trešām valstīm jānosūta un kas vajadzīga, lai Komisija uzraudzītu to atzīšanu, kā arī lai Komisija veiktu minēto uzraudzību, tostarp pārbaudes uz vietas.

5. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti pasākumi gadījumos, kad ir aizdomas par neatbilstību vai ir konstatēta neatbilstība, jo īpaši tajos gadījumos, kad tiek ietekmēta to bioloģisko vai pārejas produktu integritāte, kuri importēti no šajā pantā minētajām trešām valstīm. Šādi pasākumi jo īpaši var būt bioloģisko vai pārejas produktu integritātes pārbaude pirms produktu laišanas tirgū Savienībā un attiecīgā gadījumā atļaujas laist šādus produktus tirgū Savienībā kā bioloģiskus produktus vai pārejas produktus apturēšana.

▼B

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

49. pants

Komisijas ziņojums par 47. un 48. panta piemērošanu

Līdz ►M3 2022. gada 31. decembrim ◄ Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu par stāvokli saistībā ar 47. un 48. panta piemērošanu, jo īpaši attiecībā uz trešo valstu atzīšanu līdzvērtības nolūkā.

VIII NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. IEDAĻA

Bioloģisko produktu un pārejas produktu brīva aprite

50. pants

Bioloģisko produktu un pārejas produktu tirdzniecības neaizliegšana un neierobežošana

Kompetentās iestādes, kontroles iestādes un kontroles institūcijas ar produktu ražošanu, marķēšanu vai noformēšanu saistītu iemeslu dēļ neaizliedz vai neierobežo tādu bioloģisko produktu vai pārejas produktu tirdzniecību, kurus kontrolē cita kompetentā iestāde, kontroles iestāde vai kontroles institūcija, kas atrodas citā dalībvalstī, ja minētie produkti atbilst šai regulai. Jo īpaši veic tikai tādas oficiālas kontroles un citas oficiālas darbības, kas ir paredzētas Regulā (ES) 2017/625, un iekasē maksas tikai par tādām oficiālajām kontrolēm un citām oficiālām darbībām, kuras paredzētas minētās regulas VI nodaļā.

2. IEDAĻA

Informācija, ziņošana un saistītās atkāpes

51. pants

Informācija par bioloģiskās ražošanas nozari un tirdzniecību

1. Katru gadu dalībvalstis nosūta Komisijai informāciju, kas vajadzīga šīs regulas īstenošanai un tās piemērošanas uzraudzībai. Šāda informācija pēc iespējas ir balstīta uz vispāratzītiem datu avotiem. Komisija ņem vērā datu vajadzības un potenciālo datu avotu sinerģiju, jo īpaši attiecīgā gadījumā to izmantošanu statistikas nolūkā.

2. Komisija pieņem īstenošanas aktus attiecībā uz sistēmu, kas jāizmanto 1. punktā minētās informācijas nosūtīšanai, nosūtāmās informācijas saturu un informācijas nosūtīšanas termiņu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

▼B

52. pants

Informācija par kompetentajām iestādēm, kontroles iestādēm un kontroles institūcijām

1. Dalībvalstis uztur regulāri atjauninātu sarakstu, kurā norāda:

a) kompetento iestāžu nosaukumus un adreses; un

b) kontroles iestāžu un kontroles institūciju nosaukumus, adreses un kodu numurus.

Dalībvalstis minētos sarakstus un jebkādas to izmaiņas nosūta Komisijai un tos publisko, izņemot gadījumus, ja šāda nosūtīšana un publicēšana jau ir notikusi saskaņā ar Regulas (ES) 2017/625 4. panta 4. punktu,

2. Pamatojoties uz 1. punktā minēto informāciju, Komisija atjaunināt1. punkta b) apakšpunktā minēto kontroles iestāžu un kontroles institūciju sarakstu regulāri publicē internetā.

53. pants

Atkāpes, atļaujas un ziņojums

1. Atkāpes no bioloģiskā augu reproduktīvā materiāla un bioloģiski audzētu dzīvnieku izmantošanas, kas paredzētas II pielikuma I daļas 1.8.5. punktā un II pielikuma II daļas 1.3.4.3. un 1.3.4.4. punktā, izņemot II pielikuma II daļas 1.3.4.4.2. punktu, beidzas ►**M3** 2036. gada 31. decembrī ◄.

2. No ►**M3** 2029. gada 1. janvāra ◄, pamatojoties uz secinājumiem par bioloģiskā augu reproduktīvā materiāla un dzīvnieku pieejamību, kas izklāstīti šā panta 7. punktā paredzētajā ziņojumā, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 54. pantu, ar ko groza šo regulu un:

a) izbeidz II pielikuma I daļas 1.8.5. punktā un II daļas 1.3.4.3. un 1.3.4.4. punktā minētās atkāpes, izņemot II pielikuma II daļas 1.3.4.4.2. punktu, agrāk nekā ►**M3** 2036. gada 31. decembrī ◄ vai pagarina tās ilgāk par minēto datumu, vai;

b) izbeidz atkāpi, kas minēta II pielikuma II daļas 1.3.4.4.2. punktā.

3. No ►**M3** 2027. gada 1. janvāra ◄ Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 54. pantu, ar kuriem groza 26. panta 2. punkta b) apakšpunktu, lai paplašinātu 26. panta 2. punktā minētās informācijas sistēmas tvērumu, ietverot jaunvistas, un II pielikuma II daļas 1.3.4.3. punktu, lai atkāpes attiecībā uz jaunvistām balstītu uz datiem, kas savākti saskaņā ar šo sistēmu.

▼B

4. No ►M3 2026. gada 1. janvāra ◄ Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 54. pantu, pamatojoties uz informāciju, kas attiecas uz bioloģiskās olbaltumvielas saturošās barības mājputniem un cūkām pieejamību un kuru dalībvalstis ir darījušas pieejamu saskaņā ar šā panta 6. punktu vai iekļāvušas ziņojumā, kas minēts šā panta 7. punktā, – ar ko II pielikuma II daļas 1.9.3.1. punkta c) apakšpunktā un 1.9.4.2. punkta c) apakšpunktā minētās atļaujas mājputnu un cūku ēdināšanai izmantot nebioloģiskās olbaltumvielas saturošu barību izbeidz agrāk nekā ►M3 2026. gada 31. decembrī ◄, vai pagarina ilgāk par minēto datumu.

5. Pagarinot 2., 3. un 4. punktā minētās atkāpes vai atļaujas, Komisija to dara tikai tik ilgi, kamēr tai ir informācija – jo īpaši tā, ko dalībvalstis sniegušas saskaņā ar 6. punktu –, kas apstiprina attiecīgā augu reproduktīvā materiāla, dzīvnieku vai barības nepieejamību Savienības tirgū.

6. Katru gadu līdz 30. jūnijam dalībvalstis dara Komisijai un pārējām dalībvalstīm pieejamu:

a) informāciju, kas sniegta datubāzē, kas minēta 26. panta 1. punktā, un sistēmās, kas minētas 26. panta 2. punktā, un, attiecīgā gadījumā, sistēmās, kas minētas 26. panta 3. punktā;

b) informāciju par atkāpēm, kuras piešķirtas saskaņā ar II pielikuma I daļas 1.8.5. punktu un II daļas 1.3.4.3. un 1.3.4.4. punktu; un

c) informāciju par bioloģiskās olbaltumvielas saturošās barības mājputniem un cūkām pieejamību Savienības tirgū, un par atļaujām, kas piešķirtas saskaņā ar II pielikuma II daļas 1.9.3.1. punkta c) apakšpunktu un 1.9.4.2. punkta c) apakšpunktu.

7. Līdz ►M3 2026. gada 31. decembrim ◄ Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par pieejamību Savienības tirgū un, attiecīgā gadījumā, par iemesliem ierobežotai pieejamībai attiecībā uz:

a) bioloģisko augu reproduktīvo materiālu;

b) bioloģiski audzētiem dzīvniekiem, uz kuriem attiecas II pielikuma II daļas 1.3.4.3. un 1.3.4.4. punktā minētās atkāpes;

c) bioloģiskās olbaltumvielas saturošu barību, kas paredzēta mājputnu un cūku ēdināšanai, uz ko attiecas atļaujas, kas minētas II pielikuma II daļas 1.9.3.1. punkta c) apakšpunktā un 1.9.4.2. punkta c) apakšpunktā.

Izstrādājot minēto ziņojumu, Komisija ņem vērā jo īpaši datus, kas savākti saskaņā ar 26. pantu, un informāciju, kas saistīta ar atkāpēm un atļaujām, kuras minētas šā panta 6. punktā.

▼B

IX NODAĻA

PROCEDŪRAS, PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

1. IEDAĻA

Procedūras noteikumi

54. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. ►C1 Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus, kas minēti 2. panta 6. punktā, 9. panta 11. punktā, 10. panta 5. punktā, 12. panta 2. punktā, 13. panta 3. punktā, 14. panta 2. punktā, 15. panta 2. punktā, 16. panta 2. punktā, 17. panta 2. punktā, 18. panta 2. punktā, 19. panta 2. punktā, 21. panta 1. punktā, 22. panta 1. punktā, 23. panta 2. punktā, 24. panta 6. punktā, 30. panta 7. punktā, 32. panta 4. punktā, 33. panta 6. punktā, 34. panta 8. punktā, 35. panta 9. punktā, 36. panta 3. punktā, 38. panta 8. punktā, 40. panta 11. punktā, 44. panta 2. punktā, 46. panta 7. punktā, 48. panta 4. punktā, 53. panta 2., 3. un 4. punktā, 57. panta 3. punktā un 58. panta 2. punktā, Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2018. gada 17. jūnija. ◄ Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome var jebkurā laikā atsaukt 2. panta 6. punktā, 9. panta 11. punktā, 10. panta 5. punktā, 12. panta 2. punktā, 13. panta 3. punktā, 14. panta 2. punktā, 15. panta 2. punktā, 16. panta 2. punktā, 17. panta 2. punktā, 18. panta 2. punktā, 19. panta 2. punktā, 21. panta 1. punktā, 22. panta 1. punktā, 23. panta 2. punktā, 24. panta 6. punktā, 30. panta 7. punktā, 32. panta 4. punktā, 33. panta 6. punktā, 34. panta 8. punktā, 35. panta 9. punktā, 36. panta 3. punktā, 38. panta 8. punktā, 40. panta 11. punktā, 44. panta 2. punktā, 46. panta 7. punktā, 48. panta 4. punktā, 53. panta 2., 3. un 4. punktā, 57. panta 3. punktā un 58. panta 2. punktā minēto pilnvaru deleģējumu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.

5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

▼B

6. Saskaņā ar 2. panta 6. punktu, 9. panta 11. punktu, 10. panta 5. punktu, 12. panta 2. punktu, 13. panta 3. punktu, 14. panta 2. punktu, 15. panta 2. punktu, 16. panta 2. punktu, 17. panta 2. punktu, 18. panta 2. punktu, 19. panta 2. punktu, 21. panta 1. punktu, 22. panta 1. punktu, 23. panta 2. punktu, 24. panta 6. punktu, 30. panta 7. punktu, 32. panta 4. punktu, 33. panta 6. punktu, 34. panta 8. punktu, 35. panta 9. punktu, 36. panta 3. punktu, 38. panta 8. punktu, 40. panta 11. punktu, 44. panta 2. punktu, 46. panta 7. punktu, 48. panta 4. punktu, 53. panta 2., 3. un 4. punktu, 57. panta 3. punktu un 58. panta 2. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja ne Eiropas Parlaments, ne Padome divu mēnešu laikā pēc minētā akta paziņošanas Eiropas Parlamentam un Padomei nav cēluši iebildumus vai ja pirms minētā termiņa beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju, ka necels iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

55. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja ar nosaukumu "Bioloģiskās ražošanas komiteja". Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 8. pantu, ko lasa kopā ar tās 5. pantu.

4. Ja komiteja atzinumu nesniedz, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu, un tiek piemērota Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešā daļa.

2. IEDAĻA

Atcelšana un pārejas un nobeiguma noteikumi

56. pants

Atcelšana

Regulu (EK) Nr. 834/2007 atceļ.

Tomēr minēto regulu turpina piemērot, lai pabeigtu izskatīt vēl neizskatītus trešo valstu pieteikumus, kā paredzēts šīs regulas 58. pantā.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

▼B

57. pants

Pārejas pasākumi attiecībā uz kontroles iestādēm un kontroles institūcijām, kuras atzītas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 33. panta 3. punktu

1. Atzīšana, kas kontroles iestādēm un kontroles institūcijām piešķirta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 33. panta 3. punktu, zaudē spēku vēlākais ►M3 2024. gada 31. decembrī ◄.

2. Komisija ar īstenošanas aktu izveido saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 33. panta 3. punktu atzīto kontroles iestāžu un kontroles institūciju sarakstu un ar īstenošanas aktiem var grozīt minēto sarakstu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar ko papildina šo regulu attiecībā uz informāciju, kas šā panta 2. punktā minētajām kontroles iestādēm un kontroles institūcijām jānosūta un kas ir vajadzīga, lai Komisija uzraudzītu to atzīšanu, kā arī lai Komisija veiktu minēto uzraudzību, tostarp pārbaudi uz vietas.

58. pants

Pārejas pasākumi attiecībā uz trešo valstu pieteikumiem, kas iesniegti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 33. panta 2. punktu

1. Komisija pabeidz izskatīt trešo valstu pieteikumus, kas iesniegti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 33. panta 2. punktu un 2018. gada 17. jūnijā vēl nav izskatīti. Šādu pieteikumu izskatīšanai piemēro minēto regulu.

2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 54. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar ko papildina šo regulu, nosakot procedūras noteikumus, kas vajadzīgi, lai izskatītu šā panta 1. punktā minētos pieteikumus, tostarp par informāciju, ko iesniedz trešās valstis.

59. pants

Pārejas pasākumi attiecībā uz kontroles iestāžu un kontroles institūciju pirmo atzīšanu

Atkāpjoties no 61. panta otrajā daļā minētās piemērošanas dienas, 46. pantu piemēro no 2018. gada 17. jūnija, ciktāl tas nepieciešams, lai kontroles iestāžu un kontroles institūciju atzīšana varētu notikt laikus.

▼B

60. pants

Pārejas pasākumi attiecībā uz to bioloģisko produktu krājumiem, kuri saražoti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 834/2007

Produktus, kuri saražoti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 834/2007 pirms ►M3 2022. gada 1. janvāra ◄, pēc minētā datuma var laist tirgū, līdz ir beigušies to krājumi.

61. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

▼M3

To piemēro no 2022. gada 1. janvāra.

▼B

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

▼B

I PIELIKUMS

CITI 2. PANTA 1. PUNKTĀ MINĒTIE PRODUKTI

— Raugs, ko izmanto pārtikā vai barībā,

— mate, cukurkukurūza, vīnogulāju lapas, palmu serdes, apiņu dzinumi un citas līdzīgas ēdamas augu daļas un no tām ražoti produkti,

— jūras sāls un citi sāļi pārtikas un barības vajadzībām,

— zīdtārpu kokoni, kas derīgi spolēšanai,

— dabīgie sveķi,

— bišu vasks,

— ēteriskās eļļas,

— dabīgā korķa aizbāžņi, kas nav aglomerēti un nesatur nekādas saistvielas,

— kokvilna, kas nav kārsta vai ķemmēta,

— vilna, kas nav kārsta vai ķemmēta,

— jēlādas un neapstrādātas ādas,

— uz augu bāzes izgatavoti tradicionāli augu izcelsmes preparāti.

▼B

II PIELIKUMS

SĪKI IZSTRĀDĀTI RAŽOŠANAS NOTEIKUMI, KAS MINĒTI III NODAĻĀ

I daļa. Ražošanas noteikumi augkopībā

Papildus 9.–12. pantā paredzētajiem ražošanas noteikumiem bioloģiskajā augkopībā piemēro šajā daļā paredzētos noteikumus.

1. Vispārīgas prasības

1.1. Bioloģiskus kultūraugus, izņemot tos, kurus dabiski audzē ūdenī, audzē saistībā ar augsnes apakškārtu un pamatiezi dzīvā augsnē vai dzīvā augsnē, kas sajaukta vai mēslota ar vielām un produktiem, kuri atļauti bioloģiskajā ražošanā.

1.2. Ir aizliegts izmantot hidroponisko ražošanu, kas ir metode tādu augu audzēšanai, kuri dabiskos apstākļos neaug ūdenī, to saknes ievietojot vienīgi barības vielu šķīdumā vai inertā vidē, kam pievienots barības vielu šķīdums.

▼M7

1.3. Atkāpjoties no 1.1. punkta, ir atļauts:

a) diedzētas sēklas, pie kurām pieder dīgsti, dzinumi un sadīgušas sēklas un kurām pietiek tikai ar sēklās esošajām barības vielu rezervēm, ražot, mitrinot tās ar tīru ūdeni, ar nosacījumu, ka attiecīgās sēklas ir bioloģiskas. Aizliegts izmantot augšanas substrātu, izņemot inertu substrātu, kas paredzēts vienīgi tam, lai sēklas uzturētu mitras, ar nosacījumu, ka šā inertā substrāta sastāvdaļas ir atļautas saskaņā ar 24. pantu;

b) iegūt cigoriņu galviņas, arī ar iemērkšanu tīrā ūdenī, ar nosacījumu, ka augu reproduktīvais materiāls ir bioloģisks. Augšanas substrātu drīkst izmantot tikai tad, ja tā sastāvdaļas ir atļautas saskaņā ar 24. pantu.

▼B

1.4. Atkāpjoties no 1.1. punkta, ir atļauta šāda prakse:

a) augu audzēšana podiņos tādu dekoratīvo augu un garšaugu ražošanai, kurus paredzēts galapatērētājam pārdot kopā ar podiņu;

b) sējeņu vai stādāmo materiālu audzēšana konteineros turpmākai pārstādīšanai.

1.5. Atkāpjoties no 1.1. punkta, kultūraugu audzēšana norobežotās dobēs ir atļauta vienīgi platībās, kas Somijā, Zviedrijā un Dānijā pirms 2017. gada 28. jūnija bija sertificētas kā bioloģiskas minētās prakses nolūkos. Minēto platību paplašināšana nav atļauta.

Minētā atkāpe zaudē spēku ►M3 2031. gada 31. decembrī ◄.

Līdz ►M3 2026. gada 31. decembrim ◄ Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par norobežoto dobju izmantošanu bioloģiskajā lauksaimniecībā. Minētajam ziņojumam vajadzības gadījumā var pievienot leģislatīva akta priekšlikumu par norobežotu dobju izmantošanu bioloģiskajā lauksaimniecībā.

▼B

1.6. Visi izmantotie augkopības paņēmieni novērš vai līdz minimumam samazina jebkādu vides piesārņošanu.

1.7. Pāreja

1.7.1. Lai augus un augu produktus uzskatītu par bioloģiskiem produktiem, šajā regulā paredzētos ražošanas noteikumus attiecībā uz zemes gabaliem pārejas periodā jāpiemēro vismaz divus gadus pirms sēšanas vai – attiecībā uz zālājiem vai daudzgadīgiem lopbarības augiem – vismaz divus gadus pirms to izmantošanas par bioloģisku barību, vai – attiecībā uz daudzgadīgiem kultūraugiem, kas nav lopbarības augi, – vismaz trīs gadus pirms pirmās bioloģisko produktu ražas.

1.7.2. Ja zeme vai viens vai vairāki zemes gabali ir kontaminēti ar līdzekļiem vai vielām, kurus nav atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā, kompetentā iestāde var pieņemt lēmumu par pārejas perioda pagarināšanu attiecīgajai zemei vai zemes gabaliem ilgāk par 1.7.1. punktā noteikto termiņu.

1.7.3. Ja ir veikta apstrāde ar līdzekli vai vielu, kuru nav atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā, kompetentā iestāde nosaka jaunu pārejas periodu saskaņā ar 1.7.1. punktu.

Minēto periodu var saīsināt šādos divos gadījumos:

a) apstrāde ar līdzekli vai vielu, kuru nav atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā, ir veikta kā daļa no obligāta kaitīgo organismu vai nezāļu, tostarp karantīnas organismu vai invazīvu sugu, ierobežošanas pasākuma, ko noteikusi attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde;

b) apstrāde ar līdzekli vai vielu, kuru nav atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā, ir veikta kā daļa no zinātniskiem testiem, ko apstiprinājusi attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde.

1.7.4. Gadījumos, kas minēti 1.7.2. un 1.7.3. punktā, pārejas perioda ilgumu nosaka, ņemot vērā šādas prasības:

a) konkrētā līdzekļa vai vielas sadalīšanās procesam ir jānodrošina tas, ka pārejas perioda beigās atlieku daudzums augsnē un – daudzgadīgu kultūraugu gadījumā – augos ir nenozīmīgs;

b) ražu pēc apstrādes nedrīkst laist tirgū kā bioloģiskus vai pārejas produktus.

1.7.4.1. Dalībvalstis informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par visiem lēmumiem, kurus tās pieņēmušas un ar kuriem nosaka obligātus pasākumus attiecībā uz apstrādi ar līdzekli vai vielu, kuru nav atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā.

1.7.4.2. Ja ir veikta apstrāde ar līdzekli vai vielu, kuru nav atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā, 1.7.5. punkta b) apakšpunktu nepiemēro.

1.7.5. Attiecībā uz zemi, ko izmanto bioloģiskajā lopkopībā:

a) pārejas noteikumus piemēro visai ražošanas vienības platībai, kurā audzē dzīvnieku barību;

b) neatkarīgi no a) apakšpunkta pārejas periodu drīkst saīsināt līdz vienam gadam ganībām un āra platībām, ko izmanto sugas, kas nav zālēdāji.

▼B

1.8. Augu izcelsme, tostarp augu reproduktīvā materiāla izcelsme

1.8.1. Augu un augu produktu, kas nav augu reproduktīvais materiāls, ražošanā drīkst izmantot tikai bioloģisku augu reproduktīvo materiālu.

1.8.2. Lai iegūtu bioloģisku augu reproduktīvo materiālu, kas izmantojams tādu produktu ražošanā, kas nav augu reproduktīvais materiāls, tad mātesaugs un attiecīgā gadījumā citi augi, ko paredzēts izmantot augu reproduktīvā materiāla iegūšanai, ir audzēti saskaņā ar šo regulu vismaz vienu paaudzi vai – daudzgadīgu kultūraugu gadījumā – vismaz vienu paaudzi divus veģetācijas periodus.

1.8.3. Izvēloties bioloģisko augu reproduktīvo materiālu, operatori priekšroku dod bioloģisko augu reproduktīvajam materiālam, kas ir piemērots bioloģiskajai lauksaimniecībai.

1.8.4. Bioloģiskajai ražošanai piemērotu bioloģisko šķirņu ražošanā bioloģiskās selekcijas darbības veic bioloģiskos apstākļos un koncentrējas uz ģenētiskās daudzveidības veicināšanu, paļaušanos uz dabiskajām reproduktīvajām spējām, kā arī uz agronomiskajām īpašībām, izturību pret slimībām, pielāgošanos dažādiem vietējiem augsnes un klimatiskajiem apstākļiem.

Visas pavairošanas metodes, izņemot meristēmu kultūras metodi, veic atbilstoši sertificētai bioloģiskajai apsaimniekošanai.

1.8.5. Pārejas un nebioloģiska augu reproduktīvā materiāla izmantošana

▼M4

1.8.5.1. ►M11 Atkāpjoties no 1.8.1. punkta, ja 26. panta 1. punktā minētajā datubāzē vai 26. panta 2. punktā minētajās sistēmās savāktie dati liecina, ka operatora vajadzības pēc attiecīgā bioloģiskā augu reproduktīvā materiāla kvalitātes un daudzuma ziņā nav apmierinātas, operators drīkst izmantot pārejas augu reproduktīvo materiālu saskaņā ar 10. panta 4. punkta otrās daļas a) apakšpunktu vai augu reproduktīvo materiālu, kas atļauts saskaņā ar 1.8.6. punktu. ◄

▼M11

Turklāt tad, ja bioloģiskie sējeņi nav pieejami, drīkst izmantot saskaņā ar 10. panta 4. punkta otrās daļas a) apakšpunktu tirgotus "pārejas sējeņus", ja tie audzēti šādi:

a) vismaz 12 mēnešus ilgā audzēšanas ciklā no sēklām līdz gataviem sējeņiem audzēti zemesgabalā, kurā tajā pašā periodā ir pabeigts vismaz 12 mēnešus ilgs pārejas periods; vai –

b) ja uz tiem attiecas 1.4. punktā minētā atkāpe – bioloģiskā vai pārejas zemesgabalā vai konteineros, ja sējeņi ir izaudzēti no pārejas sēklām, kuras ievāktas no auga, kas audzēts zemesgabalā, kurā pabeigts vismaz 12 mēnešus ilgs pārejas periods.

Ja bioloģiskais augu reproduktīvais materiāls vai augu reproduktīvais materiāls, kas atļauts saskaņā ar 1.8.6. punktu, nav pieejams operatora vajadzībām pietiekamā kvalitātē vai daudzumā, kompetentās iestādes var atļaut ar 1.8.5.3.–1.8.5.8. punkta nosacījumiem izmantot nebioloģisko augu reproduktīvo materiālu.

▼M11

Šādu individuālu atļauju izdod tikai vienā no šādām situācijām:

a) ja neviena sugas šķirne, ko operators vēlas iegūt, nav reģistrēta 26. panta 1. punktā minētajā datubāzē vai 26. panta 2. punktā minētajās sistēmās;

b) ja neviens operators, kas tirgo augu reproduktīvo materiālu, nespēj sēšanai vai stādīšanai vajadzīgajā laikā piegādāt attiecīgo bioloģisko vai pārejas augu reproduktīvo materiālu vai augu reproduktīvo materiālu, kas atļauts saskaņā ar 1.8.6. punktu, situācijās, kad lietotājs augu reproduktīvo materiālu ir pasūtījis pietiekami laicīgi, lai bioloģisko vai pārejas augu reproduktīvo materiālu vai augu reproduktīvo materiālu, kas atļauts saskaņā ar 1.8.6. punktu, varētu sagatavot un piegādāt;

c) ja šķirnei, ko operators vēlas iegūt, 26. panta 1. punktā minētajā datubāzē vai 26. panta 2. punktā minētajās sistēmās nav reģistrēts bioloģiskais vai pārejas augu reproduktīvais materiāls vai augu reproduktīvais materiāls, kas atļauts saskaņā ar 1.8.6. punktu, un operators spēj pierādīt, ka neviena no reģistrētajām tās pašas sugas alternatīvām nav piemērota attiecīgajiem agronomiskajiem, klimatiskajiem un augsnes apstākļiem un tehnoloģiskajām īpašībām, kas ir būtiskas attiecīgās produkcijas ražošanai;

d) ja tas ir pamatoti izmantošanai pētniecībā, neliela mēroga lauka izmēģinājumos, šķirnes saglabāšanas vai produktu inovācijas nolūkos un tam ir piekritušas attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes.

Pirms šādas atļaujas pieprasīšanas operatori izmanto 26. panta 1. punktā minēto datubāzi vai 26. panta 2. punktā minētās sistēmas, lai pārliecinātos, vai attiecīgais bioloģiskais vai pārejas augu reproduktīvais materiāls vai augu reproduktīvais materiāls, kas atļauts saskaņā ar 1.8.6. punktu, ir pieejams un tātad vai to pieprasījums ir pamatots.

▼M4

Ja pieprasījums atbilst 6. panta i) punktam, operatori drīkst izmantot gan bioloģisko, gan pārejas augu reproduktīvo materiālu, kas iegūts viņu pašu saimniecībās, neatkarīgi no tā, kādā kvalitātē un daudzumā materiāls ir pieejams saskaņā ar 26. panta 1. punktā minēto datubāzi vai 26. panta 2. punkta a) apakšpunktā minēto sistēmu.

1.8.5.2. ►M11 Atkāpjoties no 1.8.1. punkta, trešo valstu operatori drīkst izmantot pārejas augu reproduktīvo materiālu saskaņā ar 10. panta 4. punkta otrās daļas a) apakšpunktu vai augu reproduktīvo materiālu, kas atļauts saskaņā ar 1.8.6. punktu, ja tiek pamatots, ka tās trešās valsts teritorijā, kurā attiecīgais operators atrodas, bioloģiskais augu reproduktīvais materiāls nav pieejams pietiekamā kvalitātē vai daudzumā. ◄

Neskarot attiecīgos valsts noteikumus, trešo valstu operatori drīkst izmantot gan bioloģisko, gan pārejas augu reproduktīvo materiālu, kas iegūts viņu pašu saimniecībās.

▼M11

Kontroles iestādes vai kontroles institūcijas, kas atzītas saskaņā ar 46. panta 1. punktu, drīkst trešo valstu operatoriem atļaut bioloģiskās ražošanas vienībā ar 1.8.5.3., 1.8.5.4., 1.8.5.5. un 1.8.5.8. punkta nosacījumiem izmantot nebioloģisku augu reproduktīvo materiālu, ja tās trešās valsts teritorijā, kurā operators atrodas, bioloģiskais vai pārejas augu reproduktīvais materiāls vai augu reproduktīvais materiāls, kas atļauts saskaņā ar 1.8.6. punktu, nav pieejams pietiekamā kvalitātē vai daudzumā.

▼M4

1.8.5.3. Nebioloģisko augu reproduktīvo materiālu pēc ražas novākšanas apstrādā tikai ar tādiem augu aizsardzības līdzekļiem, kuri augu reproduktīvā materiāla apstrādei ir atļauti saskaņā ar šīs regulas 24. panta 1. punktu, izņemot gadījumus, kad saskaņā ar Regulu (ES) 2016/2031 attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes fitosanitāros nolūkos tajā teritorijā, kurā augu reproduktīvo materiālu paredzēts izmantot, ir noteikusi ķīmisku apstrādi visām attiecīgo sugu šķirnēm un heterogēnam materiālam.

Ja izmanto nebioloģisko augu reproduktīvo materiālu, kuram veikta pirmajā daļā minētā iestāžu noteiktā ķīmiskā apstrāde, tad zemes gabalam, kurā audzē apstrādāto augu reproduktīvo materiālu, attiecīgā gadījumā piemēro pārejas periodu, kā paredzēts 1.7.3. un 1.7.4. punktā.

1.8.5.4. Nebioloģiskā augu reproduktīvā materiāla izmantošanas atļauju saņem pirms kultūraugu sēšanas vai stādīšanas.

1.8.5.5. Nebioloģiskā augu reproduktīvā materiāla izmantošanas atļauju piešķir atsevišķiem lietotājiem, vienā reizē vienai sezonai, un par atļaujām atbildīgās kompetentās iestādes, kontroles iestāde vai kontroles institūcija reģistrē atļautā augu reproduktīvā materiāla daudzumus.

1.8.5.6. Dalībvalstu kompetentās iestādes izveido oficiālu sarakstu ar sugām, pasugām vai šķirnēm (vajadzības gadījumā tās sagrupējot), par kurām ir konstatēts, ka bioloģiskais vai pārejas augu reproduktīvais materiāls ir pieejams pietiekamā daudzumā, un šķirnēm, kas ir piemērotas to teritorijai. Saskaņā ar 1.8.5.1. punktu attiecībā uz minētajā sarakstā iekļautajām sugām, pasugām vai šķirnēm attiecīgās dalībvalsts teritorijā atļaujas neizdod, ja vien atļaujas izdošana nav pamatota ar kādu no 1.8.5.1. punkta d) apakšpunktā minētajiem mērķiem. Ja tāda bioloģiskā vai pārejas augu reproduktīvā materiāla daudzums vai kvalitāte, kas pieejams sarakstā iekļautai sugai, pasugai vai šķirnei, ārkārtas apstākļu dēļ izrādās nepietiekama vai nepiemērota, dalībvalstu kompetentās iestādes drīkst attiecīgo sugu, pasugu vai šķirni no saraksta svītrot.

Dalībvalstu kompetentās iestādes katru gadu atjaunina savu sarakstu un dara to publiski pieejamu.

Katru gadu līdz 30. jūnijam un pirmo reizi līdz 2022. gada 30. jūnijam dalībvalstu kompetentās iestādes nosūta Komisijai un pārējām dalībvalstīm saiti uz tīmekļa vietni, kurā atjauninātais saraksts ir publiski pieejams. Komisija šim nolūkam izveidotā tīmekļa vietnē publicē saites uz valstu atjauninātajiem sarakstiem.

1.8.5.7. Atkāpjoties no 1.8.5.5. punkta, dalībvalstu kompetentās iestādes katru gadu visiem attiecīgajiem operatoriem var piešķirt vispārējo atļauju izmantot:

a) konkrētu sugu vai pasugu, ja un ciktāl neviena attiecīgā šķirne 26. panta 1. punktā minētajā datubāzē vai 26. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētajā sistēmā nav reģistrēta;

b) konkrētu šķirni, ja un ciktāl ir izpildīti 1.8.5.1. punkta c) apakšpunktā paredzētie nosacījumi.

Operatori, kas izmanto vispārējo atļauju, kārto izmantoto daudzumu uzskaiti, savukārt par atļaujām atbildīgā kompetentā iestāde atļautā nebioloģiskā augu reproduktīvā materiāla daudzumus ieraksta sarakstā.

Dalībvalstu kompetentās iestādes katru gadu atjaunina savu sarakstu ar sugām, pasugām vai šķirnēm, attiecībā uz kurām izdota vispārējā atļauja, un šo sarakstu dara publiski pieejamu.

Katru gadu līdz 30. jūnijam un pirmo reizi līdz 2022. gada 30. jūnijam dalībvalstu kompetentās iestādes nosūta Komisijai un pārējām dalībvalstīm saiti uz tīmekļa vietni, kurā atjauninātais saraksts ir publiski pieejams. Komisija šim nolūkam izveidotā tīmekļa vietnē publicē saites uz valstu atjauninātajiem sarakstiem.

▼**M11**

1.8.5.8. Nebioloģiskus sējeņus kompetentās iestādes neatļauj izmantot tādu sugu sējeņu gadījumā, kuru audzēšanas cikls no sējeņa pārstādīšanas līdz produkta pirmās ražas novākšanai tiek pabeigts vienā veģetācijas periodā.

1.8.6. Kompetentās iestādes vai, attiecīgā gadījumā, kontroles iestādes vai kontroles institūcijas, kas atzītas saskaņā ar 46. panta 1. punktu, drīkst atļaut operatoriem, kuri ražo izmantošanai bioloģiskajā ražošanā domātu augu reproduktīvo materiālu, izmantot nebioloģisku augu reproduktīvo materiālu, ja mātesaugi vai, attiecīgā gadījumā, citi augu reproduktīvā materiāla ražošanai paredzēti augi, kas audzēti saskaņā ar 1.8.2. punktu, nav pieejami pietiekamā daudzumā vai kvalitātē, un laist šādu materiālu tirgū izmantošanai bioloģiskajā ražošanā, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) izmantotais nebioloģiskais augu reproduktīvais materiāls pēc ievākšanas ir apstrādāts tikai ar tādiem augu aizsardzības līdzekļiem, kuri ir atļauti saskaņā ar šīs regulas 24. panta 1. punktu, izņemot gadījumus, kad saskaņā ar Regulu (ES) 2016/2031 attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes fitosanitāros nolūkos tajā teritorijā, kurā augu reproduktīvo materiālu paredzēts izmantot, ir noteikušas ķīmisku apstrādi visām konkrētās sugas šķirnēm un heterogēnam materiālam. Ja izmanto nebioloģisko augu reproduktīvo materiālu, kuram veikta šāda iestāžu noteiktā ķīmiskā apstrāde, zemesgabalam, kurā audzē apstrādāto augu reproduktīvo materiālu, attiecīgā gadījumā piemēro pārejas periodu, kā paredzēts 1.7.3. un 1.7.4. punktā;

b) izmantotais nebioloģiskais augu reproduktīvais materiāls nav tādu sugu sējeņi, kuru audzēšanas cikls no sējeņa pārstādīšanas līdz produkta pirmās ražas novākšanai tiek pabeigts vienā veģetācijas periodā;

c) augu reproduktīvais materiāls tiek audzēts saskaņā ar visām citām relevantajām bioloģiskās augkopības prasībām;

d) atļauja izmantot nebioloģisku augu reproduktīvo materiālu tiek saņemta pirms minētā materiāla sēšanas vai stādīšanas;

e) par atļauju atbildīgā kompetentā iestāde, kontroles iestāde vai kontroles institūcija atļauju piešķir tikai individuāliem lietotājiem un vienlaikus tikai uz vienu sezonu un uzskaita atļautā augu reproduktīvā materiāla daudzumus;

f) atkāpjoties no e) apakšpunkta, dalībvalstu kompetentās iestādes katru gadu drīkst piešķirt vispārēju atļauju izmantot konkrētu sugu, pasugu vai šķirni, kas iegūta no nebioloģiska augu reproduktīvā materiāla, un sugu, pasugu vai šķirņu sarakstu dara publiski pieejamu un katru gadu atjaunina. Šādā gadījumā minētās kompetentās iestādes uzskaita atļautā nebioloģiskā augu reproduktīvā materiāla daudzumus;

g) saskaņā ar šo punktu piešķirtās atļaujas zaudē spēku 2036. gada 31. decembrī.

Informāciju par atļaujām, kas piešķirtas saskaņā ar pirmo daļu, dalībvalstu kompetentās iestādes Komisijai un pārējām dalībvalstīm paziņo katru gadu līdz 30. jūnijam un pirmo reizi – līdz 2023. gada 30. jūnijam.

Operatoriem, kas ražo un tirgo augu reproduktīvo materiālu, kurš audzēts saskaņā ar pirmo daļu, ir atļauts relevanto konkrēto informāciju par šāda augu reproduktīvā materiāla pieejamību brīvprātīgi publiskot saskaņā ar 26. panta 2. punktu izveidotajās valstu sistēmās. Operatori, kas izvēlas iekļaut šādu informāciju, nodrošina, ka informācija tiek regulāri atjaunināta un tiek izņemta no valsts sistēmām, tiklīdz augu reproduktīvais materiāls vairs nav pieejams. Operatori, kas izmanto f) apakšpunktā minēto vispārējo atļauju, kārto izmantoto daudzumu uzskaiti.

▼B

1.9. Augsnes apstrāde un mēslošana

1.9.1. Bioloģiskajā augkopībā izmanto augsnes apstrādes un kultivēšanas praksi, kas uztur vai palielina augsnes organisko vielu saturu, veicina augsnes stabilitāti un augsnes bioloģisko daudzveidību, kā arī novērš augsnes sablīvēšanos un augsnes eroziju.

1.9.2. Augsnes auglību un bioloģisko aktivitāti uztur un palielina:

a) izņemot attiecībā uz zālājiem vai daudzgadīgiem lopbarības augiem – izmantojot daudzgadīgu augu seku, kurā iekļauj obligātus pākšaugus kā galvenos kultūraugus vai virsaugus augu maiņas sējumos un citus zaļmēslojuma augus;

b) attiecībā uz siltumnīcām vai daudzgadīgiem kultūraugiem, kas nav lopbarības augi – izmantojot starpkultūras zaļmēslojuma augus un pākšaugus, kā arī izmantojot augu daudzveidību; un

c) visos gadījumos – izmantojot bioloģiskus lauksaimniecības dzīvnieku kūtsmēslus vai organiskas vielas, abus minētos, vēlams, kompostētus.

1.9.3. Gadījumos, kad augu barošanas vajadzības nav iespējams nodrošināt ar pasākumiem, kas paredzēti 1.9.1. un 1.9.2. punktā, var izmantot tikai mēslošanas līdzekļus un augsnes ielabotājus, ko, ievērojot 24. pantu, ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā, un tikai vajadzīgajā apjomā. ►M9 Operatori veic minēto produktu izmantošanas uzskaiti, t. sk. dokumentē datumu vai datumus, kad katrs produkts izmantots, produkta nosaukumu, izmantoto daudzumu un attiecīgos kultūraugus un zemes gabalus. ◄

1.9.4. Kopējais pārejas un bioloģiskās ražošanas vienībās izmantoto kūtsmēslu daudzums, kā noteikts Direktīvā 91/676/EEK, nepārsniedz 170 kg slāpekļa uz vienu lauksaimniecībā izmantojamās platības hektāru gadā. Minētais ierobežojums attiecas tikai uz pakaišu kūtsmēslu, kaltētu pakaišu kūtsmēslu un dehidrētu mājputnu mēslu, kompostētu dzīvnieku ekskrementu, tostarp mājputnu mēslu, kompostētu pakaišu kūtsmēslu un dzīvnieku šķidro ekskrementu lietošanu.

1.9.5. Nolūkā izkliedēt pārpalikušos kūtsmēslus, kas radušies bioloģiskās ražošanas vienībās, lauku saimniecību operatori drīkst slēgt rakstiskas sadarbības vienošanās tikai ar tādiem citu lauku saimniecību operatoriem un uzņēmumiem, kuri atbilst bioloģiskās ražošanas noteikumiem. Maksimālo apjomu, kas minēts 1.9.4. punktā, aprēķina, ņemot vērā visas šādā sadarbībā iesaistītās bioloģiskās ražošanas vienības.

1.9.6. Drīkst izmantot mikroorganismu preparātus, lai uzlabotu augsnes vispārējo stāvokli vai barības vielu pieejamību augsnē vai kultūraugos.

1.9.7. Komposta aktivizēšanai drīkst izmantot attiecīgus uz augu bāzes izgatavotus preparātus un mikroorganismu preparātus.

1.9.8. Slāpekļa minerālmēslus neizmanto.

1.9.9. Var izmantot biodinamiskus preparātus.

▼B

1.10. Kaitīgo organismu un nezāļu apkarošana

1.10.1. Kaitīgo organismu un nezāļu radīto kaitējumu galvenokārt novērš, izmantojot aizsardzību, ko nodrošina:

— dabiskie ienaidnieki,

— sugu, šķirņu un heterogēnā materiāla izvēle,

— augu seka,

— kultivēšanas paņēmieni, piemēram, biofumigācija, mehāniskas un fiziskas metodes, un

— termiskie procesi, piemēram, augsnes solarizācija un – attiecībā uz segtā platībā audzētiem kultūraugiem – apstrāde ar tvaiku nelielā dziļumā (nepārsniedzot 10 cm dziļumu).

1.10.2. Gadījumos, kad ar 1.10.1. punktā paredzētajiem pasākumiem augus nevar pienācīgi aizsargāt no kaitīgajiem organismiem, vai ja kultūraugi ir reāli apdraudēti, drīkst izmantot tikai tos produktus un vielas, ko, ievērojot 9. un 24. pantu, ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā, un tikai vajadzīgajā apjomā. ►M9 Operatori veic uzskaiti, kas apliecina šādu produktu izmantošanas nepieciešamību, t. sk. dokumentē datumu vai datumus, kad katrs produkts izmantots, produkta nosaukumu, tā aktīvās vielas, izmantoto daudzumu, attiecīgos kultūraugus un zemes gabalus un kontrolējamo kaitīgo organismu vai slimību. ◄

1.10.3. Saistībā ar produktiem un vielām, ko izmanto slazdos vai smidzinātājos, kuros izmanto produktus un vielas, kas nav feromoni, slazdi vai smidzinātāji nepieļauj līdzekļu un vielu nonākšanu vidē un šo līdzekļu un vielu nonākšanu saskarē ar audzētajiem kultūraugiem. Visus slazdus, tostarp slazdus, kuros izmanto feromonus, pēc lietošanas savāc un no tiem drošā veidā atbrīvojas.

1.11. Tīrīšanas un dezinfekcijas līdzekļi

Augkopībā tīrīšanai un dezinfekcijai lieto tikai tādus tīrīšanas un dezinfekcijas līdzekļus, ko, ievērojot 24. pantu, ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā. ►M9 Operatori veic minēto līdzekļu izmantošanas uzskaiti, t. sk. dokumentē datumu vai datumus, kad katrs līdzeklis izmantots, līdzekļa nosaukumu, tā aktīvās vielas un šādas izmantošanas vietu. ◄

1.12. Uzskaites pienākums

Operatori uzglabā dokumentāciju par attiecīgajiem zemes gabaliem un ražas apjomu. ►M9 Operatori jo īpaši veic uzskaiti attiecībā uz citiem ārējiem resursiem, kas izmantoti katrā zemes gabalā, un attiecīgā gadījumā uzglabā uzrādīšanai dokumentārus pierādījumus par atkāpēm no ražošanas noteikumiem, kas piešķirtas saskaņā ar 1.8.5. punktu. ◄

1.13. Nepārstrādātu produktu sagatavošana

Ja augiem tiek veiktas sagatavošanas darbības, kas nav pārstrāde, šādām darbībām *mutatis mutandis* piemēro vispārējās prasības, kas noteiktas IV daļas 1.2., 1.3., 1.4., 1.5. un 2.2.3. punktā.

▼B

2. Sīki izstrādāti noteikumi konkrētiem augiem un augu produktiem

2.1. Noteikumi par sēņu audzēšanu

Sēņu audzēšanai drīkst izmantot substrātus, ja tie sastāv vienīgi no šādām sastāvdaļām:

a) pakaišu kūtsmēsli un dzīvnieku ekskrementi:

i) vai nu no bioloģiskās ražošanas vienībām vai pārejas vienībām to pārejas otrajā gadā; vai

ii) tādi, kas minēti 1.9.3. punktā, bet tikai tad, ja i) punktā minētā sastāvdaļa nav pieejama un ar noteikumu, ka minētie pakaišu kūtsmēsli un dzīvnieku ekskrementi pirms kompostēšanas nepārsniedz 25 % no substrāta sastāvdaļu kopsvara, izņemot segmateriālu un pievienotu ūdeni;

b) lauksaimnieciskas izcelsmes sastāvdaļas, kas nav minētas a) apakšpunktā, no bioloģiskās ražošanas vienībām;

c) kūdra, kas nav ķīmiski apstrādāta;

d) koksne, kas pēc nociršanas nav ķīmiski apstrādāta;

e) minerālprodukti, kas minēti 1.9.3. punktā, ūdens un augsne.

2.2. Savvaļas augu ievākšanas noteikumi

Dabiskās platībās, mežos un lauksaimniecības zemē dabiski augošu savvaļas augu un to daļu ievākšanu uzskata par bioloģisko ražošanu, ar noteikumu, ka:

a) vismaz trīs gadus pirms augu ievākšanas minētās teritorijas nav apstrādātas ar līdzekļiem vai vielām, kas nav tie, kurus, ievērojot 9. un 24. pantu, ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā;

b) augu ievākšana neapdraud dabiskas dzīvotnes stabilitāti vai sugu saglabāšanu ievākšanas apgabalā.

▼M9

Operatori veic uzskaiti par ievākšanas periodu un vietu, attiecīgajām sugām un ievākto savvaļas augu daudzumu.

▼B

II daļa. Lopkopības noteikumi

Papildus 9., 10., 11. un 14. pantā paredzētajiem ražošanas noteikumiem bioloģiskajai lopkopībai piemēro arī šajā daļā paredzētos noteikumus.

1. Vispārīgas prasības

1.1. Izņemot biškopību, ir aizliegta bezzemes lopkopība, ja lauksaimnieks, kas plāno ražot bioloģiski audzētus lauksaimniecības dzīvniekus, neapstrādā lauksaimniecības zemi un nav noslēdzis rakstisku sadarbības vienošanos ar kādu lauksaimnieku attiecībā uz bioloģiskās ražošanas vienību vai pārejas ražošanas vienību izmantošanu minētajiem lauksaimniecības dzīvniekiem.

▼M9

Operatori uzglabā uzrādīšanai dokumentārus pierādījumus par atkāpēm no lopkopības noteikumiem, kas saņemtas saskaņā ar 1.3.4.3., 1.3.4.4., 1.7.5., 1.7.8. punktu, 1.9.3.1. punkta c) apakšpunktu un 1.9.4.2. punkta c) apakšpunktu.

▼B

1.2. Pāreja

1.2.1. Ja vienlaicīgi tiek uzsākta ražošanas vienības, tostarp ganību vai jebkādas zemes, ko izmanto lopbarībai, pāreja un to dzīvnieku pāreja, kuri šajā ražošanas vienībā atrodas šīs ražošanas vienības pārejas perioda sākumā, kā minēts I daļas 1.7.1. punktā un 1.7.5. punkta b) apakšpunktā, dzīvniekus un dzīvnieku produktus var uzskatīt par bioloģiskiem ražošanas vienības pārejas perioda beigās, pat ja šīs daļas 1.2.2. punktā noteiktais pārejas periods attiecīgajam dzīvnieku veidam ir ilgāks par ražošanas vienības pārejas periodu.

Atkāpjoties no 1.4.3.1. punkta, šādas vienlaicīgas pārejas gadījumā un ražošanas vienības pārejas perioda laikā dzīvniekiem, kuri šajā ražošanas vienībā atrodas kopš pārejas perioda sākuma, var izbarot pārejas barību, kas saražota pārejas ražošanas vienībā pirmajā pārejas gadā un/vai barību saskaņā ar 1.4.3.1. punktu un/vai bioloģisko barību.

Nebioloģiski audzētus dzīvniekus var ieviest pārejas ražošanas vienībā pēc pārejas perioda sākuma saskaņā ar 1.3.4. punktu.

1.2.2. Pārejas periodi konkrētiem dzīvnieku ražošanas veidiem ir noteikti šādi:

a) 12 mēneši un katrā ziņā ne mazāk kā trīs ceturtdaļas no dzīves ilguma attiecībā uz gaļas ražošanai paredzētiem liellopiem un zirgu dzimtas dzīvniekiem;

b) seši mēneši attiecībā uz aitām, kazām, cūkām un piena ražošanai paredzētiem dzīvniekiem;

c) 10 nedēļas attiecībā uz gaļas ražošanai paredzētiem mājputniem, kuri ievesti saimniecībā pirms trīs dienu vecuma sasniegšanas, izņemot Pekinas pīles;

d) septiņas nedēļas attiecībā uz Pekinas pīlēm, kuras ievestas saimniecībā pirms trīs dienu vecuma sasniegšanas;

e) sešas nedēļas attiecībā uz olu ražošanai paredzētiem mājputniem, kuri ievesti saimniecībā pirms trīs dienu vecuma sasniegšanas;

f) 12 mēneši attiecībā uz bitēm.

Pārejas periodā vasku aizstāj ar bioloģiskajā biškopībā iegūtu vasku.

Tomēr var izmantot nebioloģisku bišu vasku:

i) ja tirgū nav pieejams bioloģiskā biškopībā iegūts bišu vasks;

ii) ja ir pierādīts, ka tas nav kontaminēts ar produktiem vai vielām, kuru izmantošana bioloģiskā ražošanā nav atļauta; un

iii) ar noteikumu, ka tas iegūts no kāres atvākojuma;

▼B

g) trīs mēneši attiecībā uz trušiem;

h) 12 mēneši attiecībā uz briežu dzimtas dzīvniekiem.

1.3. Dzīvnieku izcelsme

1.3.1. Neskarot noteikumus par pāreju, bioloģiski audzēti lauksaimniecības dzīvnieki ir dzimuši vai izperēti un izaudzēti bioloģiskās ražošanas vienībās.

1.3.2. Attiecībā uz bioloģiski audzētu dzīvnieku pavairošanu:

a) reprodukcijā izmanto dabīgas metodes; tomēr ir atļauta mākslīgā apsēklošana;

b) reprodukcijas ciklus nestimulē vai nekavē ar hormoniem vai citām vielām, kam ir līdzīga iedarbība, izņemot gadījumus, kad tā ir atsevišķa dzīvnieka veterinārā ārstēšana;

c) neizmanto citas mākslīgās reprodukcijas metodes, piemēram, klonēšanu un embriju pārstādīšanu;

d) šķirņu izvēle ir atbilstoša bioloģiskās ražošanas principiem, nodrošina augstu dzīvnieku labturības standartu un palīdz novērst jebkādas ciešanas un nepieļaut vajadzību kropļot dzīvniekus.

1.3.3. Izvēloties šķirnes vai līnijas, operatori apsver priekšrokas došanu šķirnēm un līnijām, kam ir augsta ģenētiskā daudzveidība, un ņem vērā dzīvnieku spēju pielāgoties vietējiem apstākļiem, ciltsvērtību, ilgmūžību, dzīvotspēju un izturību pret slimībām vai veselības problēmas, visā šajā sakarā nepasliktinot to labturību. Turklāt dzīvnieku šķirnes vai līnijas izvēlas tā, lai izvairītos no konkrētām slimībām vai veselības problēmām, kas raksturīgas dažām intensīvā ražošanā izmantotām šķirnēm un līnijām, piemēram, cūku stresa sindroms, kā rezultātā, iespējams, gaļa ir bāla, mīksta, atsulojas (PSE), iespējama pēkšņa nāve, spontānie aborti un grūtas dzemdības, kam nepieciešams ķeizargrieziens. Priekšroku dod vietējām šķirnēm un līnijām.

Lai izvēlētos šķirnes un līnijas saskaņā ar šā punkta pirmo daļu, operatori izmanto informāciju, kas pieejama 26. panta 3. punktā minētajās sistēmās.

1.3.4. Nebioloģiski audzētu dzīvnieku izmantošana

1.3.4.1. Atkāpjoties no 1.3.1. punkta, pavairošanas nolūkos bioloģiskās ražošanas vienībā var ievest nebioloģiski audzētus dzīvniekus, ja kā minēts Regulas (ES) Nr. 1305/2013 28. panta 10. punkta b) apakšpunktā un uz tā pamata pieņemtos aktos šķirnēm draud izzušana no izmantošanas lauksaimniecībā. Šādā gadījumā minēto šķirņu dzīvniekiem nav noteikti jābūt tādiem, kas ne reizi nav atnesušies.

1.3.4.2. Atkāpjoties no 1.3.1. punkta, bišu dravu atjaunošanai katru gadu 20 % no bišu mātēm un spietiem bioloģiskās ražošanas vienībā var aizstāt ar nebioloģiski audzētām bišu mātēm un spietiem ar noteikumu, ka bišu mātes un spietus ievieto stropos ar kārēm vai kāru pamatnēm no bioloģiskās ražošanas vienībām. Jebkurā gadījumā vienu spietu vai bišu māti gadā var aizstāt ar nebioloģisku spietu vai bišu māti.

▼B

1.3.4.3. Atkāpjoties no 1.3.1. punkta, ja putnu saimi veido pirmo reizi, vai to atjauno vai veido no jauna, un ja lauksaimnieku kvalitātes un kvantitātes vajadzības nevar apmierināt, kompetentā iestāde var nolemt, ka bioloģiskā mājputnu audzēšanas vienībā var ievest nebioloģiski audzētus mājputnus ar noteikumu, ka olu ražošanai paredzēto jaunvistu un gaļas ražošanai paredzēto mājputnu vecums ir mazāks nekā trīs dienas. Produktus, kas no tiem iegūti, var atzīt par bioloģiskiem vienīgi tad, ja ir bijis ievērots 1.2. punktā noteiktais pārejas periods.

1.3.4.4. Atkāpjoties no 1.3.1. punkta, ja dati, kas savākti 26. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētajā sistēmā, liecina, ka lauksaimnieka kvalitātes un kvantitātes vajadzības attiecībā uz bioloģiski audzētiem dzīvniekiem nav apmierinātas, kompetentās iestādes var atļaut bioloģiskās ražošanas vienībā iekļaut nebioloģiski audzētus dzīvniekus, uz to attiecinot nosacījumus, kas paredzēti 1.3.4.4.1.–1.3.4.4.4. punktā.

Pirms jebkādas šādas atkāpes lūgšanas lauksaimnieks aplūko 26. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētajā sistēmā savāktos datus, lai pārliecinātos, vai viņa lūgums ir pamatots.

Attiecībā uz trešo valstu operatoriem kontroles iestādes un kontroles institūcijas, kas atzītas saskaņā ar 46. panta 1. punktu, var atļaut bioloģiskās ražošanas vienībā iekļaut nebioloģiski audzētus dzīvniekus, ja tās valsts teritorijā, kurā atrodas operators, bioloģiski audzēti dzīvnieki nav pieejami pietiekamā kvalitātē vai kvantitātē.

1.3.4.4.1. Pavairošanas nolūkos jaunus nebioloģiski audzētus dzīvniekus var iekļaut, ja ganāmpulku vai saimi veido pirmo reizi. Tūlīt pēc atšķiršanas tos audzē saskaņā ar bioloģiskās ražošanas noteikumiem. Turklāt dienā, kad minētos dzīvniekus iekļauj ganāmpulkā vai saimē, uz tiem attiecas šādi ierobežojumi:

a) liellopu, zirgu un briežu dzimtas dzīvnieku vecums ir mazāks nekā seši mēneši;

b) aitu un kazu vecums ir mazāks nekā 60 dienas;

c) cūku svars ir mazāks nekā 35 kg;

d) trušu vecums ir mazāks nekā trīs mēneši.

1.3.4.4.2. Vaislas nolūkos ganāmpulka vai saimes atjaunošanai var iekļaut nebioloģiski audzētus pieaugušus dzīvnieku tēviņus un nebioloģiski audzētas mātītes, kas ne reizi nav atnesušās. Pēc tam tos audzē saskaņā ar bioloģiskās ražošanas noteikumiem. Turklāt dzīvnieku mātīšu skaitam piemēro šādus ierobežojumus gadā:

a) var iekļaut ne vairāk kā 10 % no pieaugušajiem zirgu dzimtas dzīvniekiem vai liellopiem un 20 % no pieaugušajām cūkām, aitām, kazām, trušiem vai briežu dzimtas dzīvniekiem;

b) vienībās, kurās ir mazāk nekā 10 zirgu vai briežu dzimtas dzīvnieku, vai liellopu, vai trušu, vai mazāk nekā piecas cūkas, aitas vai kazas, jebkura šāda atjaunošana nepārsniedz vienu dzīvnieku gadā.

▼B

1.3.4.4.3. 1.3.4.4.2. punktā noteiktos procentus var palielināt līdz 40 % ar noteikumu, ka kompetentā iestāde ir apstiprinājusi, ka ir izpildīts jebkurš no šādiem nosacījumiem:

a) saimniecība ir būtiski paplašināta;

b) kāda šķirne ir aizstāta ar citu;

c) ir sākta jauna lopkopības specializācija.

1.3.4.4.4. Gadījumos, kas minēti 1.3.4.4.1., 1.3.4.4.2. un 1.3.4.4.3. punktā, nebioloģiski audzētus dzīvniekus var atzīt par bioloģiski audzētiem vienīgi tad, ja ir ievērots 1.2. punktā noteiktais pārejas periods. 1.2.2. punktā noteiktais pārejas periods sākas agrākais tad, kad dzīvnieki tiek ieviesti pārejas ražošanas vienībā.

1.3.4.4.5. Gadījumos, kas minēti 1.3.4.4.1.–1.3.4.4.4. punktā, nebioloģiski audzētus dzīvniekus vai nu tur atsevišķi no pārējiem lauksaimniecības dzīvniekiem, vai arī tie ir identificējami līdz 1.3.4.4.4. punktā minētā pārejas perioda beigām.

▼M9

1.3.4.5. Operatori veic uzskaiti vai uzglabā dokumentārus pierādījumus par dzīvnieku izcelsmi, identificējot dzīvniekus pēc piemērotas sistēmas (pēc dzīvnieka vai pēc ganāmpulka/saimes/stropa), par saimniecībai pievienoto jauno dzīvnieku veterināro dokumentāciju, atvešanas datumu un pārejas periodu.

▼B

1.4. Ēdināšana

1.4.1. Vispārīgas prasības attiecībā uz ēdināšanu

Attiecībā uz ēdināšanu piemēro šādus noteikumus:

a) lauksaimniecības dzīvnieku barību iegūst galvenokārt no tās lauku saimniecības, kurā dzīvnieki tiek turēti, vai no bioloģiskās vai pārejas ražošanas vienībām, kas pieder pie citām saimniecībām tajā pašā reģionā;

b) lauksaimniecības dzīvniekiem izbaro bioloģisko vai pārejas barību, kas atbilst dzīvnieku uztura vajadzībām dažādās dzīvnieka attīstības stadijās; ierobežota ēdināšana lopkopībā nav atļauta, ja vien tas nav pamatoti veterināru iemeslu dēļ;

c) lauksaimniecības dzīvniekus netur tādos apstākļos vai uztura režīmā, kas var veicināt anēmiju;

d) nobarošanas praksē katrā audzēšanas posmā vienmēr ievēro katras sugas parastos uztura modeļus un dzīvnieku labturību; piespiedu barošana ir aizliegta;

e) lauksaimniecības dzīvniekiem, izņemot cūkas, mājputnus un bites, ir pastāvīga piekļuve ganībām, kad vien apstākļi to ļauj, vai rupjajai barībai;

▼B

f) neizmanto augšanas stimulatorus un sintētiskās aminoskābes;

g) zīdāmus dzīvniekus noteiktā minimālajā laikposmā, ko Komisija noteikusi saskaņā ar 14. panta 3. punkta a) apakšpunktu, vēlams barot ar mātes pienu; minētajā laikposmā neizmanto piena aizstājējus, kas satur ķīmiski sintezētas sastāvdaļas vai augu izcelsmes daļas;

h) augu, aļģu, dzīvnieku vai rauga izcelsmes barības sastāvdaļas ir bioloģiskas;

i) nebioloģiskas augu, aļģu, dzīvnieku vai rauga izcelsmes barības sastāvdaļas, mikrobiālas vai minerālas izcelsmes barības sastāvdaļas, barības piedevas un pārstrādes palīglīdzekļus var izmantot vienīgi tad, ja, ievērojot 24. pantu, tos ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā.

1.4.2. Dzīvnieku ganīšana

1.4.2.1. Dzīvnieku ganīšana bioloģiskās ganībās

Neskarot 1.4.2.2. punktu, bioloģiski audzēti dzīvnieki ganās bioloģiskās ganībās. Tomēr katru gadu ierobežotu laikposmu bioloģiskās ganības var izmantot nebioloģiski audzēti dzīvnieki ar noteikumu, ka tie ir izaudzēti videi draudzīgā veidā ganībās, kam var piešķirt atbalstu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1305/2013 23., 25., 28., 30., 31. un 34. pantu, un ka tie neatrodas bioloģiskajās ganībās tajā pašā laikā kad bioloģiski audzēti dzīvnieki.

1.4.2.2. Dzīvnieku ganīšana kopējās ganībās un sezonāla pārvietošana

1.4.2.2.1. Bioloģiski audzēti dzīvnieki drīkst ganīties kopējās ganībās ar noteikumu, ka:

a) kopējās ganības vismaz trīs gadus nav apstrādātas ar produktiem vai vielām, kas nav atļauti izmantošanai bioloģiskajā ražošanā;

b) nebioloģiski audzēti dzīvnieki, kas lieto kopējās ganības, ir izaudzēti videi draudzīgā veidā ganībās, kam var piešķirt atbalstu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1305/2013 23., 25., 28., 30., 31. un 34. pantu;

c) jebkurus bioloģiski audzētu lauksaimniecības dzīvnieku produktus, kas ražoti laikā, kad minētie dzīvnieki ganījušies kopējās ganībās, neuzskata par bioloģiskiem produktiem, izņemot gadījumus, kad var pierādīt, ka bioloģiski audzēti dzīvnieki ir pietiekami nošķirti no nebioloģiski audzētiem dzīvniekiem.

1.4.2.2.2. Sezonālas pārvietošanas periodā, bioloģiski audzētus dzīvniekus kājām pārdzenot no viena ganību apgabala uz citu, tie var ganīties nebioloģiskās ganībās. Minētajā periodā bioloģiski audzētus dzīvniekus tur atsevišķi no pārējiem dzīvniekiem. Nebioloģisko barību, proti, zāli un citu veģetāciju, kurā dzīvnieki ganās, drīkst uzņemt:

a) ne ilgāk kā 35 dienas turpceļā un atpakaļceļā kopā; vai

b) nepārsniedzot 10 % kopējās barības devas gadā, ko aprēķina kā lauksaimnieciskas izcelsmes barības sausnas īpatsvaru.

▼B

1.4.3. Pārejas barība

1.4.3.1. Lauku saimniecībām, kas ražo bioloģiski audzētus lauksaimniecības dzīvniekus:

a) barības devas sastāvā drīkst iekļaut vidēji līdz 25 % pārejas barības, kas iegūta pārejas otrajā gadā. Šo īpatsvaru drīkst palielināt līdz 100 %, ja šīs pārejas perioda barības izcelsme ir saimniecība, kurā lauksaimniecības dzīvnieki tiek turēti; un

b) līdz 20 % no lauksaimniecības dzīvniekiem izbarotās barības kopējā vidējā daudzuma drīkst iegūt, noganot vai pļaujot pastāvīgās ganības, daudzgadīgo lopbarības augu zemes gabalus vai proteīna kultūraugu laukus, kas pārejas pirmajā gadā apsēti saskaņā ar bioloģiskās apsaimniekošanas noteikumiem, ar noteikumu, ka minētās ganības ir daļa no attiecīgās saimniecības.

Ja barošanai izmanto abus a) un b) punktā minētos pārejas barības veidus, šādas barības kopējais īpatsvars nepārsniedz a) punktā minēto maksimālo īpatsvaru.

1.4.3.2. Šīs daļas 1.4.3.1. punktā minētos skaitļus aprēķina ik gadu kā augu izcelsmes barības sausnas īpatsvaru.

▼M9

1.4.4. Barošanas režīmu uzskaites veikšana

Operatori veic barošanas režīmu un attiecīgā gadījumā ganīšanas periodu uzskaiti. Tie jo īpaši dokumentē barības nosaukumu, arī izmantotās barības veidu (piemēram, barības maisījums), dažādu barības sastāvdaļu proporcijas barības devās, pašā saimniecībā vai tajā pašā reģionā iegūtās barības daļu un attiecīgā gadījumā periodus, kad bija piekļuve ganību apgabaliem, sezonālas pārvietošanas periodus, kur piemērojami ierobežojumi, un uzglabā dokumentārus pierādījumus par 1.4.2. un 1.4.3. punkta piemērošanu.

▼B

1.5. Veselības aprūpe

1.5.1. Slimību profilakse

1.5.1.1. Slimību profilakses pamatā ir šķirņu un līniju izvēle, dzīvnieku audzēšanas prakse, augstas kvalitātes barība, kustēšanās iespējas, piemērots lauksaimniecības dzīvnieku blīvums un atbilstošas un piemērotas novietnes, kurās tiek uzturēti higiēniski apstākļi.

1.5.1.2. Drīkst izmantot imunoloģiskās veterinārās zāles.

1.5.1.3. Profilaktiskos nolūkos neizmanto ķīmiski sintezētas alopātiskas veterinārās zāles, tostarp antibiotikas un ķīmiski sintezētu alopātisku molekulu bolus.

1.5.1.4. Neizmanto vielas augšanas stimulēšanai vai ražīguma veicināšanai (tostarp antibiotikas, kokcidiostatus un citus mākslīgus augšanas veicināšanas palīglīdzekļus) un hormonus un līdzīgas vielas reprodukcijas kontrolei vai citiem nolūkiem (piemēram, meklēšanās ierosināšanai vai sinhronizēšanai).

1.5.1.5. Ja lauksaimniecības dzīvniekus iegūst no nebioloģiskām ražošanas vienībām, atkarībā no vietējiem apstākļiem piemēro īpašus pasākumus, piemēram, skrīninga testus vai karantīnas periodus.

▼B

1.5.1.6. Lauksaimniecības dzīvnieku novietņu un iekārtu tīrīšanai un dezinfekcijai lieto tikai tādus tīrīšanas un dezinfekcijas līdzekļus, ko, ievērojot 24. pantu, ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā.

▼M9

Operatori veic minēto līdzekļu izmantošanas uzskaiti, t. sk. dokumentē datumu vai datumus, kad līdzeklis izmantots, līdzekļa nosaukumu, tā aktīvās vielas un šādas izmantošanas vietu.

▼B

1.5.1.7. Novietnes, aplokus, aprīkojumu un darbarīkus pienācīgi tīra un dezinficē, lai novērstu savstarpēju inficēšanos un slimības pārnēsājošu organismu savairošanos. Fekālijas, urīnu un neapēstu vai izlijušu barību izvāc, cik vien bieži vajadzīgs, lai mazinātu smaku un nepiesaistītu kukaiņus vai grauzējus. Kukaiņu un citu kaitīgo organismu iznīcināšanai novietnēs un citās lauksaimniecības dzīvnieku turēšanas vietās var izmantot rodenticīdus –tikai slazdos – un produktus un vielas, ko, ievērojot 9. un 24. pantu, ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā.

1.5.2. Veterinārā ārstēšana

1.5.2.1. Ja, neraugoties uz profilakses pasākumiem, kas paredzēti dzīvnieku veselības nodrošināšanai, dzīvnieki saslimst vai tiek ievainoti, tos nekavējoties ārstē.

1.5.2.2. Slimības ārstē nekavējoties, lai nepieļautu dzīvnieku ciešanas. Vajadzības gadījumā un saskaņā ar stingriem nosacījumiem un veterinārārsta uzraudzībā var izmanot ķīmiski sintezētas alopātiskās veterinārās zāles, tostarp antibiotikas, ja fitoterapeitisko, homeopātisko un citu līdzekļu izmantošana ir nepiemērota. Jo īpaši nosaka ierobežojumus attiecībā uz ārstniecības kursiem un zāļu izdalīšanās periodiem.

1.5.2.3. Ar noteikumu, ka to ārstējošā iedarbība ir efektīva attiecīgajai dzīvnieku sugai un slimībai, ko paredzēts ārstēt, dod priekšroku minerālas izcelsmes barības sastāvdaļām un barības piedevām, kuras, ievērojot 24. pantu, ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā, un fitoterapeitiskajiem un homeopātiskajiem līdzekļiem, nevis ārstēšanai ar ķīmiski sintezētām alopātiskām veterinārajām zālēm, tostarp antibiotikām.

1.5.2.4. Izņemot vakcinēšanu, parazītu apkarošanu un obligātas slimību izskaušanas programmas, ja dzīvnieks vai dzīvnieku grupa 12 mēnešu laikā saņem vairāk nekā trīs ārstēšanas kursus ar ķīmiski sintezētām alopātiskām veterinārajām zālēm, tostarp antibiotikām, vai vairāk nekā vienu ārstēšanas kursu, ja dzīvnieka vai dzīvnieku grupas produktīvais dzīves cikls ir īsāks par vienu gadu, ne attiecīgos lauksaimniecības dzīvniekus, ne no tiem iegūtos produktus nepārdod kā bioloģiskus produktus un dzīvniekiem tiek piemēroti pārejas periodi, kas minēti 1.2. punktā.

1.5.2.5. Zāļu izdalīšanās laiks starp pēdējās ķīmiski sintezētas alopātiskās veterināro zāļu devas, tostarp antibiotikas, ievadīšanu dzīvniekam parastos lietošanas apstākļos un bioloģiski ražotu pārtikas produktu iegūšanu no minētā dzīvnieka ir divreiz garāks nekā Direktīvas 2001/82/EK 11. pantā minētais zāļu izdalīšanās laiks un vismaz 48 stundas.

1.5.2.6. Ir atļauta ārstēšana, kas saistīta ar cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzību un noteikta, pamatojoties uz Savienības tiesību aktiem.

▼M9

1.5.2.7. Operatori veic uzskaiti vai uzglabā dokumentārus pierādījumus par veikto ārstēšanu, jo īpaši par ārstēto dzīvnieku identifikāciju, ārstēšanas datumu, diagnozi, zāļu devām, ārstniecības produkta nosaukumu un attiecīgā gadījumā veterinārārsta norādījumiem veikt veterināro aprūpi, kā arī zāļu izdalīšanās periodu, kas jāievēro, iekams lopkopības produktus var tirgot un marķēt kā bioloģiskus.

▼B

1.6. Turēšana un dzīvnieku audzēšanas prakse

1.6.1. Novietnes izolācija, apkure un ventilācija nodrošina, ka gaisa cirkulācija, putekļu daudzums, temperatūra, relatīvais gaisa mitrums un gāzu koncentrācija nepārsniedz robežas, kuras garantē dzīvnieku labsajūtu. Novietnē ir nodrošināta pietiekama dabiskā ventilācija un apgaismojums.

1.6.2. Lauksaimniecības dzīvnieku turēšana novietnēs nav obligāta apvidos, kur ir piemēroti klimatiskie apstākļi, kas ļauj dzīvniekiem mitināties ārā. Šādos gadījumos dzīvniekiem ir piekļuve nojumēm vai ēnaināmvietām, lai tos aizsargātu pret sliktiem laikapstākļiem.

1.6.3. Lauksaimniecības dzīvnieku blīvums novietnēs ir tāds, lai nodrošinātu dzīvniekiem ērtības, labsajūtu un sugai raksturīgās vajadzības, un kas jo īpaši ir atkarīgas no dzīvnieku sugas, šķirnes un vecuma. Ņem vērā arī dzīvnieku etoloģiskās vajadzības, kuras jo īpaši ir atkarīgas no grupas lieluma un dzīvnieku dzimuma. Lauksaimniecības dzīvnieku blīvums ir tāds, kas garantē dzīvnieku labturību, nodrošinot pietiekamu platību, kas ļauj tiem dabiski stāvēt, kustēties, viegli apgulties, apgriezties, sevi apkopt, ieņemt visas dabiskās pozas un veikt visas dabiskās kustības, piemēram, izstaipīšanos un spārnu vēcināšanu.

1.6.4. Ievēro minimālo iekštelpu un āra platību un novietņu tehniskos datus, kas noteikti 14. panta 3. punktā minētajos īstenošanas aktos.

1.6.5. Āra platības var būt daļēji nosegtas. Lieveņus neuzskata par āra platību.

1.6.6. Kopējais dzīvnieku blīvums nepārsniedz 170 kg organiskā slāpekļa uz vienu lauksaimniecības platības hektāru gadā.

1.6.7. Lai noteiktu piemērotu lauksaimniecības dzīvnieku blīvumu, kā minēts 1.6.6. punktā, kompetentā iestāde paredz nosacītās lauksaimniecības dzīvnieku vienības, kuras ir līdzvērtīgas 1.6.6. punktā minētajam limitam, ievērojot skaitļus, kas noteikti katrā no īpašajām dzīvnieku audzēšanas veida prasībām.

1.6.8. Nevienas lauksaimniecības dzīvnieku sugas audzēšanai neizmanto būrus, kastes un aizgaldus ar caurumotu grīdu.

1.6.9. Ja veterināru apsvērumu dēļ lauksaimniecības dzīvnieku ārstē atsevišķi, to tur telpās, kur ir cieta grīda, un tam nodrošina salmus vai pienācīgus pakaišus. Dzīvniekam jāvar brīvi apgriezties un ērti nogulties visā garumā.

1.6.10. Bioloģiski audzētus lauksaimniecības dzīvniekus nevar audzēt aplokā, kurā ir ļoti mitra vai purvaina augsne.

▼B

1.7. Dzīvnieku labturība

1.7.1. Visām personām, kas ir iesaistītas dzīvnieku turēšanā un veic dzīvnieku pārvadāšanu un kaušanu, ir nepieciešamās pamatzināšanas un prasmes attiecībā uz dzīvnieku veselības un labturības vajadzībām, un tās ir saņēmušas atbilstošu apmācību, kā noteikts jo īpaši Padomes Regulā (EK) Nr. 1/2005 ([1]) un Padomes Regulā (EK) Nr. 1099/2009 ([2]), lai nodrošinātu, ka šajā regulā izklāstītie noteikumi tiek pienācīgi piemēroti.

1.7.2. Dzīvnieku audzēšanas prakse, tostarp dzīvnieku blīvums un turēšanas apstākļi, nodrošina, ka ir ievērotas dzīvnieku attīstības, fizioloģiskās un etoloģiskās vajadzības.

1.7.3. Lauksaimniecības dzīvniekiem ir pastāvīga piekļuve āra platībām, vēlams, ganībām, kas dod tiem iespēju izkustēties, kad vien to ļauj laikapstākļi un sezonas apstākļi un augsnes stāvoklis, izņemot ja, pamatojoties uz Savienības tiesību aktiem, ir paredzēti ierobežojumi un pienākumi, kas ir saistīti ar cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzību.

1.7.4. Lauksaimniecības dzīvnieku skaitu ierobežo, lai līdz minimumam samazinātu pārmērīgu noganīšanu, augsnes izmīdīšanu, eroziju un piesārņojumu, ko rada dzīvnieki vai to kūtsmēslu izkliedēšana.

1.7.5. Lauksaimniecības dzīvnieku piesiešana vai izolēšana ir aizliegta, izņemot attiecībā uz atsevišķiem dzīvniekiem uz ierobežotu laiku un tiktāl, ciktāl tas ir pamatoti veterināru iemeslu dēļ. Lauksaimniecības dzīvnieku izolāciju var atļaut tikai uz ierobežotu laiku un tikai tad, ja ir apdraudēta darbinieku drošība, vai dzīvnieku labturības nolūkā. Kompetentās iestādes var atļaut uzņēmumos, kuros ir ne vairāk kā 50 dzīvnieki (izņemot mazuļus), liellopus turēt piesietus, ja liellopus nav iespējams turēt grupās, kas atbilst to etoloģiskajām vajadzībām, ar noteikumu, ka tiem ganību periodā ir pieejamas ganības un vismaz divreiz nedēļā ir pieejamas āra platības, ja ganīšana nav iespējama.

1.7.6. Līdz minimumam ierobežo lauksaimniecības dzīvnieku transportēšanas ilgumu.

1.7.7. Visā dzīvnieka dzīves laikā, tostarp nogalināšanas laikā, nepieļauj un līdz minimumam samazina jebkādu ciešanu un sāpju nodarīšanu un diskomforta radīšanu.

1.7.8. Neskarot Savienības tiesību aktu attīstību dzīvnieku labturības jomā, astu amputācija aitām, knābju apgriešana pirmajās trīs dzīves dienās un ragu noņemšana var ārkārtas gadījumā tikt atļauta, bet tikai izvērtējot katru gadījumu atsevišķi un tikai tad, ja tas uzlabo lauksaimniecības dzīvnieku veselību, labturību vai higiēnu vai ja pretējā gadījumā tiktu apdraudēta darbinieku drošība. ►C6 Ragu aizmetņu izņemšana var tikt atļauta, tikai izvērtējot katru gadījumu atsevišķi, ja tā uzlabo lauksaimniecības dzīvnieku veselību, labturību vai higiēnu vai ja pretējā gadījumā tiktu apdraudēta darbinieku drošība. ◄ Kompetentā iestāde šādas darbības atļauj tikai tad, ja operators kompetentajai iestādei darbības ir pienācīgi paziņojis un pamatojis, un ja darbību jāveic kvalificētam personālam.

([1]) Padomes Regula (EK) Nr. 1/2005 (2004. gada 22. decembris) par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas un saistīto darbību laikā un grozījumu izdarīšanu Direktīvās 64/432/EEK un 93/119/EK un Regulā (EK) Nr. 1255/97 (OV L 3, 5.1.2005., 1. lpp.).

([2]) Padomes Regula (EK) Nr. 1099/2009 (2009. gada 24. septembris) par dzīvnieku aizsardzību nonāvēšanas laikā (OV L 303, 18.11.2009., 1. lpp.).

▼B

1.7.9. Jebkāda veida ciešanas dzīvniekiem samazina līdz minimumam, lietojot piemērotus anestēzijas un/vai pretsāpju līdzekļus un nodrošinot, ka katru darbību veic tikai vispiemērotākajā vecumā un to dara kvalificēts personāls.

1.7.10. Fiziska kastrācija ir atļauta vienīgi tādēļ, lai saglabātu produktu kvalitāti un tradicionālo audzēšanas praksi, bet tikai tad, ja tiek ievēroti 1.7.9. punktā izklāstītie nosacījumi.

1.7.11. Dzīvnieku iekraušanu un izkraušanu veic, nelietojot nekādas elektriskas ierīces vai citas sāpīgas metodes dzīvnieku fiziskai ietekmēšanai. Ir aizliegta jebkādu alopātisku nomierinošu līdzekļu lietošana pirms transportēšanas vai tās laikā.

▼M9

1.7.12. Operatori veic uzskaiti vai uzglabā dokumentārus pierādījumus par iespējamām īpašām darbībām, kas veiktas, un pamatojumus 1.7.5., 1.7.8., 1.7.9. vai 1.7.10. punkta piemērošanai. Par dzīvniekiem, kuri saimniecību pamet, attiecīgā gadījumā dokumentē: vecumu, dzīvnieku skaitu, kaujamo dzīvnieku svaru, piemērotu identifikāciju (pēc dzīvnieka vai pēc ganāmpulka/saimes/stropa), pamešanas datumu un galamērķi.

▼B

1.8. Nepārstrādātu produktu sagatavošana

Ja lauksaimniecības dzīvniekiem tiek veiktas sagatavošanas darbības, kas nav pārstrāde, šādām darbībām *mutatis mutandis* piemēro vispārējās prasības, kas noteiktas IV daļas 1.2., 1.3, 1.4., 1.5. un 2.2.3. punktā.

1.9. Papildu vispārīgi noteikumi

1.9.1. Attiecībā uz liellopu, aitu, kazu un zirgu dzimtas dzīvniekiem

1.9.1.1. Ēdināšana

Attiecībā uz ēdināšanu piemēro šādus noteikumus:

a) vismaz 60 % barības ir ražoti pašu saimniecībā vai, ja tas nav iespējams vai šāda barība nav pieejama, ir ražoti sadarbībā ar citām bioloģiskajām saimniecībām vai pārejas ražošanas vienībām un barības ražotājiem, kas izmanto barību un barības sastāvdaļas no tā paša reģiona. Sākot ar ►M3 2024. gada 1. janvāri ◄ šis īpatsvars tiek palielināts līdz 70 %;

b) dzīvniekiem ir piekļuve ganībām, kad vien apstākļi to atļauj;

c) neatkarīgi no b) apakšpunkta liellopu tēviņiem, kas vecāki par vienu gadu, nodrošina pieeju ganībām vai āra platībai;

d) ja dzīvniekiem ir pieeja ganībām ganīšanas perioda laikā un ja ziemas novietņu sistēma dzīvniekiem nodrošina kustību brīvību, drīkst atcelt prasību ziemas mēnešos nodrošināt āra platības;

e) audzēšanas sistēmas pamatā ir maksimāla ganību izmantošana atkarībā no ganību pieejamības dažādos gadalaikos;

▼B

f) dienas devā vismaz 60 % sausnas veido rupjā barība, svaiga vai kaltēta barība vai skābbarība. Piena lopiem šis īpatsvars var tikt samazināts līdz 50 % ne ilgāk kā trīs mēnešus agrās laktācijas periodā.

1.9.1.2. Turēšana un dzīvnieku audzēšanas prakse

Attiecībā uz turēšanu un dzīvnieku audzēšanas praksi piemēro šādus noteikumus:

a) novietnēs ir gluda, bet ne slidena grīda;

b) novietnēs ir ērta, tīra un sausa pietiekama lieluma gulēšanas vai atpūtas platība, kurai ir vienlaidus grīda bez redelēm. Atpūtas platībā ierīko plašu, sausu guļvietu, kas nokaisīta ar pakaišu materiālu. Pakaišu sastāvā ir salmi vai cits piemērots dabīgs materiāls. Pakaišus drīkst uzlabot un bagātināt ar jebkuru minerālproduktu, kuru, ievērojot 24. pantu, ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā kā mēslošanas līdzekli vai augsnes ielabotāju;

c) neatkarīgi no Padomes Direktīvas 2008/119/EK ([1]) 3. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunkta un 3. panta 1. punkta otrās daļas ir aizliegta teļu turēšana atsevišķos aizgaldos pēc vienas nedēļas vecuma sasniegšanas, izņemot atsevišķus dzīvniekus uz ierobežotu laiku un tiktāl, ciktāl tas ir pamatoti veterināru iemeslu dēļ.

d) ja veterināru apsvērumu dēļ teļu ārstē atsevišķi, to tur telpās, kur ir cieta grīda, un tam nodrošina salmu pakaišus. Teļam jāvar brīvi apgriezties un ērti nogulties visā garumā.

1.9.2. Attiecībā uz briežu dzimtas dzīvniekiem

1.9.2.1. Ēdināšana

Attiecībā uz ēdināšanu piemēro šādus noteikumus:

a) vismaz 60 % barības ir ražoti pašu saimniecībā vai, ja tas nav iespējams vai šāda barība nav pieejama, ir ražoti sadarbībā ar citām bioloģiskajām saimniecībām vai pārejas ražošanas vienībām un barības ražotājiem, kas izmanto barību un barības sastāvdaļas no tā paša reģiona. Sākot ar ►**M3** 2024. gada 1. janvāri ◄ šis īpatsvars tiek palielināts līdz 70 %;

b) dzīvniekiem ir piekļuve ganībām, kad vien apstākļi to atļauj;

c) ja dzīvniekiem ir pieeja ganībām ganīšanas perioda laikā un ja ziemas novietņu sistēma dzīvniekiem nodrošina kustību brīvību, drīkst atcelt prasību ziemas mēnešos nodrošināt āra platības;

d) audzēšanas sistēmas pamatā ir maksimāla ganību izmantošana atkarībā no ganību pieejamības dažādos gadalaikos;

([1]) Padomes Direktīva 2008/119/EK (2008. gada 18. decembris), ar ko nosaka obligātos standartus teļu aizsardzībai (OV L 10, 15.1.2009., 7. lpp.).

▼B

e) dienas devā vismaz 60 % sausnas veido rupjā barība, svaiga vai kaltēta barība vai skābbarība. Piena ražošanai paredzētām briežu dzimtas mātītēm šo īpatsvaru var samazināt līdz 50 % ne ilgāk kā trīs mēnešus agrās laktācijas periodā;

f) veģetācijas periodā aplokā nodrošina dabīgu ganīšanos. Aploki, kuros veģetācijas periodā nav iespējams nodrošināt barošanos ganoties, ir aizliegti;

g) ēdināšana ir atļauta tikai sliktu laikapstākļu izraisīta ganību trūkuma gadījumā;

h) dzīvniekiem, ko audzē aplokā, nodrošina tīru un svaigu ūdeni. Ja nav dzīvniekiem viegli pieejama dabiska ūdens avota, nodrošina dzirdināšanas vietas.

1.9.2.2. Turēšana un dzīvnieku audzēšanas prakse

Attiecībā uz turēšanu un dzīvnieku audzēšanas praksi piemēro šādus noteikumus:

a) briežu dzimtas dzīvniekiem nodrošina slēptuves, patvērumus un žogus, kas nekaitē dzīvniekiem;

b) staltbriežu aplokos dzīvniekiem jābūt iespējai vārtīties dubļos, lai nodrošinātu ādas apkopi un ķermeņa temperatūras regulāciju;

c) visās novietnēs ir gluda, bet ne slidena grīda;

d) visās novietnēs ir ērta, tīra un sausa pietiekama lieluma gulēšanas vai atpūtas platība, kurai ir vienlaidus grīda bez redelēm. Atpūtas platībā ierīko plašu, sausu guļvietu, kas nokaisīta ar pakaišu materiālu. Pakaišu sastāvā ir salmi vai cits piemērots dabīgs materiāls. Pakaišus var uzlabot un bagātināt ar jebkuru minerālproduktu, kuru, ievērojot 24. pantu, ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā par mēslošanas līdzekli vai augsnes ielabotāju;

e) barotavas iekārto vietās, kuras ir aizsargātas pret laikapstākļiem un ir pieejamas gan dzīvniekiem, gan to aprūpētājiem. Augsne barošanas vietās ir cieta, un barošanas iekārtu aprīko ar jumtu;

f) ja nav iespējams nodrošināt pastāvīgu piekļuvi barībai, barošanas vietas iekārto tā, lai visi dzīvnieki varētu ēst vienlaicīgi.

1.9.3. Attiecībā uz cūku dzimtas dzīvniekiem

1.9.3.1. Ēdināšana

Attiecībā uz ēdināšanu piemēro šādus noteikumus:

a) vismaz 30 % barības ir ražoti pašu saimniecībā vai, ja tas nav iespējams vai šāda barība nav pieejama, ir ražota sadarbībā ar citām bioloģiskajām vai pārejas ražošanas vienībām un barības ražotājiem, kas izmanto barību un barības sastāvdaļas no tā paša reģiona;

▼B

b) dienas devā iekļauj rupjo barību, svaigu vai kaltētu barību vai skābbarību;

c) ja lauksaimnieki nespēj nodrošināt tādu barību, kura satur tikai bioloģiski ražotas olbaltumvielas, un kompetentā iestāde ir apstiprinājusi, ka bioloģiskās olbaltumvielas saturoša barība nav pieejama pietiekamā apjomā, līdz ►M3 2026. gada 31. decembrim ◄ var izmantot barību, kas satur nebioloģiski ražotas olbaltumvielas, ar noteikumu, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:

i) tā nav pieejama bioloģiskā formā;

ii) tā ir ražota vai sagatavota bez ķīmiskiem šķīdinātājiem;

iii) to izmanto tikai sivēnu, kas sver mazāk par 35 kg, barošanai ar īpašiem olbaltumvielu savienojumiem; un

iv) maksimālais atļautais īpatsvars 12 mēnešu periodā šiem dzīvniekiem nepārsniedz 5 %. Tiek aprēķināta procentuālā daļa no lauksaimnieciskas izcelsmes barības sausnas.

1.9.3.2. Turēšana un dzīvnieku audzēšanas prakse

Attiecībā uz turēšanu un dzīvnieku audzēšanas praksi piemēro šādus noteikumus:

a) novietnēs ir gluda, bet ne slidena grīda;

b) novietnēs ir ērta, tīra un sausa pietiekama lieluma gulēšanas vai atpūtas platība, kurai ir vienlaidu grīda bez redelēm. Atpūtas platībā ierīko plašu, sausu guļvietu, kas nokaisīta ar pakaišu materiālu. Pakaišu sastāvā ir salmi vai cits piemērots dabīgs materiāls. Pakaišus var uzlabot un bagātināt ar jebkuru minerālproduktu, kuru, ievērojot 24. pantu, ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā par mēslošanas līdzekli vai augsnes ielabotāju;

c) vienmēr ir guļvieta, kas gatavota no salmiem vai cita piemērota materiāla un ir pietiekami liela, lai nodrošinātu, ka visas cūkas aizgaldā var vienlaikus apgulties tādā veidā, kas aizņem visvairāk vietas;

d) sivēnmātes tur grupās, izņemot grūsnības beigu posmus un zīdīšanas periodu, kura laikā sivēnmātei jābūt iespējai brīvi kustēties savā aizgaldā un kustības ierobežo tikai uz īsiem laikposmiem;

e) neskarot nekādas papildu prasības saistībā ar salmiem, dažas dienas pirms paredzētās atnešanās sivēnmātēm nodrošina salmus vai citu piemērotu dabīgu materiālu tādā daudzumā, lai viņām būtu iespēja izveidot migu;

f) pastaigu laukumus ierīko tā, lai cūkas varētu izkārnīties un rakņāties. Rakņāšanās nolūkam var izmantot dažādu veidu substrātus.

▼B

1.9.4. Attiecībā uz mājputniem

1.9.4.1. Dzīvnieku izcelsme

Lai nepieļautu intensīvu audzēšanas metožu izmantošanu, mājputnus audzē, līdz tie sasniedz minimālu vecumu, vai arī tie ir lēnaudzīgo šķirņu mājputni, kas ir pielāgoti audzēšanai āra apstākļos.

Kompetentā iestāde nosaka lēnaudzīgo šķirņu kritērijus vai izveido minēto šķirņu sarakstu un sniedz šo informāciju operatoriem, citām dalībvalstīm un Komisijai.

Ja lauksaimnieks neizmanto lēnaudzīgas mājputnu šķirnes, piemēro šādu minimālo kaušanas vecumu:

a) 81 diena cāļiem;

b) 150 dienas kapauniem;

c) 49 dienas Pekinas pīlēm;

d) 70 dienas muskuspīļu mātītēm;

e) 84 dienas muskuspīļu tēviņiem;

▼C2

f) 92 dienas *Mulard* pīlēm;

▼B

g) 94 dienas pērļu vistām;

h) 140 dienas tītaru tēviņiem un cepeša zosīm; un

i) 100 dienas tītaru mātītēm.

1.9.4.2. Ēdināšana

Attiecībā uz ēdināšanu piemēro šādus noteikumus:

a) vismaz 30 % barības ir ražoti pašu saimniecībā vai, ja tas nav iespējams vai šāda barība nav pieejama, ir ražoti sadarbībā ar citām bioloģiskajām vai pārejas ražošanas vienībām un barības ražotājiem, kas izmanto barību un barības sastāvdaļas no tā paša reģiona;

b) dienas devā iekļauj rupjo barību, svaigu vai kaltētu barību vai skābbarību;

c) ja lauksaimnieki mājputniem nespēj nodrošināt tādu barību, kura satur tikai bioloģiski ražotas olbaltumvielas, un kompetentā iestāde ir apstiprinājusi, ka bioloģiskās olbaltumvielas saturoša barība nav pieejama pietiekamā apjomā, līdz ►**M3** 2026. gada 31. decembrim ◄ var izmantot barību, kas satur nebioloģiski ražotas olbaltumvielas, ar noteikumu, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:

i) tā nav pieejama bioloģiskā formā;

ii) tā ir ražota vai sagatavota bez ķīmiskiem šķīdinātājiem;

iii) to izmanto tikai jaunu mājputnu barošanai ar īpašiem olbaltumvielu savienojumiem; un

▼B

iv) maksimālais atļautais īpatsvars 12 mēnešu periodā šiem dzīvniekiem nepārsniedz 5 %. Tiek aprēķināta procentuālā daļa no lauksaimnieciskas izcelsmes barības sausnas.

1.9.4.3. Dzīvnieku labturība

Dzīvu mājputnu noplūkšana ir aizliegta.

1.9.4.4. Turēšana un dzīvnieku audzēšanas prakse

Attiecībā uz turēšanu un dzīvnieku audzēšanas praksi piemēro šādus noteikumus:

a) vismaz viena trešdaļa platības ir ar vienlaidus grīdu, t. i., bez redelēm vai režģu konstrukcijām, un klāta ar pakaišiem, piemēram, salmiem, zāģskaidām, smiltīm vai kūdru;

b) dējējvistu novietnēs pietiekami liela platība no vistām pieejamās grīdas ir viegli pieejama putnu mēslu savākšanai;

▼M9

c) atsevišķu mājputnu ganāmpulku audzēšanas starplaikos novietnes atbrīvo. Novietnes un iekārtas šajā laikā tīra un dezinficē. Turklāt tad, kad katra mājputnu ganāmpulka audzēšana ir pabeigta, aplokus uz dalībvalstu noteiktu laiku atstāj tukšus, lai ļautu veģetācijai ataugt. Operators veic uzskaiti vai uzglabā dokumentāciju par šāda perioda piemērošanu. Minētās prasības nepiemēro mājputniem, kurus neaudzē ganāmpulkos, netur aplokos un kuri var brīvi staigāt visu dienu;

▼B

d) mājputniem nodrošina piekļuvi āra platībai vismaz vienu trešdaļu no to dzīves. Tomēr dējējvistām un sākumposma vecumu pārsniegušiem nobarojamiem mājputniem nodrošina piekļuvi āra platībai vismaz vienu trešdaļu no to dzīves, izņemot ja ir noteikti pagaidu ierobežojumi saskaņā ar Savienības tiesību aktiem;

e) nepārtrauktu piekļuvi āra platībām dienā nodrošina pēc iespējas agrākā vecumā un kad vien fizioloģiskie un fiziskie apstākļi to atļauj, izņemot ja ir noteikti pagaidu ierobežojumi saskaņā ar Savienības tiesību aktiem;

f) atkāpjoties no 1.6.5. punkta attiecībā uz vaislas putniem un jaunvistām, kas ir jaunākas par 18 nedēļām, ja ir ievēroti 1.7.3. punktā izklāstītie saskaņā ar Savienības tiesību aktiem paredzētie nosacījumi attiecībā uz cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzību un tiek kavēta vaislas putnu un jaunvistu, kas ir jaunākas par 18 nedēļām, piekļūšana āra platībām, verandas tiek uzskatītas par āra platībām, un šādos gadījumos tām ir metāla sieta barjera, lai tur neiekļūtu citi putni;

g) mājputniem paredzētajās āra platībās putni var viegli piekļūt pietiekamam skaitam dzirdināšanas siļu;

h) āra platības mājputniem ir klātas galvenokārt ar veģetāciju;

▼B

i) ja minētajā platībā barība ir pieejama ierobežotā daudzumā, piemēram, tāpēc, ka zemi ilgi klāj sniegs vai valda sausums, mājputniem nodrošina papildu barošanu ar rupjo barību;

j) ja mājputnus tur iekštelpās Savienības tiesību aktos noteiktu ierobežojumu vai pienākumu dēļ, tiem nodrošina pastāvīgu piekļuvi pietiekamam daudzumam rupjās barības un piemērota materiāla, lai apmierinātu mājputnu etoloģiskās vajadzības;

k) ūdensputniem ir nodrošināta piekļuve ūdenstecei, dīķim, ezeram vai baseinam, kad vien laikapstākļi un higiēnas apstākļi to atļauj, lai ievērotu to sugai raksturīgās vajadzības un dzīvnieku labturības prasības; kad laikapstākļi šādu piekļuvi neatļauj, ūdensputniem nodrošina piekļuvi ūdenim, kurā tie var iemērkt galvu, lai notīrītu spalvas;

l) dabisko gaismu drīkst papildināt ar mākslīgo apgaismojumu, lai nodrošinātu ne vairāk kā 16 gaismas stundas dienā un vismaz astoņas stundu ilgu nepārtrauktu nakts atpūtas periodu bez mākslīgā apgaismojuma;

m) kopējā platība, ko var izmantot nobarojamo mājputnu novietnēm, nepārsniedz 1 600 m^2 vienā ražošanas vienībā;

n) vienā mājputnu novietnes nodalījumā nevar būt vairāk par 3 000 dējējvistām.

1.9.5. Attiecībā uz trušiem

1.9.5.1. Ēdināšana

Attiecībā uz ēdināšanu piemēro šādus noteikumus:

a) vismaz 70 % barības ir ražoti pašu saimniecībā vai, ja tas nav iespējams vai šāda barība nav pieejama, ir ražoti sadarbībā ar citām bioloģiskajām saimniecībām vai pārejas ražošanas vienībām un barības ražotājiem, kas izmanto barību un barības sastāvdaļas no tā paša reģiona;

b) trušiem ir piekļuve ganībām, kad vien apstākļi to atļauj;

c) audzēšanas sistēmas pamatā ir maksimāla ganību izmantošana atkarībā no ganību pieejamības dažādos gadalaikos;

d) kad zāles nav pietiekamā daudzumā, nodrošina šķiedrvielām bagātu barību, piemēram, ar salmiem vai sienu. Vismaz 60 % no barības veido lopbarība.

1.9.5.2. Turēšana un dzīvnieku audzēšanas prakse

Attiecībā uz turēšanu un dzīvnieku audzēšanas praksi piemēro šādus noteikumus:

a) novietnēs ir ērta, tīra un sausa pietiekama lieluma gulēšanas vai atpūtas platība, kurai ir vienlaidus grīda bez redelēm. Atpūtas platībā ierīko plašu, sausu guļvietu, kas nokaisīta ar pakaišu materiālu. Pakaišu sastāvā ir salmi vai cits piemērots dabīgs materiāls. Pakaišus var uzlabot un bagātināt ar jebkuru minerālproduktu, kuru, ievērojot 24. pantu, ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā par mēslošanas līdzekli vai augsnes ielabotāju;

▼B

b) trušus tur grupās;

c) trušu saimniecībās audzē izturīgas šķirnes, kas piemērotas āra apstākļiem;

d) trušiem ir piekļuve:

i) nojumei, kurā ir aptumšotas slēpšanās vietas;

ii) āra aplokam ar veģetāciju, vēlams, ganībām;

iii) paaugstinātai platformai, uz kuras tie var sēdēt, vai nu iekšā, vai ārā;

iv) migu veidošanas materiālam visām mātītēm ar mazuļiem.

1.9.6. Attiecībā uz bitēm

1.9.6.1. Dzīvnieku izcelsme

Biškopībā priekšroku dod Apis mellifera un tās vietējiem ekotipiem.

1.9.6.2. Ēdināšana

Attiecībā uz ēdināšanu piemēro šādus noteikumus:

a) ražošanas sezonas beigās stropos atstāj pietiekamu medus un ziedputekšņu rezervi, lai bites varētu pārziemot;

▼M1

b) bišu saimes drīkst piebarot tikai tad, ja saimes izdzīvošana ir apdraudēta klimatisko apstākļu dēļ. Šādā gadījumā bišu saimes piebaro ar bioloģiski ražotu medu, bioloģiski ražotiem ziedputekšņiem, bioloģiski ražotiem cukura sīrupiem vai bioloģiski ražotu cukuru.

▼B

1.9.6.3. Veselības aprūpe

Attiecībā uz veselības aprūpi piemēro šādus noteikumus:

a) lai aizsargātu rāmjus, stropus un kāres, jo īpaši no kaitīgajiem organismiem, ir atļauts izmantot tikai rodenticīdus, ko izmanto slazdos, un piemērotus produktus un vielas, kurus, ievērojot 9. un 24. pantu, ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā;

b) dravas dezinfekcijai ir atļauta fiziska apstrāde, piemēram, ar tvaiku vai atklātu liesmu;

c) tranu perējuma iznīcināšana ir atļauta, tikai lai novērstu *Varroa destructor* invāziju;

d) ja, neraugoties uz visiem profilakses pasākumiem, saimes saslimst vai tiek inficētas, tās nekavējoties ārstē, un, ja vajadzīgs, tās var novietot izolētās dravās;

▼B

e) *Varroa destructor* invāzijas gadījumos var lietot skudrskābi, pienskābi, etiķskābi un skābeņskābi, kā arī mentolu, timolu, eikaliptolu vai kamparu;

f) ja piemēro ārstēšanu ar ķīmiski sintezētiem alopātiskiem līdzekļiem, tostarp ar antibiotikām, kas nav produkti un vielas, kurus, ievērojot 9. un 24. pantu, ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā, tad uz minētās ārstēšanas laiku saimes, kas tiek ārstētas, novieto izolētās dravās un visu vasku aizstāj ar bioloģiskā biškopībā iegūtu vasku. Pēc tam šīm saimēm piemēro 12 mēnešus ilgu pārejas periodu, kas paredzēts 1.2.2. punktā.

1.9.6.4. Dzīvnieku labturība

Attiecībā uz biškopību piemēro šādus papildu vispārīgos noteikumus:

a) bišu iznīcināšana šūnās kā metode, kas saistīta ar biškopības produktu ievākšanu, ir aizliegta;

b) ir aizliegta bišu māšu sakropļošana, piemēram, spārnu apgriešana.

1.9.6.5. Turēšana un dzīvnieku audzēšanas prakse

Attiecībā uz turēšanu un dzīvnieku audzēšanas praksi piemēro šādus noteikumus:

a) bišu dravas novieto apvidos, kuros ir iespējams nodrošināt to, ka nektārs un ziedputekšņi tiek iegūti galvenokārt no bioloģiski audzētiem kultūraugiem vai, attiecīgos gadījumos, savvaļas augiem vai tādiem nebioloģiski apsaimniekotiem mežiem vai kultūraugiem, kurus apstrādā tikai ar tādām metodēm, kam ir neliela ietekme uz vidi;

b) dravas tur pietiekamā attālumā no avotiem, kas var radīt biškopības produktu piesārņojumu vai bišu veselības pasliktināšanos;

c) dravu novietojums ir tāds, ka 3 km rādiusā no dravas par nektāra un ziedputekšņu avotiem kalpo galvenokārt bioloģiski audzēti kultūraugi vai savvaļas veģetācija, vai kultūraugi, kuri apstrādāti ar metodēm, kam ir neliela ietekme uz vidi, kas ir līdzvērtīgas Regulas (ES) Nr. 1305/2013 28. un 30. pantā paredzētajām metodēm un nevar ietekmēt biškopības atzīšanu par bioloģisko biškopību. Minēto prasību nepiemēro laikā, kad nenotiek ziedēšana, vai bišu saimju ziemošanas laikā;

d) stropus un materiālus, ko izmanto biškopībā, gatavo galvenokārt no dabiskiem materiāliem, kas nerada vides vai biškopības produktu piesārņojuma risku;

e) bišu vasku jaunām kārēm ņem no bioloģiskās ražošanas vienībām;

f) stropos var lietot tikai dabiskus produktus, piemēram, propolisu, vasku un augu eļļas;

▼B

g) medus ievākšanas laikā ir neizmanto sintētiskos ķīmiskos repelentus;

h) medu neizņem no kārēm, kurās ir peri;

i) biškopību neuzskata par bioloģisku, ja ar biškopību nodarbojas reģionos vai apvidos, ko dalībvalstis ir noteikušas par reģioniem vai apvidiem, kuros bioloģiskā biškopība nav iespējama.

▼M9

1.9.6.6. Uzskaites pienākumi

Operatori uzglabā stropu atrašanās vietas karti ar piemērotu mērogu vai ģeogrāfiskajām koordinātām, kas apliecina, ka bišu saimēm pieejamie apvidi atbilst šīs regulas prasībām, un ko var uzrādīt kontroles iestādei vai kontroles institūcijai.

Dravas žurnālā ieraksta šādas ziņas par barošanu: izmantotā produkta nosaukumu, datumus, daudzumus un stropus, kuros produkts tiek lietots.

Dravas atrašanās zonu dokumentē kopā ar stropu identifikāciju un pārvietošanas periodu.

Visus veiktos pasākumus dokumentē dravas žurnālā, arī magazīnu noņemšanu un medus sviešanas darbības. Dokumentē arī ievāktā medus daudzumu un vākšanas datumu.

▼B

III daļa. Ražošanas noteikumi attiecībā uz aļģēm un akvakultūras dzīvniekiem

1. Vispārīgas prasības

1.1. Darbības norisinās tādās vietās, kur nenotiek piesārņošana ar produktiem vai vielām, kuras nav atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā, vai piesārņotājiem, kas apdraudētu produktu bioloģisko raksturu.

1.2. Bioloģiskās un nebioloģiskās ražošanas vienības pienācīgi nošķir, attiecīgā gadījumā ievērojot dalībvalstu noteiktos minimālos nošķiršanas attālumus. Šādu nošķiršanas pasākumu pamatā ir dabiskā atrašanās vieta, atsevišķas ūdens sadales sistēmas, attālums, plūdmaiņu ietekme un bioloģiskās ražošanas vienības novietojums augšup vai lejup pa straumi. Aļģu un akvakultūras ražošanu neuzskata par bioloģisku, ja to praktizē vietās vai apvidos, kurus dalībvalstu iestādes noteikušas par šādām darbībām nepiemērotām.

1.3. Lai noskaidrotu, kādi ir ražošanas vienības darbības apstākļi un tās tiešā vide un kādas ir darbības iespējamās sekas, veic ražošanas vienībai piemērotu vides novērtējumu par jebkuru jaunu darbību par kuru tiek iesniegts bioloģiskās ražošanas pieteikums un kurā gadā paredzēts saražot vairāk nekā 20 tonnu akvakultūras produktu. Vides novērtējumu operators iesniedz kontroles iestādei vai kontroles institūcijai. Vides novērtējuma satura pamatā ir Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/92/ES ([1]) IV pielikums. Ja ražošanas vienībā jau ir veikts līdzvērtīgs novērtējums, to drīkst izmantot šim nolūkam.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/92/ES (2011. gada 13. decembris) par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 26, 28.1.2012., 1. lpp.).

▼B

1.4. Nav atļauts iznīcināt mangroves.

1.5. Attiecībā uz akvakultūru un aļģu ieguvi operators iesniedz ilgtspējīgas pārvaldības plānu, kas ir proporcionāls ražošanas vienībai.

1.6. Plānu katru gadu atjaunina, un tajā sīki apraksta darbības ietekmi uz vidi un veicamo vides monitoringu un uzskaita veicamos pasākumus, lai līdz minimumam samazinātu negatīvo ietekmi uz apkārtējo ūdens un sauszemes vidi, tostarp attiecīgā gadījumā mazinātu barības vielu izvadīšanu vidē ražošanas cikla laikā vai gadā. Plānā iekļauj tehniskā aprīkojuma uzraudzību un remontu.

1.7. Ilgtspējīgas pārvaldības plānā iekļauj aizsargpasākumus un preventīvus pasākumus, ko saskaņā ar Direktīvu 92/43/EEK un valstu noteikumiem veic pret plēsējiem.

1.8. Gatavojot pārvaldības plānu, kaimiņos darbojošies operatori attiecīgā gadījumā tos saskaņo.

1.9. Akvakultūras un aļģu uzņēmumu operatori ilgtspējīgas pārvaldības plāna ietvaros izstrādā atkritumu daudzuma samazināšanas grafiku, kura piemērošanu sāk reizē ar darbības uzsākšanu. Siltumu kā blakusproduktu iespēju robežās iegūst tikai no atjaunojamiem enerģijas avotiem.

1.10. Nepārstrādātu produktu sagatavošana

Ja aļģēm vai akvakultūras dzīvniekiem tiek veiktas sagatavošanas darbības, kas nav pārstrāde, šādām darbībām *mutatis mutandis* piemēro vispārējās prasības, kas noteiktas IV daļas 1.2., 1.3, 1.4., 1.5. un 2.2.3. punktā.

▼M9

1.11. Operatori uzglabā uzrādīšanai dokumentārus pierādījumus par atkāpēm no ražošanas noteikumiem attiecībā uz akvakultūras dzīvniekiem, kas saņemtas saskaņā ar 3.1.2.1. punkta d) un e) apakšpunktu.

▼B

2. Prasības attiecībā uz aļģēm

Papildus 9., 10., 11. un 15. pantā un attiecīgā gadījumā šīs daļas 1. iedaļā paredzētajiem vispārīgajiem ražošanas noteikumiem attiecībā uz aļģu bioloģisku ievākšanu un audzēšanu piemēro šajā iedaļā paredzētos noteikumus. Minētos noteikumus *mutatis mutandis* piemēro fitoplanktona audzēšanai.

2.1. Pāreja

2.1.1. Ražošanas vienības pārejas periods aļģu ievākšanai ir seši mēneši.

2.1.2. Ražošanas vienības pārejas periods aļģu audzēšanai ir seši mēneši vai viens pilns ražošanas cikls atkarībā no tā, kurš no šiem periodiem ir ilgāks.

2.2. Aļģu ražošanas noteikumi

2.2.1. Savvaļas aļģu un to daļu ievākšanu uzskata par bioloģisko ražošanu ar noteikumu, ka:

a) audzēšanas vietas ir piemērotas no veselības viedokļa un tajās ir augsti ekoloģiskās kvalitātes rādītāji, kā noteikts Direktīvā 2000/60/EK, vai to kvalitāte ir līdzvērtīga:

▼B

— Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 854/2004 ([1]) klasificētajām A un B klases ražošanas teritorijām, līdz 2019. gada 13. decembrim, vai

— atbilstošajām klasifikācijas teritorijām, kas norādītas īstenošanas aktos, kurus Komisija pieņēmusi saskaņā ar Regulas (ES) 2017/625 18. panta 8. punktu, no 2019. gada 14. decembra;

b) ievākšana būtiski neapdraud dabiskās ekosistēmas stabilitāti vai sugu saglabāšanu ievākšanas apvidū.

2.2.2. Lai aļģu kultivēšanu varētu uzskatīt par bioloģisku, tai jānotiek apgabalos, kuros vides un veselības rādītāji ir vismaz tādi paši kā 2.2.1. punkta a) apakšpunktā noteiktie. Papildus piemēro šādus ražošanas noteikumus:

a) visos ražošanas posmos no jaunu aļģu ievākšanas līdz ražas novākšanai izmanto ilgtspējīgas metodes;

b) lai nodrošinātu plaša genofonda saglabāšanu, regulāri veic jaunu savvaļas aļģu ievākšanu, lai saglabātu un palielinātu iekštelpu kultūru daudzveidību;

c) mēslošanas līdzekļus neizmanto, izņemot telpās un tad, ja tos, ievērojot 24. pantu, ir atļauts šim nolūkam izmantot bioloģiskajā ražošanā.

▼M9

Operatori veic minēto produktu izmantošanas uzskaiti, t. sk. reģistrē datumu vai datumus, kad katrs produkts izmantots, produkta nosaukumu un izmantoto daudzumu kopā ar informāciju par attiecīgajām partijām/tilpnēm/baseiniem.

▼B

2.3. Aļģu audzēšana

2.3.1. Aļģu kultūrās jūrā izmanto tikai tādas barības vielas, kas dabiski rodas vidē vai arī bioloģiskās akvakultūras dzīvnieku ražotnē, kurai vēlams atrasties netālu, veidojot daļu no polikultūras sistēmas.

2.3.2. Iekārtās uz sauszemes, kur izmanto ārējos barības vielu avotus, barības vielu koncentrācija izplūdes ūdeņos ir pārbaudāmi tāda pati vai zemāka nekā ieplūdes ūdeņos. Var izmantot tikai tās augu vai minerālas izcelsmes barības sastāvdaļas, kuras, ievērojot 24. pantu, ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā.

▼M9

Operatori veic minēto produktu izmantošanas uzskaiti, t. sk. reģistrē datumu vai datumus, kad produkts tiek izmantots, produkta nosaukumu un izmantoto daudzumu kopā ar informāciju par attiecīgajām partijām/tilpnēm/baseiniem.

▼B

2.3.3. Kultūru blīvumu vai darbības intensitāti reģistrē un saglabā ūdens vides viendabību, nodrošinot to, ka netiek pārsniegts maksimālais aļģu daudzums, kuru var audzēt, neradot negatīvu ietekmi uz vidi.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 854/2004 (2004. gada 29. aprīlis), ar ko paredz īpašus noteikumus par lietošanai pārtikā paredzētu dzīvnieku izcelsmes produktu oficiālās kontroles organizēšanu (OV L 139, 30.4.2004., 206. lpp.).

▼B

2.3.4. Virves un citu aprīkojumu, ko izmanto aļģu audzēšanai, izmanto atkārtoti vai pārstrādā, ja tas ir iespējams.

2.4. Savvaļas aļģu ilgtspējīga ievākšana

2.4.1. Aļģu ievākšanas sākumā veic vienreizēju biomasas daudzuma novērtējumu.

2.4.2. Vienībā vai telpās veido dokumentāru uzskaiti, kas ļautu operatoram identificēt un kontroles iestādei vai kontroles institūcijai pārbaudīt, vai ievāktas ir tikai savvaļas aļģes, kas ražotas saskaņā ar šo regulu.

2.4.3. Ievākšanu veic tā, lai ievāktie daudzumi būtiski neietekmētu ūdens vides stāvokli. Lai nodrošinātu aļģu atjaunošanos un lai nepieļautu piezveju, veic pasākumus, piemēram, saistībā ar ievākšanas paņēmieniem, minimālo izmēru, vecumu, vairošanās cikliem vai atlikušo aļģu izmēru.

2.4.4. Ja aļģes ievāc kopīgā vai publiskā ievākšanas apgabalā, ir pieejami dokumentāri pierādījumi, ko izsniegusi attiecīgās dalībvalsts norīkotā attiecīgā iestāde un kas apliecina, ka visa ievākšana notikusi atbilstīgi šai regulai.

3. Prasības attiecībā uz akvakultūras dzīvniekiem

Papildus 9., 10., 11.un 15. pantā un attiecīgā gadījumā šīs daļas 1. iedaļā paredzētajiem vispārīgajiem ražošanas noteikumiem attiecībā uz zivju, vēžveidīgo, adatādaiņu un gliemju sugu bioloģisku ražošanu piemēro šajā iedaļā minētos noteikumus. Minētos noteikumus *mutatis mutandis* piemēro arī zooplanktona, mikroskopisko vēžveidīgo, virpotāju, tārpu un citu barības ūdensdzīvnieku ražošanai.

3.1. Vispārīgas prasības

3.1.1. Pāreja

Turpmāk minēto tipu akvakultūras iekārtām un tajās esošajiem akvakultūras dzīvniekiem piemēro šādus akvakultūras ražošanas vienību pārejas periodus:

a) iekārtām, ko nevar izsūknēt, iztīrīt un dezinficēt, pārejas periods ir 24 mēneši;

b) iekārtām, kas ir izsūknētas vai kurās pārtraukta ražošana, pārejas periods ir 12 mēneši;

c) iekārtām, kas ir izsūknētas, iztīrītas un dezinficētas, pārejas periods ir seši mēneši;

d) iekārtām atklātā ūdenī, tostarp tām, kurās audzē divvāku gliemjus, pārejas periods ir trīs mēneši.

3.1.2. Akvakultūras dzīvnieku izcelsme

3.1.2.1. Attiecībā uz akvakultūras dzīvnieku izcelsmi piemēro šādus noteikumus:

▼B

a) bioloģiskās akvakultūras pamatā ir tādu jaunu dzīvnieku audzēšana, kuru izcelsme ir bioloģiskie vaislinieki un bioloģiskās ražošanas vienības;

b) izmanto vietēji audzētas sugas, un pavairošanas mērķis ir radīt ražošanas apstākļiem piemērotākas līnijas, lai nodrošinātu dzīvnieku labu veselību un labturību un barības resursu labu izmantojumu. Kompetentajai iestādei vai, attiecīgā gadījumā, kontroles iestādei vai kontroles institūcijai iesniedz dokumentārus pierādījumus par dzīvnieku izcelsmi un aprūpi;

c) izvēlas tādas sugas, kuras ir noturīgas un kuras var ražot, nenodarot būtisku kaitējumu savvaļas krājumiem;

d) lai uzlabotu ģenētiskā krājuma piemērotību un tikai pienācīgi pamatotos gadījumos, kad bioloģiski pavairotas sugas nav pieejamas vai kad jauns ģenētiskais krājums pavairošanas nolūkā ir ievietots ražošanas vienībā pēc kompetentās iestādes atļaujas saņemšanas, pavairošanas nolūkā saimniecībā drīkst ievietot savvaļā notvertus vai nebioloģiskās akvakultūras dzīvniekus. Pirms šādu dzīvniekus var izmantot pavairošanai, tos vismaz trīs mēnešus tur saskaņā ar bioloģiskās apsaimniekošanas noteikumiem. Attiecībā uz dzīvniekiem, kas ir *IUCN* apdraudēto sugu sarakstā, atļauju izmantot savvaļā nozvejotos īpatņus var piešķirt tikai saistībā ar saglabāšanas programmām, kuras atzīst attiecīgā valsts iestāde, kas ir atbildīga par saglabāšanas centieniem;

e) savvaļas akvakultūras dzīvnieku mazuļu ievākšana pieaudzēšanas vajadzībām ir atļauta tikai šādos gadījumos:

   i) ja, piepildot dīķus, akvakultūras dzīvnieku turēšanas sistēmas un iežogojumus, tajos dabīgā veidā iepeld zivju vai vēžveidīgo kāpuri un mazuļi;

   ii) atjaunojot tādu savvaļas zivju mazuļu un vēžveidīgo kāpuru ielaidumu, kas nav *IUCN* apdraudēto sugu sarakstā, ekstensīvās akvakultūras saimniecībās, kuras atrodas mitrājos, piemēram, iesāļūdens tilpēs, plūdmaiņu apgabalos un piekrastes lagūnās, ar noteikumu, ka:

      — ielaiduma atjaunošana ir saskaņā ar pārvaldības pasākumiem, kurus apstiprinājušas attiecīgās iestādes, lai nodrošinātu attiecīgās sugas ilgtspējīgu izmantošanu, un

      — dzīvnieki tiek baroti tikai ar tādu barību, kas ir dabiski pieejama vidē.

Atkāpjoties no a) apakšpunkta, dalībvalstis pieaudzēšanas vajadzībām var atļaut, ka bioloģiskās ražošanas vienībā pieaudzēšanas vajadzībām tiek ievadīti maksimāli 50 % tādu sugu nebioloģiskas izcelsmes mazuļu, kuras līdz ►**M3** 2022. gada 1. janvārim ◄ Savienībā nebija izveidotas kā bioloģiskas, ar noteikumu, ka vismaz pēdējās divas trešdaļas no ražošanas cikla laika notiek saskaņā ar bioloģiskās apsaimniekošanas noteikumiem. Šādu atkāpi var piešķirt uz laiku, kas nepārsniedz divus gadus, un to nevar pagarināt.

Attiecībā uz akvakultūras saimniecībām, kas atrodas ārpus Savienības, šādas atrunas var piešķirt tikai kontroles iestādes vai kontroles institūcijas, kas ir atzītas saskaņā ar 46. panta 1. punktu attiecībā uz sugām, kuras ne tās valsts teritorijā, kurā atrodas saimniecība, ne Savienībā, nebija izveidotas kā bioloģiskas. Šādu atkāpi var piešķirt uz laiku, kas nepārsniedz divus gadus, un to nevar pagarināt.

▼B

3.1.2.2. Attiecībā uz pavairošanu piemēro šādus noteikumus:

a) neizmanto hormonus un hormonu atvasinājumus;

b) neizmanto viendzimuma līniju mākslīgu ražošanu (izņemot manuālu atlasi), inducētu poliploīdiju, mākslīgu hibridizāciju un klonēšanu;

c) izvēlas piemērotas līnijas.

▼M1

3.1.2.3. Mazuļu audzēšana

Jūras zivju sugu kāpuru audzēšanā var izmantot audzēšanas sistēmas (vēlams – "mezokosmu" vai "audzēšanu liela tilpuma tvertnēs"). Minētās audzēšanas sistēmas atbilst šādām prasībām:

a) sākotnējais ielaiduma blīvums ir mazāks nekā 20 ikru vai kāpuru uz litru;

b) kāpuru audzēšanas tvertnes tilpums ir vismaz 20 m^3; un

c) kāpuri barojas ar dabisko planktonu, kas attīstās tvertnē, ko pēc vajadzības papildina ar ārpus tās audzētu fitoplanktonu un zooplanktonu.

▼M9

3.1.2.4. Operatori veic dzīvnieku izcelsmes uzskaiti, identificējot dzīvniekus/-dzīvnieku partijas, atvešanas datumu un sugu veidu, daudzumus, statusu "bioloģisks" vai "nebioloģisks" un pārejas periodu.

▼B

3.1.3. Ēdināšana

3.1.3.1. Attiecībā uz zivju, vēžveidīgo un adatādaiņu barību piemēro šādus noteikumus:

a) dzīvniekiem izēdina barību, kas atbilst dzīvnieku uztura vajadzībām dažādās dzīvnieku attīstības stadijās;

b) barošanas režīmus nosaka, ievērojot šādas prioritātes:

i) dzīvnieku veselība un labturība;

ii) augsta produktu kvalitāte, tostarp produkta barības vielu sastāvs, kas nodrošina augstu pārtikas galaprodukta kvalitāti;

iii) neliela ietekme uz vidi;

c) augu izcelsmes barības frakcija ir bioloģiska, un tās barības frakcijas izcelsme, kas iegūta no akvakultūras dzīvniekiem, ir no bioloģiskās akvakultūras vai no zvejniecībām, kuras saskaņā ar kompetentās iestādes atzītu shēmu ir sertificētas kā ilgtspējīgas atbilstīgi principiem, kas noteikti Regulā (ES) Nr. 1380/2013;

▼B

d) nebioloģiskas augu, dzīvnieku, aļģu vai rauga izcelsmes barības sastāvdaļas, minerālas vai mikrobiālas izcelsmes barības sastāvdaļas, barības piedevas un pārstrādes palīglīdzekļus izmanto vienīgi tad, ja tos saskaņā ar šo regulu ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā;

e) neizmanto augšanas stimulatorus un sintētiskās aminoskābes.

3.1.3.2. Attiecībā uz divvāku gliemjiem un citām sugām, ko neēdina cilvēki, bet kas barojas ar dabisko planktonu, piemēro šādus noteikumus:

a) šādi dzīvnieki, kas barojas ar filtrēšanas palīdzību, visu sev nepieciešamo uzturu saņem no dabas; tas neattiecas uz mazuļiem, ko audzē inkubatoros un mazuļu audzētavās;

b) audzēšanas vietas ir piemērotas no veselības viedokļa un tajās ir vai nu augsti ekoloģiskās kvalitātes rādītāji, kā noteikts Direktīvā 2000/60/EK, vai labs vides stāvoklis, kā definēts Direktīvā 2008/56/EK, vai to kvalitāte ir līdzvērtīga:

— Regulā (EK) Nr. 854/2004 klasificētajām A klases ražošanas teritorijām, līdz 2019. gada 13. decembrim, vai

— atbilstošajām klasifikācijas teritorijām, kas norādītas īstenošanas aktos, kurus Komisija pieņēmusi saskaņā ar Regulas (ES) 2017/625 18. panta 8. punktu, no 2019. gada 14. decembra.

3.1.3.3. Īpaši noteikumi par barību akvakultūras dzīvniekiem, kas ir gaļēdāji

Sagādājot barību akvakultūras dzīvniekiem, kas ir gaļēdāji, ievēro šādas prioritātes:

a) akvakultūras izcelsmes bioloģiska barība;

b) zivju milti un zivju eļļa no bioloģiskās akvakultūras ražošanas atlikumiem, ko iegūst no zivīm, vēžveidīgajiem vai gliemjiem;

c) zivju milti un zivju eļļa, un zivju izcelsmes barības sastāvdaļas, kuras iegūtas no tādu zivju, vēžveidīgo vai gliemju atlikumiem, kas ilgtspējīgās zvejniecībās jau nozvejoti lietošanai pārtikā;

d) zivju milti un zivju eļļa, un zivju izcelsmes barības sastāvdaļas, kuras iegūtas no veselām zivīm, vēžveidīgajiem vai gliemjiem, kas nozvejoti ilgtspējīgās zvejniecībās un nav izmantoti pārtikā;

▼M1

e) bioloģiski ražotas augu vai dzīvnieku izcelsmes barības sastāvdaļas.

▼B

3.1.3.4. Īpaši noteikumi par barību dažiem akvakultūras dzīvniekiem

Nobarošanas posmā zivis iekšējos ūdeņos, Penaeidae dzimtas garneles, saldūdens garneles un tropisko saldūdeņu zivis baro šādi:

▼B

a) izmanto dīķos un ezeros dabiski pieejamo barību;

b) ja a) apakšpunktā minētā dabiskā barība nav pieejama pietiekamā daudzumā, drīkst izmantot augu izcelsmes bioloģisko barību, kuru vēlams audzēt pašā saimniecībā, vai aļģes. Operatori glabā dokumentārus pierādījumus par vajadzību izmantot piebarojumu;

c) ja saskaņā ar b) apakšpunktu papildus dabiskajai barībai izmanto piebarojumu:

i) *Penaeidae* dzimtas garneļu un saldūdens garneļu (*Macrobrachium* spp.) barības deva drīkst saturēt ne vairāk kā 25 % zivju miltu un 10 % zivju eļļas, kas iegūti ilgtspējīgās zvejniecībās;

ii) pangasiju (*Pangasius* spp.) barības deva drīkst saturēt ne vairāk kā 10 % zivju miltu vai zivju eļļas, kas iegūti ilgtspējīgās zvejniecībās.

▼M7

Lai *Penaeidae* dzimtas garnelēm un saldūdens garnelēm (*Macrobrachium* spp.) nodrošinātu uzturu vajadzīgajā daudzumā, nobarošanas [tirgus izmēra sasniegšanas] posmā un agrīnajās attīstības stadijās mazuļu audzētavās un inkubatorijos drīkst izmantot bioloģiski ražotu holesterīnu.

▼M9

3.1.3.5. Operatori veic īpašu barošanas režīmu uzskaiti, jo īpaši dokumentē barības nosaukumu un daudzumu un piebarojuma izmantošanu un attiecīgos barotos dzīvniekus/dzīvnieku partijas.

▼B

3.1.4. Veselības aprūpe

3.1.4.1. Slimību profilakse

Attiecībā uz slimību profilaksi piemēro šādus noteikumus:

a) slimību profilakses pamatā ir dzīvnieku turēšana optimālos apstākļos, izvēloties piemērotas vietas, ņemot vērā *inter alia* sugu prasības attiecībā uz labu ūdens kvalitāti, ūdens plūsmas un apmaiņas ātrumu, optimālu saimniecības iekārtojumu, labas dzīvnieku audzēšanas un apsaimniekošanas prakses piemērošanu, tostarp regulāru telpu tīrīšanu un dezinfekciju, augstas kvalitātes barību, piemērotu ielaiduma blīvumu un šķirņu un līniju atlasi;

b) var izmantot imunoloģiskās veterinārās zāles;

c) dzīvnieku veselības pārvaldības plānā sīki izklāsta biodrošības un slimību profilakses praksi, tostarp paredz rakstisku vienošanos ražošanas vienībai samērīgā apmērā par veselības jautājumiem konsultēties ar kvalificētiem akvakultūras dzīvnieku veselības aizsardzības dienestiem, kam jāapmeklē saimniecība ne retāk kā reizi gadā vai – divvāku gliemju gadījumā – ne retāk kā reizi divos gados;

▼B

d) audzēšanas sistēmas, aprīkojumu un darbarīkus atbilstoši tīra un dezinficē;

e) dzīvos organismus, kas izraisa apaugšanu, aizvāc tikai ar rokām vai rokas darbarīkiem un attiecīgā gadījumā izmet jūrā tālāk no saimniecības;

f) var izmantot tikai tās aprīkojuma un iekārtu tīrīšanas un dezinfekcijas vielas, kuras, ievērojot 24. pantu, ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā;

g) attiecībā uz ražošanas pārtraukuma periodiem piemēro šādus noteikumus:

i) kompetentā iestāde vai, attiecīgā gadījumā, kontroles iestāde vai kontroles institūcija nosaka, vai ir vajadzīgs ražošanas pārtraukuma periods un kāds ir tā atbilstošais ilgums, ko piemēro un dokumentē pēc katra ražošanas cikla, kuru īsteno atklātās akvakultūras dzīvnieku turēšanas sistēmās jūrā;

ii) tie nav obligāti divvāku gliemju kultivēšanā;

iii) ražošanas pārtraukuma periodā sprostu vai citu struktūru, ko izmanto akvakultūras dzīvnieku ražošanā, iztukšo, dezinficē un atstāj tukšu līdz atkārtotai izmantošanai;

h) neapēsto zivju barību, izkārnījumus un mirušos dzīvniekus attiecīgā gadījumā ātri aizvāc, lai novērstu risku būtiski kaitēt videi ūdens stāvokļa kvalitātes ziņā, samazinātu slimību riskus un nepievilinātu kukaiņus vai grauzējus;

i) ultravioleto gaismu un ozonu drīkst izmantot tikai inkubatoros un mazuļu audzētavās;

j) ektoparazītu bioloģiskajā kontrolē priekšroku dod tīrītājzivīm, kā arī saldūdens, jūras ūdens un nātrija hlorīda šķīdumu izmantošanai.

3.1.4.2. Veterinārā ārstēšana

Attiecībā uz veterināro ārstēšanu piemēro šādus noteikumus:

a) slimības ārstē nekavējoties, lai nepieļautu dzīvnieku ciešanas. Vajadzības gadījumā un saskaņā ar stingriem nosacījumiem un veterinārārsta uzraudzībā var izmanot ķīmiski sintezētas alopātiskās veterinārās zāles, tostarp antibiotikas, ja fitoterapeitisko, homeopātisko un citu līdzekļu izmantošana ir nepiemērota. Attiecīgā gadījumā nosaka ierobežojumus attiecībā uz ārstniecības kursiem un zāļu izdalīšanās periodiem;

b) ir atļauta ārstēšana, kas saistīta ar cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzību un kas noteikta, pamatojoties uz Savienības tiesību aktiem;

c) ja, neraugoties uz 3.1.4.1. punktā minētajiem profilakses pasākumiem, kas veikti, lai nodrošinātu dzīvnieku veselību, rodas veselības problēma, var izmantot veterināro ārstēšanu šādā prioritārajā secībā:

▼B

i) homeopātiski augu, dzīvnieku vai minerālu izcelsmes līdzekļi,

ii) augi un to ekstrakti, kam nav anestezējošas iedarbības, un

iii) tādas vielas kā mikroelementi, metāli, dabiskie imunitātes stimulatori vai atļautie probiotiķi;

d) alopātisko ārstēšanu ierobežo līdz diviem ārstniecības kursiem gadā, izņemot vakcināciju un obligātās slimību izskaušanas shēmas. Tomēr, ja ražošanas cikls ir īsāks par gadu, nosaka tikai vienu alopātiskās ārstēšanas kursu. Ja minētie alopātiskās ārstēšanas limiti ir pārsniegti, attiecīgos akvakultūras dzīvniekus netirgo kā bioloģiskus produktus;

▼M7

e) parazītu apkarošana, kas nav saistīta ar dalībvalstu īstenotām obligātās kontroles shēmām, ir ierobežota šādi:

i) attiecībā uz lasi – ne vairāk kā divi apkarošanas kursi gadā vai, ja ražošanas cikls ir īsāks par 18 mēnešiem, viens apkarošanas kurss gadā;

ii) attiecībā uz visām pārējām sugām, izņemot lasi, – ne vairāk kā divi apkarošanas kursi gadā vai, ja ražošanas cikls ir īsāks par 12 mēnešiem, viens apkarošanas kurss gadā;

iii) attiecībā uz visām sugām – kopumā ne vairāk kā četri apkarošanas kursi neatkarīgi no sugas ražošanas cikla ilguma;

▼B

f) alopātiskajā veterinārajā ārstēšanā un d) apakšpunktā minētajā parazītu apkarošanas kursā, tostarp ārstēšanā, kas paredzēta saskaņā ar obligātajām kontroles un izskaušanas shēmām, zāļu izdalīšanās periods ir divas reizes ilgāks nekā zāļu izdalīšanās periods, kas minēts Direktīvas 2001/82/EK 11. pantā, vai 48 stundas, ja šis periods nav noteikts;

g) jebkura veterināro zāļu izmantošana jāziņo kompetentajai iestādei vai, attiecīgā gadījumā, kontroles iestādei vai kontroles institūcijai, pirms dzīvniekus tirgo kā bioloģiskus produktus. Ārstētie krājumi ir skaidri identificējami.

▼M9

3.1.4.3. Slimību profilakses uzskaites veikšana

Operatori veic uzskaiti attiecībā uz veiktajiem slimību profilakses pasākumiem, norādot ziņas par ražošanas pārtraukuma periodiem, tīrīšanu un ūdens apstrādi (ūdens attīrīšanu), un attiecībā uz veikto veterināro ārstēšanu un citu ārstēšanu pret parazītiem, un jo īpaši norādot ārstēšanas datumu, diagnozi, zāļu devas, ārstniecības produkta nosaukumu un attiecīgā gadījumā veterinārārsta norādījumus veikt veterināro aprūpi, kā arī zāļu izdalīšanās periodu, kas jāievēro, iekams lopkopības produktus var tirgot un marķēt kā bioloģiskus.

▼B

3.1.5. Turēšana un dzīvnieku audzēšanas prakse

3.1.5.1. Ir aizliegts izmantot slēgtas ūdens recirkulācijas akvakultūras dzīvnieku ražošanas iekārtas, izņemot inkubatoros un mazuļu audzētavās vai iekārtas bioloģiskās barības organismiem izmantotu sugu ražošanā.

3.1.5.2. Ūdens mākslīga sildīšana vai dzesēšana ir atļauta tikai inkubatoros un mazuļu audzētavās. Ūdens sildīšanai vai dzesēšanai visos ražošanas posmos var izmantot dabisko ūdeni no dziļurbuma.

3.1.5.3. Akvakultūras dzīvnieku audzēšanas apstākļus plāno tā, lai atbilstīgi attiecīgās sugas īpašajām vajadzībām akvakultūras dzīvniekiem:

a) būtu pietiekami daudz vietas to labturībai, un būtu nodrošināts atbilstošs ielaiduma blīvums, kas noteikts 15. panta 3. punktā minētajos īstenošanas aktos;

b) tie tiktu turēti labas kvalitātes ūdenī, kurā *inter alia* ir piemērots ūdens plūsmas un apmaiņas ātrums, pietiekams skābekļa daudzums un zems metabolītu līmenis;

c) tie tiktu turēti tādā temperatūrā un apgaismojumā, kas atbilst attiecīgās sugas vajadzībām, ņemot vērā ģeogrāfisko atrašanās vietu.

Novērtējot ielaiduma blīvuma ietekmi uz audzēto zivju labturību, uzrauga zivju stāvokli (piemēram, spuru bojājumus, citus savainojumus, augšanas ātrumu, uzvedības izpausmes un kopējo veselības stāvokli) un ūdens kvalitāti un ņem tos vērā.

Saldūdens zivju gadījumā tilpnes pamats ir pēc iespējas tuvāks dabiskajiem apstākļiem.

Karpu un līdzīgu sugu gadījumā:

— tilpnes pamats ir klāts ar dabisko augsni,

— dīķu un ezeru mēslošanu ar bioloģisku mēslojumu un minerālmēslojumu veic tikai, izmantojot mēslošanas līdzekļus un augsnes ielabotājus, ko, ievērojot 24. pantu, ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā, maksimālajam slāpekļa daudzumam uz hektāru nepārsniedzot 20 kg,

— apstrāde ar sintētiskām ķīmiskajām vielām, ko veic ražošanas ūdeņos esošo hidrofītu un augu segas kontroles nolūkā, ir aizliegta.

▼M9

Operatori veic dzīvnieku labturības un ūdens kvalitātes uzraudzības un uzturēšanas pasākumu uzskaiti. Dīķu un ezeru mēslošanas gadījumā operatori veic mēslošanas līdzekļu un augsnes ielabotāju izmantošanas uzskaiti, norādot izmantošanas datumu, produkta nosaukumu, izmantoto daudzumu un attiecīgo vietu, kur tas izmantots.

▼B

3.1.5.4. Akvakultūras dzīvnieku turēšanas sistēmu projekts un konstrukcija nodrošina ūdens plūsmas ātrumu un fizikāli ķīmiskos parametrus, kas uztur dzīvnieku veselību un labturību un apmierina to etoloģiskās vajadzības.

▼B

Jāievēro sugu vai sugu grupas ražošanas sistēmu un turēšanas sistēmu īpašās vajadzības, kas noteiktas 15. panta 3. punktā minētajos īstenošanas aktos.

3.1.5.5. Audzēšanas vienības uz sauszemes atbilst šādiem nosacījumiem:

a) caurplūdes sistēmās ir iespēja uzraudzīt un kontrolēt gan ieplūstošā, gan izplūstošā ūdens plūsmas ātrumu un ūdens kvalitāti;

b) vismaz 10 % no perimetra (“zemes-ūdens saskares vietā”) jābūt dabiskai veģetācijai.

3.1.5.6. Akvakultūras dzīvnieku turēšanas sistēmas jūrā atbilst šādiem nosacījumiem:

a) tās atrodas tur, kur ūdens straume, dziļums un apmaiņas ātrums ir piemēroti, lai pēc iespējas samazinātu ietekmi uz jūras gultni un apkārtējo ūdenstilpi;

b) tām ir saskarei ar darbības vidi piemērots sprosta projekts, konstrukcija un apkope.

3.1.5.7. Akvakultūras dzīvnieku turēšanas sistēmas projektē, izvieto un darbina tā, lai līdz minimumam samazinātu izbēgšanas gadījumu risku.

3.1.5.8. Ja zivis vai vēžveidīgie izbēg, veic atbilstīgas darbības, attiecīgā gadījumā arī ķeršanu, lai samazinātu ietekmi uz vietējo ekosistēmu. Saglabā dokumentāciju.

3.1.5.9. Saimniecības, kurās notiek akvakultūras dzīvnieku ražošana zivju dīķos, baseinos vai kanālos, ir aprīkotas vai nu ar dabisku filtru pamatnēm, nogulsnēšanās dīķiem, bioloģiskiem filtriem, vai ar mehāniskiem filtriem, lai savāktu barības vielu atlikumu, vai arī tajās izmanto aļģes vai dzīvniekus (divvāku gliemjus), kas palīdz uzlabot izplūdes ūdeņu kvalitāti. Attiecīgā gadījumā regulāri veic izplūdes ūdeņu monitoringu.

3.1.6. Dzīvnieku labturība

3.1.6.1. Visām personām, kas ir iesaistītas akvakultūras dzīvnieku turēšanā, ir nepieciešamās pamatzināšanas un prasmes attiecībā uz minēto dzīvnieku veselības un labturības vajadzībām.

3.1.6.2. Līdz minimumam samazina manipulācijas ar akvakultūras dzīvniekiem, un tās veic ar vislielāko piesardzību. Izmanto pienācīgu aprīkojumu atbilstīgi reglamentējošām procedūrām, lai izvairītos no stresa un fiziska kaitējuma, kas saistīts ar manipulāciju procedūrām. Vaisliniekus manipulē tā, lai līdz minimumam samazinātu fizisko kaitējumu un stresu, un attiecīgā gadījumā izmanto anestēziju. Šķirošanas darbības samazina līdz minimumam un tās izmanto tikai tad, ja tas nepieciešams, lai nodrošinātu zivju labturību.

3.1.6.3. Attiecībā uz mākslīgā apgaismojuma izmantošanu piemēro šādus ierobežojumus:

▼B

a) lietots dabiskā dienas ilguma pagarināšanai, tas nepārsniedz maksimumu, kas atbilst dzīvnieku etoloģiskajām vajadzībām, ģeogrāfiskajiem apstākļiem un vispārējai veselībai; šis maksimums nepārsniedz 14 stundas diennaktī, izņemot, ja tas nepieciešams reproduktīvos nolūkos;

b) izvairās no straujām gaismas intensitātes izmaiņām gaismas režīma nomaiņas laikā, izmantojot regulējamas gaismas vai fona apgaismojumu.

3.1.6.4. Dzīvnieku labturības un veselības nodrošināšanai atļauts izmantot aerāciju. Mehāniskos aeratorus vēlams darbināt, izmantojot atjaunojamus enerģijas avotus.

3.1.6.5. Skābekli var izmantot tikai saistībā ar dzīvnieku veselības un labturības prasībām ražošanas vai pārvadāšanas kritiskajos periodos, un tikai šādos gadījumos:

a) ārkārtēji gadījumi, kas saistīti ar temperatūras maiņu, atmosfēras spiediena samazināšanos vai nejaušu ūdens piesārņojumu;

b) atsevišķas krājuma pārvaldības procedūras, piemēram, paraugu ņemšana un šķirošana;

c) lai nodrošinātu saimniecības krājuma izdzīvošanu.

▼M9

Operatori veic šādu izmantošanas gadījumu uzskaiti, norādot, vai tie atbilst a), b) vai c) apakšpunktam.

▼B

3.1.6.6. Veic atbilstīgus pasākumus, lai līdz minimumam ierobežotu akvakultūras dzīvnieku transportēšanas ilgumu.

3.1.6.7. Visas dzīvnieka dzīves laikā, tostarp kaušanas laikā, līdz minimumam samazina jebkādu ciešanu nodarīšanu.

3.1.6.8. Acu kātiņu ekstirpācija un visas tai līdzīgas darbības, piemēram, nosiešana, iegriešana un saspiešana, ir aizliegtas.

3.1.6.9. Zivju nogalināšanas paņēmieni ir tādi, lai zivis tūlīt zaudētu samaņu un kļūtu nejūtīgas pret sāpēm. Manipulācijas pirms nogalināšanas veic tā, lai nepieļautu ievainojumus un lai līdz minimumam samazinātu ciešanas un stresu. Apsverot optimālās nogalināšanas metodes, ņem vērā zivju ieguves izmēra, sugas un ražošanas vietu atšķirības.

3.2. Sīki izstrādāti noteikumi par gliemjiem

3.2.1. Sēklas izcelsme

Attiecībā uz sēklas izcelsmi piemēro šādus noteikumus:

a) savvaļas sēklu, kas iegūta ārpus ražošanas vienības robežām, drīkst izmantot divvāku gliemjiem, ar noteikumu, ka netiek nodarīts būtisks kaitējums videi, to ļauj vietējie tiesību akti un savvaļas sēkla iegūta no:

i) kolonijām, kurām ir maz izredžu pārdzīvot ziemu vai kuru ir vairāk, nekā paredzēts prasībās; vai

ii) dabiskajiem gliemju sēklas sakopojumiem kolektoros;

▼B

b) Klusā okeāna austeres (*Crassostrea gigas*) gadījumā priekšroku dod krājumam, kas ir selektīvi pavairots, lai samazinātu nārstošanu savvaļā;

c) jāreģistrē, kā, kur un kad savvaļas sēkla ievākta, lai varētu nodrošināt izsekojamību līdz ievākšanas apgabalam;

d) savvaļas sēklu var ievākt tikai pēc tam, kad kompetentā iestāde ir tam piešķīrusi atļauju.

3.2.2. Turēšana un dzīvnieku audzēšanas prakse

Attiecībā uz turēšanu un dzīvnieku audzēšanas praksi piemēro šādus noteikumus:

a) ražošanu var veikt tajā pašā ūdens apgabalā, kur notiek bioloģiskā zivju un aļģu ražošana polikultūras sistēmā, ko dokumentāri jāapstiprina ilgtspējīgas pārvaldības plānā. Divvāku gliemjus polikultūrā var audzēt kopā arī ar vēderkājiem, piemēram, ēdamajiem jūras gliemežiem;

b) bioloģiskā divvāku gliemju ražošana notiek apgabalos, ko norobežo stabi, pludiņi vai citas skaidras zīmes, un tie attiecīgā gadījumā ir norobežoti ar tīkla linuma maisiem, sprostiem vai citiem cilvēka izgatavotiem līdzekļiem;

c) bioloģiskās gliemju audzētavas līdz minimumam samazina riskus attiecībā uz aizsargājamām sugām. Ja tiek izmantoti tīkli pret plēsējiem, to konstrukcija ir tāda, kas neļauj savainoties nirējputniem.

3.2.3. Kultivēšana

Attiecībā uz kultivēšanu piemēro šādus noteikumus:

a) bioloģiskajā ražošanā var izmantot kultivēšanu uz ēdamgliemeņu virvēm un citas 15. panta 3. punktā minētajos īstenošanas aktos uzskaitītās metodes;

b) gliemju kultivēšana uz grunts ir atļauta tikai tad, ja ievākšanas un audzēšanas vietās tā nerada būtisku ietekmi uz vidi. Kā ilgtspējīga pārvaldības plāna atsevišķa daļa tiek pievienots pārskats un ziņojums, kas sniedz pierādījumu par minimālu ietekmi uz vidi, un operators to iesniedz kompetentajai iestādei vai, attiecīgā gadījumā, kontroles iestādei vai kontroles institūcijai pirms darbību sākuma.

3.2.4. Pārvaldība

Attiecībā uz pārvaldību piemēro šādus noteikumus:

a) ražošanā izmantotais ielaiduma blīvums nepārsniedz nebioloģiskās akvakultūras gliemju ielaiduma blīvumu, ko izmanto attiecīgajā atrašanās vietā. Šķirošanu, retināšanu un ielaiduma blīvuma korekcijas veic atbilstīgi biomasai un tā, lai nodrošinātu dzīvnieku labturību un augstu produkcijas kvalitāti;

▼B

b) dzīvos organismus, kuri izraisa apaugšanu, aizvāc ar rokām vai rokas darbarīkiem un attiecīgā gadījumā izmet jūrā tālāk no gliemju audzētavām. Ražošanas cikla laikā gliemjus var vienu reizi apstrādāt ar kaļķa šķīdumu, lai kontrolētu apaugšanu izraisošo konkurējošo organismu daudzumu.

3.2.5. Īpaši noteikumi par austeru kultivēšanu

Ir atļauta kultivēšana maisos uz steķiem. Minētās vai citas struktūras, kurās atrodas austeres, izvieto tā, lai neveidotu nepārtrauktu barjeru gar krasta līniju. Lai optimizētu ražošanu, krājumu rūpīgi izvieto uz gultnes, ņemot vērā plūdmaiņu ietekmi. Ražošanā ievēro 15. panta 3. punktā minētajos īstenošanas aktos izklāstītās prasības.

IV daļa. Pārstrādātas pārtikas ražošanas noteikumi

Papildus 9., 11. un 16. pantā paredzētajiem vispārīgajiem ražošanas noteikumiem attiecībā uz pārstrādātas pārtikas bioloģisko ražošanu piemēro šajā daļā paredzētos noteikumus.

1. Vispārīgas prasības attiecībā uz pārstrādātas pārtikas ražošanu.

1.1. Attiecībā uz pārtikas piedevām, pārstrādes palīglīdzekļiem un citām vielām un sastāvdaļām, kuras izmanto pārtikas pārstrādei vai jebkādai izmantotai pārstrādes praksei, piemēram, kūpināšanai, ievēro labas ražošanas prakses principus ([1]).

1.2. Operatori, kuri ražo pārstrādātu pārtiku, izveido un atjaunina atbilstošas procedūras, pamatojoties uz kritisko pārstrādes posmu sistemātisku identificēšanu.

1.3. Šīs daļas 1.2. punktā minēto procedūru piemērošana nodrošina to, ka saražotie pārstrādātie produkti vienmēr atbilst šai regulai.

1.4. Operatori darbojas atbilstīgi 1.2. punktā minētajām procedūrām un īsteno tās, un, neskarot 28. pantu, jo īpaši:

▼M9

a) veic piesardzības pasākumus un šo pasākumu uzskaiti;

▼B

b) veic piemērotus tīrīšanas pasākumus, uzrauga to efektivitāti un kārto minēto darbību dokumentāciju;

c) nodrošina, ka nebioloģiski produkti netiek laisti tirgū ar norādi par bioloģisko ražošanu.

1.5. Pārstrādāto bioloģisko, pārejas un nebioloģisko produktu gatavošana ir laikā vai telpā savstarpēji nošķirta. Ja attiecīgajā sagatavošanas vienībā sagatavo vai uzglabā bioloģiskus produktus, pārejas produktus un nebioloģiskus produktus jebkādā kombinācijā, operators:

a) par to attiecīgi informē kompetento iestādi vai, attiecīgā gadījumā, kontroles iestādi vai kontroles institūciju;

([1]) Laba ražošanas prakse, kas definēta 3. panta a) punktā Komisijas Regulā (EK) Nr. 2023/2006 (2006. gada 22. decembris) par materiālu un izstrādājumu, kam paredzēta saskare ar pārtiku, labu ražošanas praksi (OV L 384, 29.12.2006., 75. lpp.).

▼B

b) darbības veic nepārtraukti, līdz ir pabeigts ražošanas posms, un tās veic laikā vai telpā nošķirti no līdzīgām darbībām, ko veic ar jebkādu citu produkta veidu (bioloģisku, pārejas vai nebioloģisku produktu);

c) pirms un pēc šīm darbībām bioloģiskos, pārejas un nebioloģiskos produktus uzglabā laikā vai telpā savstarpēji nošķirti;

d) uztur pieejamu visu darbību un pārstrādāto daudzumu atjauninātu reģistru;

e) veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu partiju identificēšanu un nepieļautu sajaukšanos vai apmaiņu starp bioloģiskiem, pārejas un nebioloģiskiem produktiem;

f) darbības ar bioloģiskiem vai pārejas produktiem veic tikai pēc ražošanas aprīkojuma piemērotas iztīrīšanas.

1.6. Neizmanto produktus, vielas un paņēmienus, kas atjauno bioloģiskās pārtikas pārstrādes un uzglabāšanas laikā zaudētās īpašības vai kas labo bioloģiskās pārtikas pārstrādē pieļautās nolaidības rezultātus, vai kā citādi var būt maldinoši attiecībā uz to produktu patieso izcelsmi, kurus ir paredzēts tirgot kā bioloģisko pārtiku.

▼M9

1.7. Operatori uzglabā uzrādīšanai dokumentārus pierādījumus par atļaujām pārstrādātas bioloģiskās pārtikas ražošanai saskaņā ar 25. pantu izmantot lauksaimnieciskas izcelsmes nebioloģiskas sastāvdaļas, ja operatori šādas atļaujas ir saņēmuši vai izmantojuši.

▼B

2. Sīki izklāstītas prasības attiecībā uz pārstrādātas pārtikas ražošanu

2.1. Pārstrādātas bioloģiskās pārtikas sastāvam piemēro šādus nosacījumus:

a) produktu ražo galvenokārt no lauksaimnieciskas izcelsmes sastāvdaļām vai no produktiem, kas paredzēti izmantošanai kā pārtika, kas minēta I pielikumā; lai noteiktu, vai produkts ir ražots galvenokārt no minētajiem produktiem, neņem vērā pievienoto ūdeni un sāli;

b) bioloģisku sastāvdaļu neizmanto kopā ar tādu pašu nebioloģisku sastāvdaļu;

c) pārejas sastāvdaļu neizmanto kopā ar tādu pašu bioloģisku vai nebioloģisku sastāvdaļu.

2.2. Konkrētu produktu un vielu izmantošana pārtikas pārstrādē

2.2.1. Pārtikas pārstrādē drīkst izmantot tikai tādas pārtikas piedevas, pārstrādes palīglīdzekļus un lauksaimnieciskas izcelsmes nebioloģiskas sastāvdaļas, ko, ievērojot 24. vai 25. pantu, bioloģiskajā ražošanā ir atļauts izmantot, un produktus un vielas, kas minētas 2.2.2. punktā, izņemot vīna nozares produktus un vielas, kam piemēro VI daļas 2. punktu, un raugu, kam piemēro VII daļas 1.3. punktu.

▼B

2.2.2. Pārtikas pārstrādē var izmantot šādus produktus un vielas:

a) mikroorganismu un pārtikas fermentu preparātus, ko parasti izmanto pārtikas pārstrādē, ar noteikumu, ka pārtikas fermenti, kurus izmanto kā pārtikas piedevas, ievērojot 24. pantu, ir atļauti izmantošanai bioloģiskajā ražošanā;

b) vielas un produktus, kas definēti Regulas (EK) Nr. 1334/2008 3. panta 2. punkta c) apakšpunktā un d) apakšpunkta i) punktā un kas saskaņā ar minētās regulas 15. panta 1. punkta e) apakšpunktu un 16. panta 2., 3. un 4. punktu ir marķēti kā dabiskas aromatizējošas vielas vai dabiski aromatizējoši preparāti;

c) krāsvielas gaļas un olu čaumalu zīmogošanai saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1333/2008 17. pantu;

d) dabīgas krāsvielas un dabīgus pārklājuma materiālus vārītu olu čaumalu tradicionālam dekoratīvam krāsojumam, ko paredzēts laist tirgū konkrētā gada posmā;

e) dzeramo ūdeni un bioloģisku vai nebioloģisku sāli (pamatkomponenti – nātrija hlorīds vai kālija hlorīds), ko parasti izmanto pārtikas pārstrādē;

f) minerālvielas (tostarp mikroelementi), vitamīni, aminoskābes un mikrouzturvielas – ar noteikumu, ka:

i) to izmantošana parasta patēriņa pārtikā ir "tieša juridiska prasība", proti, tā ir tieši prasīta Savienības tiesību aktu noteikumos vai valsts tiesību aktu noteikumos, kas ir saderīgi ar Savienības tiesību aktiem, kā rezultātā attiecīgo pārtiku vispār nevar laist tirgū kā parasta patēriņa pārtiku, ja minētās minerālvielas, vitamīni, aminoskābes vai mikrouzturvielas nav pievienotas; vai

ii) attiecībā uz pārtiku, kas laista tirgū kā tāda, kurai ir konkrētas raksturīgas iezīmes vai ietekme saistībā ar veselību vai uzturu vai saistībā ar konkrētu patērētāju grupu vajadzībām:

— produktos, kas minēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 609/2013 ([1]) 1. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, – to izmantošana ir atļauta ar minēto regulu un ar aktiem, kas attiecībā uz minētajiem produktiem pieņemti uz minētās regulas 11. panta 1. punkta pamata, vai

— produktos, ko regulē ar Komisijas Direktīvu 2006/125/EK ([2]), – to izmantošana ir atļauta ar minēto direktīvu.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 609/2013 (2013. gada 12. jūnijs) par zīdaiņiem un maziem bērniem paredzētu pārtiku, īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētu pārtiku un par pilnīgiem uztura aizstājējiem svara kontrolei, un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 92/52/EEK, Komisijas Direktīvas 96/8/EK, 1999/21/EK, 2006/125/EK un 2006/141/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/39/EK un Komisijas Regulas (EK) Nr. 41/2009 un (EK) Nr. 953/2009 (OV L 181, 29.6.2013., 35. lpp.).

([2]) Komisijas Direktīva 2006/125/EK (2006. gada 5. decembris) par apstrādātu graudaugu pārtiku un bērnu pārtiku zīdaiņiem un maziem bērniem (OV L 339, 6.12.2006., 16. lpp.).

▼B

2.2.3. Tīrīšanai un dezinfekcijai lieto tikai tādus tīrīšanas un dezinfekcijas līdzekļus, ko, ievērojot 24. pantu, ir atļauts izmantot pārstrādē.

▼M9

Operatori veic minēto līdzekļu izmantošanas uzskaiti, t. sk. dokumentē datumu vai datumus, kad katrs līdzeklis izmantots, līdzekļa nosaukumu, tā aktīvās vielas un šādas izmantošanas vietu.

▼B

2.2.4. Lai veiktu aprēķinus, kas minēti 30. panta 5. punktā, piemēro šādus noteikumus:

a) noteiktas pārtikas piedevas, ko, ievērojot 24. pantu, ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā, uzskata par lauksaimnieciskas izcelsmes sastāvdaļām;

b) preparātus un vielas, kas minētas 2.2.2. punkta a), c), d), e) un f) apakšpunktā, neuzskata par lauksaimnieciskas izcelsmes sastāvdaļām;

c) raugu un rauga produktus uzskata par lauksaimnieciskas izcelsmes sastāvdaļām.

▼M9

2.3. Operatori veic pārtikas ražošanā izmantoto resursu uzskaiti. Salikto produktu ražošanas gadījumā uzglabā pilnas receptes/formulas, kurās uzrādīts izmantoto resursu un produkcijas daudzums, lai tās varētu uzrādīt kompetentajai iestādei vai kontroles institūcijai.

▼B

V daļa. Pārstrādātas barības ražošanas noteikumi

Papildus 9., 11. un 17. pantā paredzētajiem vispārīgajiem ražošanas noteikumiem attiecībā uz pārstrādātas barības bioloģisko ražošanu piemēro šajā daļā paredzētos noteikumus.

1. Vispārīgas prasības attiecībā uz pārstrādātas barības ražošanu

1.1. Barības piedevas, pārstrādes palīglīdzekļi un citas vielas un sastāvdaļas, kuras izmanto barības pārstrādei vai jebkādai izmantotai pārstrādes praksei, piemēram, kūpināšanai, atbilst labas ražošanas prakses principiem.

1.2. Operatori, kuri ražo pārstrādātu barību, izveido un atjaunina atbilstošas procedūras, pamatojoties uz kritisko pārstrādes posmu sistemātisku identificēšanu.

1.3. Šīs daļas 1.2. punktā minēto procedūru piemērošana nodrošina to, ka saražotie pārstrādātie produkti vienmēr atbilst šai regulai.

1.4. Operatori darbojas saskaņā ar 1.2. punktā minētajām procedūrām un īsteno tās, un, neskarot 28. pantu, jo īpaši:

▼M9

a) veic piesardzības pasākumus un šo pasākumu uzskaiti;

▼B

b) veic piemērotus tīrīšanas pasākumus, uzrauga to efektivitāti un kārto minēto darbību dokumentāciju;

c) nodrošina, ka nebioloģiski produkti netiek laisti tirgū ar norādi par bioloģisko ražošanu.

▼B

1.5. Pārstrādāto bioloģisko, pārejas un nebioloģisko produktu gatavošana ir laikā vai telpā savstarpēji nošķirta. Ja attiecīgajā sagatavošanas vienībā sagatavo vai uzglabā bioloģiskus, pārejas un nebioloģiskus produktus jebkādā kombinācijā, operators:

a) par to informē kontroles iestādi vai kontroles institūciju;

b) darbības veic nepārtraukti, līdz ir pabeigts ražošanas posms, un tās veic laikā vai telpā nošķirti no līdzīgām darbībām, ko veic ar jebkādu citu produkta veidu (bioloģisku, pārejas vai nebioloģisku produktu);

c) pirms un pēc darbībām bioloģiskos, pārejas un nebioloģiskos produktus uzglabā laikā vai telpā savstarpēji nošķirti;

d) uztur pieejamu visu darbību un pārstrādāto daudzumu atjauninātu reģistru;

e) veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu partiju identificēšanu un nepieļautu sajaukšanos vai apmaiņu starp bioloģiskiem produktiem, pārejas produktiem un nebioloģiskiem produktiem;

f) darbības ar bioloģiskajiem vai pārejas produktiem veic tikai pēc ražošanas aprīkojuma piemērotas iztīrīšanas.

2. Sīki izklāstītas prasības attiecībā uz pārstrādātas barības ražošanu

2.1. Bioloģiskās barības sastāvdaļas vai pārejas barības sastāvdaļas neiekļauj bioloģiska barības produkta sastāvā vienlaikus ar tādām pašām nebioloģiskām barības sastāvdaļām.

2.2. Barības sastāvdaļas, ko izmanto vai pārstrādā bioloģiskajā ražošanā, nav apstrādātas ar ķīmiski sintezētu šķīdinātāju palīdzību.

2.3. Barības ražošanā drīkst izmantot tikai tādas nebioloģiskas augu, aļģu, dzīvnieku vai rauga izcelsmes barības sastāvdaļas, minerālas izcelsmes barības sastāvdaļas, un barības piedevas un pārstrādes palīglīdzekļus, ko, ievērojot 24. pantu, var izmantot bioloģiskajā ražošanā.

2.4. Tīrīšanai un dezinfekcijai lieto tikai tādus tīrīšanas un dezinfekcijas līdzekļus, ko, ievērojot 24. pantu, ir atļauts izmantot pārstrādē.

▼M9

Operatori veic minēto līdzekļu izmantošanas uzskaiti, t. sk. dokumentē datumu vai datumus, kad katrs līdzeklis izmantots, līdzekļa nosaukumu, tā aktīvās vielas un šādas izmantošanas vietu.

2.5. Operatori veic barības ražošanā izmantoto resursu uzskaiti. Salikto produktu ražošanas gadījumā uzglabā pilnas receptes/formulas, kurās uzrādīts izmantoto resursu un produkcijas daudzums, lai tās varētu uzrādīt kompetentajai iestādei vai kontroles institūcijai.

▼B

VI daļa. Vīns

1. Darbības joma

1.1. Papildus 9., 10., 11., 16. un 18. pantā paredzētajiem vispārīgajiem ražošanas noteikumiem šajā daļā paredzētos noteikumus piemēro vīna nozares produktu bioloģiskajai ražošanai, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1308/2013 1. panta 2. punkta l) apakšpunktā.

1.2. Ja vien šajā daļā nav skaidri paredzēts citādi, piemēro Komisijas Regulas (EK) Nr. 606/2009 ([1]) un (EK) Nr. 607/2009 ([2]).

2. Noteiktu produktu un vielu izmantošana

2.1. Vīna nozares produktus ražo no bioloģiskām izejvielām.

2.2. Vīna nozares produktu ražošanā, tostarp vīndarības metodēs, procesos un apstrādē, drīkst izmantot tikai tādus produktus un vielas, ko, ievērojot 24. pantu, ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā, ievērojot nosacījumus un ierobežojumus, kas izklāstīti Regulā (ES) Nr. 1308/2013 un Regulā (EK) Nr. 606/2009, jo īpaši tās IA pielikumā.

▼M9

2.3. Operatori veic uzskaiti attiecībā uz vīndarīšanā un tīrīšanai un dezinfekcijai izmantoto produktu un vielu izmantošanu, t. sk. dokumentē datumu vai datumus, kad katrs produkts izmantots, produkta nosaukumu, tā aktīvās vielas un attiecīgā gadījumā šādas izmantošanas vietu.

▼B

3. Vīndarības metodes un ierobežojumi

3.1. Neskarot šīs daļas 1. un 2. iedaļu un 3.2., 3.3. un 3.4. punktā paredzētos konkrētos aizliegumus un ierobežojumus, ir atļauts izmantot tikai pirms 2010. gada 1. augusta izmantotas vīndarības metodes, procesus un apstrādi, tostarp ierobežojumus, kas paredzēti Regulas (ES) Nr. 1308/2013 80. pantā un 83. panta 2. punktā, Regulas (EK) Nr. 606/2009 3. pantā, 5.–9. pantā un 11.–14. pantā, un minēto regulu pielikumos.

3.2. Ir aizliegtas šādas vīndarības metodes, procesi un apstrāde:

a) daļēja koncentrēšana ar atdzesēšanas paņēmienu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1308/2013 VIII pielikuma I daļas B iedaļas 1. punkta c) apakšpunktu;

b) sēra dioksīda izdalīšana ar fizikāliem procesiem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 606/2009 IA pielikuma 8. punktu;

c) elektrodialīzes apstrāde, lai nodrošinātu vīna vīnskābes stabilizāciju, saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 606/2009 IA pielikuma 36. punktu;

([1]) Komisijas Regula (EK) Nr. 606/2009 (2009. gada 10. jūlijs), ar ko nosaka konkrētus sīki izstrādātus Padomes Regulas (EK) Nr. 479/2008 īstenošanas noteikumus attiecībā uz vīnkopības produktu kategorijām, vīndarības metodēm un piemērojamiem ierobežojumiem (OV L 193, 24.7.2009., 1. lpp.).

([2]) Komisijas Regula (EK) Nr. 607/2009 (2009. gada 14. jūlijs), ar ko paredz konkrētus sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 479/2008 piemērošanai attiecībā uz aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, tradicionālajiem apzīmējumiem, konkrētu vīna nozares produktu marķēšanu un noformēšanu (OV L 193, 24.7.2009., 60. lpp.).

▼B

d) spirta satura korekcija vīnā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 606/2009 IA pielikuma 40. punktu;

e) apstrāde ar katjonītiem, lai nodrošinātu vīna vīnskābes stabilizāciju, saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 606/2009 IA pielikuma 43. punktu.

3.3. Ir atļautas šādas vīndarības metodes, procesi un apstrāde, ievērojot šādus nosacījumus:

a) termiskajā apstrādē saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 606/2009 IA pielikuma 2. punktu, ar noteikumu, ka temperatūra nepārsniedz 75 °C;

b) izgulsnēšanā ar centrifūgu un filtrēšanā ar inertu filtrēšanas aģentu vai bez tā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 606/2009 IA pielikuma 3. punktu, ar noteikumu, ka poru izmērs nav mazāks par 0,2 mikrometriem.

3.4. Visus pēc 2010. gada 1. augusta izdarītos grozījumus attiecībā uz vīndarības metodēm, procesiem un apstrādi, kas paredzēti Regulā (EK) Nr. 1234/2007 vai Regulā (EK) Nr. 606/2009, var piemērot bioloģiskā vīna ražošanā tikai pēc tam, kad tie kā atļauti pasākumi ir iekļauti šajā iedaļā un, ja vajadzīgs, pēc tam, kad ir veikta izvērtēšana saskaņā ar šīs regulas 24. pantu.

VII daļa. Raugs, ko izmanto pārtikā vai barībā

Papildus 9., 11., 16., 17. un 19. pantā paredzētajiem vispārīgajiem ražošanas noteikumiem attiecībā uz pārtikā vai barībā izmantojama rauga bioloģisko ražošanu piemēro šajā daļā paredzētos noteikumus.

1. Vispārīgas prasības

1.1. Bioloģiskā rauga ražošanai izmanto vienīgi bioloģiski ražotus substrātus. Tomēr līdz ►M3 2024. gada 31. decembrim ◄ bioloģiskā rauga ražošanā atļauj līdz 5 % nebioloģiski ražota rauga ekstrakta vai autolizāta pievienošanu substrātam (aprēķinot pēc sausnas svara) gadījumā, ja operatori nespēj iegūt rauga ekstraktu vai autolizātu no bioloģiskās ražošanas.

1.2. Bioloģiskās pārtikas vai barības sastāvā vienlaikus neizmanto bioloģisko raugu un nebioloģisko raugu.

1.3. Bioloģiskā rauga, tā izstrādājumu un preparātu ražošanā var izmantot šādus produktus un vielas:

a) pārstrādes palīglīdzekļus, ko, ievērojot 24. pantu, ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā;

b) produktus un vielas, kas minēti IV daļas 2.2.2. punkta a), b) un e) apakšpunktā.

1.4. Tīrīšanai un dezinfekcijai lieto tikai tādus tīrīšanas un dezinfekcijas līdzekļus, ko, ievērojot 24. pantu, ir atļauts izmantot pārstrādē.

▼M9

1.5. Operatori veic uzskaiti attiecībā uz rauga ražošanā un tīrīšanai un dezinfekcijai izmantoto produktu un vielu izmantošanu, t. sk. dokumentē datumu vai datumus, kad katrs produkts izmantots, produkta nosaukumu, tā aktīvās vielas un šādas izmantošanas vietu.

▼B

III PIELIKUMS

PRODUKTU SAVĀKŠANA, IEPAKOŠANA, PĀRVADĀŠANA UN UZGLABĀŠANA

1. Produktu savākšana un pārvadāšana uz sagatavošanas vienībām

Operatori drīkst vienlaicīgi savākt bioloģiskus, pārejas un nebioloģiskus produktus tikai tad, ja ir veikti attiecīgi pasākumi, lai novērstu jebkādu iespējamu sajaukšanos vai apmaiņu starp bioloģiskiem, pārejas un nebioloģiskiem produktiem un lai nodrošinātu bioloģisko un pārejas produktu identifikāciju. Operators glabā informāciju par savākšanas dienām, stundām, maršrutu un produktu saņemšanas datumu un laiku, kas pieejama kontroles iestādei vai kontroles institūcijai.

2. Produktu iepakošana un pārvadāšana pie citiem operatoriem vai uz citām vienībām

▼M5

2.1. Sniedzamā informācija

2.1.1. Operatori nodrošina to, ka bioloģiskos produktus un pārejas perioda produktus pie citiem operatoriem vai uz citām vienībām, tai skaitā vairumtirgotājiem un mazumtirgotājiem, pārvadā tikai piemērotā iepakojumā, tvertnēs vai transportlīdzekļos, kuri noslēgti tā, ka to saturu nav iespējams ne mainīt, ne arī aizstāt bez manipulācijām ar plombu vai tās sabojāšanas, un kuru marķējumā, neskarot citas Savienības tiesību aktos prasītas norādes, ir norādīts:

a) operatora un – ja tas atšķiras – produkta īpašnieka vai pārdevēja vārds vai nosaukums un adrese;

b) produkta nosaukums;

c) tās kontroles iestādes vai kontroles institūcijas nosaukums vai kods, kurai operators pakļauts;

d) attiecīgā gadījumā – partijas identifikācijas zīme saskaņā ar marķēšanas sistēmu, kas apstiprināta valsts līmenī vai saskaņota ar kontroles iestādi vai kontroles institūciju un kas ļauj šo partiju sasaistīt ar 34. panta 5. punktā minēto dokumentāciju.

2.1.2. Operatori nodrošina, ka bioloģiskajā ražošanā atļautiem barības maisījumiem, ko pārvadā pie citiem operatoriem vai uz citām saimniecībām, tai skaitā vairumtirgotājiem un mazumtirgotājiem, ir marķējums, kurā papildus visām citām Savienības tiesību aktos prasītajām norādēm ir norādīta:

a) informācija, kas minēta 2.1.1. punktā;

b) attiecīgā gadījumā – ar sausnas svaru izteikts:

i) bioloģisko barības sastāvdaļu kopējais procentuālais daudzums;

ii) pārejas perioda barības sastāvdaļu kopējais procentuālais daudzums;

iii) šā punkta i) un ii) apakšpunkta neaptverto barības sastāvdaļu kopējais procentuālais daudzums;

iv) lauksaimnieciskas izcelsmes barības kopējais procentuālais daudzums;

▼M5

c) attiecīgā gadījumā – bioloģiskās barības sastāvdaļu nosaukumi;

d) attiecīgā gadījumā – pārejas perioda barības sastāvdaļu nosaukumi;

e) attiecībā uz barības maisījumiem, ko nevar marķēt saskaņā ar 30. panta 6. punktu, – norāde, ka šādu barību drīkst izmantot bioloģiskajā ražošanā saskaņā ar šo regulu.

2.1.3. Neskarot Direktīvu 66/401/EEK, operatori nodrošina, ka tāda lopbarības augu sēklu maisījuma iepakojuma marķējumā, kas satur dažādu augu sugu bioloģiskas un pārejas perioda sēklas vai tādas nebioloģiskas sēklas, attiecībā uz kurām ir izdota atļauja saskaņā ar attiecīgajiem nosacījumiem, kas izklāstīti šīs regulas II pielikuma I daļas 1.8.5. punktā, ir norādīta precīza informācija par maisījuma sastāvdaļām, izteikta ar katras sugas un, attiecīgā gadījumā, šķirnes procentuālo īpatsvaru.

Papildus attiecīgajām Direktīvas 66/401/EEK IV pielikuma prasībām minētajā informācijā līdztekus šā punkta pirmajā daļā prasītajām norādēm iekļauj arī sarakstu ar maisījumā ietilpstošajām sugām, kas marķētas kā bioloģiskas vai pārejas perioda. Minimālais kopējais bioloģisko un pārejas perioda sēklu īpatsvars maisījumā ir vismaz 70 %.

Ja maisījums satur nebioloģiskas sēklas, marķējumā iekļauj arī šādu paziņojumu: “Maisījumu atļauts izmantot tikai atļaujas darbības jomā un tās dalībvalsts teritorijā, kuras kompetentā iestāde šo maisījumu atļāvusi izmantot saskaņā ar Regulas (ES) 2018/848 par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu II pielikuma 1.8.5. punktu.”

Informāciju, kas minēta 2.1.1. un 2.1.2. punktā, drīkst norādīt tikai pavaddokumentā, ja šādu dokumentu var nenoliedzami sasaistīt ar produkta iepakojumu, tvertni vai transportlīdzekli. Šajā pavaddokumentā ietver informāciju par piegādātāju vai pārvadātāju.

▼B

2.2. Iepakojuma, tvertņu vai transportlīdzekļu noslēgšanu nepieprasa, ja:

a) pārvadājums notiek tieši starp diviem operatoriem, kuri abi ir pakļauti bioloģiskās kontroles sistēmai;

b) pārvadājums satur tikai bioloģiskos vai tikai pārejas produktus;

c) produktiem ir pavaddokuments ar 2.1. punktā prasīto informāciju; un

d) gan nosūtītājs, gan saņēmējs glabā dokumentāciju par pārvadāšanas darbībām tā, lai tā būtu pieejama kontroles iestādei vai kontroles institūcijai.

3. Īpaši noteikumi par barības pārvadāšanu uz citām ražošanas vai sagatavošanas vienībām vai uzglabāšanas telpām

Pārvadājot barību uz citām ražošanas vai sagatavošanas vienībām vai uzglabāšanas telpām, operatori nodrošina šādu nosacījumu izpildi:

▼B

a) pārvadājot bioloģiski ražotu barību, pārejas perioda barību un nebioloģisku barību, tās ir faktiski fiziski nodalītas;

b) transportlīdzekļus vai tvertnes, kurās ir tikuši pārvadāti nebioloģiski produkti, bioloģisko vai pārejas produktu pārvadāšanai izmanto tikai tad, ja:

i) pirms bioloģisko vai pārejas produktu pārvadāšanas uzsākšanas ir veikti piemēroti tīrīšanas pasākumi, kuru efektivitāte ir pārbaudīta, un operatori kārto minēto darbību dokumentāciju;

ii) ir īstenoti visi attiecīgie pasākumi atkarībā no riskiem, kas novērtēti saskaņā ar kontroles pasākumiem, un attiecīgā gadījumā operatori garantē, ka nebioloģiskus produktus nevar laist tirgū ar norādi par bioloģisko ražošanu;

iii) operators glabā šādu pārvadāšanas darbību dokumentāciju tā, lai tā būtu pieejama kontroles iestādei vai kontroles institūcijai;

c) gatavo bioloģisko vai pārejas barību pārvadā fiziski vai laikā nošķirti no pārējās gatavās produkcijas;

d) veicot pārvadājumu, reģistrē produktu daudzumu piegādes sākumā un katru atsevišķo piegādes braucienā piegādāto daudzumu.

4. Dzīvu zivju pārvadāšana

4.1. Dzīvas zivis pārvadā piemērotās tvertnēs ar tīru ūdeni, kas temperatūras un izšķīdušā skābekļa ziņā atbilst zivju fizioloģiskajām vajadzībām.

4.2. Pirms bioloģiski audzētu zivju un zivju produktu pārvadāšanas tvertnes rūpīgi iztīra, dezinficē un izskalo.

4.3. Ievēro piesardzības pasākumus, lai samazinātu stresu. Pārvadāšanas laikā zivju blīvums nesasniedz konkrētajai sugai kaitīgu līmeni.

4.4. Kārto dokumentāciju par 4.1., 4.2. un 4.3. punktā minētajām darbībām.

5. Produktu saņemšana no citiem operatoriem vai vienībām

Saņemot bioloģisku vai pārejas produktu, operators pārbauda, vai iepakojums, tvertne vai transportlīdzeklis ir noslēgts, ja tas ir prasīts, kā arī 2. iedaļā minēto norāžu esību.

Informāciju 2. iedaļā minētajā marķējumā operators salīdzina ar informāciju pavaddokumentos. Šo pārbaužu rezultātu precīzi atzīmē 34. panta 5. punktā minētajā uzskaitē.

6. Īpaši noteikumi produktu saņemšanai no trešās valsts

Ja bioloģiskos vai pārejas produktus importē no trešās valsts, tos pārvadā piemērotā iepakojumā vai tvertnēs, kas noslēgtas tādā veidā, kas nepieļauj satura aizstāšanu, un ar norādi par eksportētāju un jebkādu citu marķējumu un numuriem, kas palīdz identificēt partiju, un attiecīgā gadījumā tiem pievienots kontroles sertifikāts importam no trešām valstīm.

▼B

Saņemot no trešās valsts importētu bioloģisku vai pārejas produktu, fiziska vai juridiska persona, kurai sūtījumu piegādā un kura to saņem turpmākai sagatavošanai vai tirdzniecībai, pārbauda, vai iepakojums vai tvertne ir noslēgta un, ja produkti ir importēti saskaņā ar 45. panta 1. punkta b) apakšpunkta iii) punktu, pārbauda, vai sūtījumā ietvertais produkta veids atbilst minētajā pantā norādītajam inspekcijas sertifikātam. Šīs pārbaudes rezultātu precīzi atzīmē 34. panta 5. punktā minētajā dokumentācijā.

7. Produktu uzglabāšana

7.1. Produktu uzglabāšanas vietas apsaimnieko tā, lai nodrošinātu partiju identificēšanu un nepieļautu sajaukšanos ar produktiem vai vielām, kas neatbilst bioloģiskās ražošanas noteikumiem, vai izvairītos no piesārņojuma ar šādiem produktiem vai vielām. Bioloģiskie un pārejas produkti vienmēr ir skaidri identificējami.

7.2. Bioloģiskajās vai pārejas augkopības un lopkopības ražošanas vienībās uzglabā tikai tos resursus vai vielas, ko, ievērojot 9. un 24. pantu, ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā.

7.3. Alopātiskās veterinārās zāles, tostarp antibiotikas, var uzglabāt lauku saimniecībās un akvakultūras saimniecībās ir atļauta ar noteikumu, ka tās ir izrakstījis veterinārārsts saistībā ar II pielikuma II daļas 1.5.2.2. punktā un III daļas 4.1.4.2. punkta a) apakšpunktā minēto ārstēšanu un ka tās uzglabā uzraudzītā vietā un ieraksta 34. panta 5. punktā minētajā dokumentācijā.

7.4. Ja operatori darbojas ar bioloģiskiem, pārejas vai nebioloģiskiem produktiem jebkādā kombinācijā un bioloģiskos vai pārejas produktus uzglabā noliktavās, kur glabā arī citus lauksaimniecības produktus vai pārtiku:

a) bioloģiskos vai pārejas produktus glabā nošķirti no citiem lauksaimniecības produktiem vai pārtikas produktiem;

b) veic visus pasākumus, lai nodrošinātu sūtījumu identificēšanu un nepieļautu sajaukšanos vai apmaiņu starp bioloģiskiem, pārejas un nebioloģiskiem produktiem;

c) pirms bioloģisko vai pārejas produktu glabāšanas ir veikti piemēroti tīrīšanas pasākumi, kuru efektivitāte ir pārbaudīta, un operatori kārto minēto darbību dokumentāciju.

7.5. Tīrīšanai un dezinfekcijai noliktavās lieto tikai tādus tīrīšanas un dezinfekcijas līdzekļus, ko, ievērojot 24. pantu, ir atļauts izmantot bioloģiskajā ražošanā.

▼B

IV PIELIKUMS

NORĀDES, KAS MINĒTAS 30. PANTĀ

BG:	биологичен
ES:	ecológico, biológico, orgánico
CS:	ekologické, biologické
DA:	økologisk
DE:	ökologisch, biologisch
ET:	mahe, ökoloogiline
EL:	βιολογικό
EN:	organic
FR:	biologique
GA:	orgánach
HR:	ekološki
IT:	biologico
LV:	bioloģisks, ekoloģisks
LT:	ekologiškas
LU:	biologesch, ökologesch
HU:	ökológiai
MT:	organiku
NL:	biologisch
PL:	ekologiczne
PT:	biológico
RO:	ecologic
SK:	ekologické, biologické
SL:	ekološki
FI:	luonnonmukainen
SV:	ekologisk

▼B

V PIELIKUMS

EIROPAS SAVIENĪBAS BIOLOĢISKĀS RAŽOŠANAS LOGOTIPS UN KODI

1. Logotips

1.1. Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotips atbilst šādam paraugam:

1.2. Standartkrāsa *Pantone* skalā ir *Green Pantone* Nr. 376, ja izmanto četrkrāsu druku – zaļā (50 % ciāns + 100 % dzeltenais).

1.3. Tikai tad, ja krāsaina logotipa izmantošana nav praktiski iespējama, var izmantot arī melnbaltu Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotipu, kā redzams attēlā:

1.4. Uz tumša iepakojuma vai etiķetes fona simbolus var atveidot negatīvā, izmantojot iepakojuma vai etiķetes fona krāsu.

1.5. Ja izmanto krāsainu logotipu uz krāsaina fona, kas padara to grūti saskatāmu, apkārt logotipam var attēlot norobežojošu ārēju līniju, lai uzlabotu kontrastu ar fona krāsām.

1.6. Ja norādes uz iepakojuma ir tikai vienā krāsā, Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotipu var atveidot tajā pašā krāsā.

▼B

1.7. Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotips ir vismaz 9 mm augsts un vismaz 13,5 mm plats; augstuma un platuma attiecība vienmēr ir 1:1,5. Ja iepakojums ir ļoti mazs, minimālo logotipa izmēru izņēmuma kārtā var samazināt līdz 6 mm augstumam.

1.8. Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotipu var saistīt ar grafiskiem vai teksta elementiem, kas norāda uz bioloģisko ražošanu, ar nosacījumu, ka tie negroza vai nemaina Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotipa un 32. pantā minēto norāžu būtību. Ja Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotipu saista ar nacionālu vai privātu logotipu, kurā izmantota zaļā krāsa, kas atšķiras no 1.2. punktā minētās standartkrāsas, var izmantot Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotipu attiecīgajā nestandarta krāsā.

2. Kodi

Parastais kodu formāts ir šāds:

AB-CDE-999

kur:

a) "AB" ir tās valsts *ISO* kods, kurā notiek kontroles;

b) "CDE" ir norāde, kas apzīmēta ar trim burtiem, par kuriem lēmums jāpieņem Komisijai vai katrai dalībvalstij, piemēram, "bio", "öko", "org", vai "eko", un ar ko norāda uz bioloģisko ražošanu; un

c) "999" ir atsauces numurs, kurā ir ne vairāk kā trīs cipari un kuru piešķir:

i) katras dalībvalsts kompetentā iestāde kontroles iestādēm vai kontroles institūcijām, kurām tā ir deleģējusi kontroles uzdevumus;

ii) Komisija:

— kontroles iestādēm un kontroles institūcijām, kuras Komisija atzinusi saskaņā ar 46. pantu,

— trešo valstu kompetentajām iestādēm, kuras Komisija atzinusi saskaņā ar 48. pantu.

▼M8

VI PIELIKUMS

SERTIFIKĀTA PARAUGS

SERTIFIKĀTS, IZDOTS ATBILSTĪGI REGULAS (ES) 2018/848 PAR BIOLOĢISKO RAŽOŠANU UN BIOLOĢISKO PRODUKTU MARĶĒŠANU 35. PANTA 1. PUNKTAM

I daļa. Obligātie elementi

1. Dokumenta numurs	2. (atzīmēt attiecīgo) • Operators • Operatoru grupa (sk. 9. punktu)
3. Operatora vai operatoru grupas vārds/nosaukums un adrese:	4. Operatora vai operatoru grupas kompetentās iestādes vai, attiecīgā gadījumā, kontroles iestādes vai kontroles institūcijas nosaukums un adrese, un – kontroles iestādes vai kontroles institūcijas gadījumā – kods:

5. Operatora vai operatoru grupas darbība vai darbības (atzīmēt attiecīgo)

• Ražošana

• Sagatavošana

• Izplatīšana/laišana tirgū

• Uzglabāšana

• Imports

• Eksports

6. Produktu kategorija vai kategorijas, kas minētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/848 ([1]) 35. panta 7. punktā, un ražošanas metodes (atzīmēt attiecīgo)

a) Nepārstrādāti augi un augu produkti, t. sk. sēklas un cits augu reproduktīvais materiāls

Ražošanas metode

□ bioloģiskā ražošana, izņemot ražošanu pārejas periodā

□ ražošana pārejas periodā

□ bioloģiskā ražošana vienlaikus ar nebioloģisku ražošanu

b) Lauksaimniecības dzīvnieki un nepārstrādāti lopkopības produkti

Ražošanas metode

□ bioloģiskā ražošana, izņemot ražošanu pārejas periodā

□ ražošana pārejas periodā

□ bioloģiskā ražošana vienlaikus ar nebioloģisku ražošanu

c) Aļģes un neapstrādāti akvakultūras produkti

Ražošanas metode

□ bioloģiskā ražošana, izņemot ražošanu pārejas periodā

□ ražošana pārejas periodā

□ bioloģiskā ražošana vienlaikus ar nebioloģisku ražošanu

d) Pārstrādāti lauksaimniecības produkti, t. sk. akvakultūras produkti, ko izmanto pārtikā

Ražošanas metode

□ bioloģisko produktu ražošana

□ pārejas produktu ražošana

□ bioloģiskā ražošana vienlaikus ar nebioloģisku ražošanu

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/848 (2018. gada 30. maijs) par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 834/2007 (OV L 150, 14.6.2018., 1. lpp.).

▼M8

e) Barība

Ražošanas metode

□ bioloģisko produktu ražošana

□ pārejas produktu ražošana

□ bioloģiskā ražošana vienlaikus ar nebioloģisku ražošanu

f) Vīns

Ražošanas metode

□ bioloģisko produktu ražošana

□ pārejas produktu ražošana

□ bioloģiskā ražošana vienlaikus ar nebioloģisku ražošanu

g) Citi produkti, kas uzskaitīti Regulas (ES) 2018/848 I pielikumā vai iepriekšminētajās kategorijās neietilpst

Ražošanas metode

□ bioloģisko produktu ražošana

□ pārejas produktu ražošana

□ bioloģiskā ražošana vienlaikus ar nebioloģisku ražošanu

Šis dokuments ir izdots saskaņā ar Regulu (ES) 2018/848 un apliecina, ka operators vai operatoru grupa (atzīmēt attiecīgo) atbilst minētās regulas prasībām.

7. Datums, vieta: Sertifikātu izdevušās kompetentās iestādes vai, attiecīgā gadījumā, kontroles iestādes vai kontroles institūcijas pārstāvja vārds un paraksts:	8. Sertifikāts derīgs no …[ierakstīt datumu] līdz …[ierakstīt datumu]

9. Regulas (ES) 2018/848 36. pantā definētās operatoru grupas locekļu saraksts

Locekļa vārds/nosaukums	Locekļa adrese vai cita veida identifikācija

II daļa. Konkrēti fakultatīvie elementi

Viens vai vairāki elementi, kurus norāda, ja tā nolēmusi kompetentā iestāde vai, attiecīgā gadījumā, kontroles iestāde vai kontroles institūcija, kas operatoram vai operatoru grupai izdod sertifikātu saskaņā ar Regulas (ES) 2018/848 35. pantu.

1. Produktu uzskaitījums

Produkta nosaukums un/vai Padomes Regulā (EEK) Nr. 2658/87 [2] minētais kombinētās nomenklatūras (KN) kods, kas apzīmē Regulas (ES) 2018/848 darbības jomā ietilpstošu produktu	□ Bioloģisks □ Pārejas

[2] Padomes Regula (EEK) Nr. 2658/87 (1987. gada 23. jūlijs) par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 256, 7.9.1987., 1. lpp.).

▼**M8**

2. Produktu daudzums

Produkta nosaukums un/vai Regulā (EEK) Nr. 2658/87 minētais KN kods, kas apzīmē Regulas (ES) 2018/848 darbības jomā ietilpstošu produktu	□ Bioloģisks □ Pārejas	Aplēstais daudzums kilogramos, litros vai, attiecīgā gadījumā, vienību skaitā

3. Informācija par zemi

Produkta nosaukums	□ Bioloģisks □ Pārejas □ Nebioloģisks	Platība hektāros

4. Saraksts ar telpām vai vienībām, kurās operators vai operatoru grupa veic darbību

Adrese vai ģeolokācijas dati	I daļas 5. punktā minētās darbības vai darbību apraksts

5. Informācija par operatora vai operatoru grupas veikto darbību vai darbībām un to, vai darbību vai darbības veic pašu vajadzībām vai tāda apakšuzņēmēja statusā, kas darbību vai darbības veic cita operatora labā, kamēr atbildību par veikto darbību vai darbībām saglabā apakšuzņēmējs

I daļas 5. punktā minētās darbības vai darbību apraksts	□ Darbības/darbību veikšana pašu vajadzībām □ Darbības/darbību veikšana apakšuzņēmēja statusā cita operatora labā, kamēr atbildību par veikto darbību vai darbībām saglabā apakšuzņēmējs

6. Informācija par darbību vai darbībām, ko saskaņā ar Regulas (ES) 2018/848 34. panta 3. punktu veikusi trešā persona, ar kuru noslēgts apakšuzņēmuma līgums

I daļas 5. punktā minētās darbības vai darbību apraksts	□ Atbildību saglabā operators vai operatoru grupa □ Atbildība nodota trešai personai, ar kuru noslēgts apakšuzņēmuma līgums

▼**M8**

7. Saraksts ar apakšuzņēmējiem, kuri saskaņā ar Regulas (ES) 2018/848 34. panta 3. punktu operatora vai operatoru grupas labā veic darbību vai darbības, attiecībā uz kurām operators vai operatoru grupa saglabā atbildību par bioloģisko ražošanu un minēto atbildību nav nodevis/nodevusi apakšuzņēmējam

Vārds/nosaukums un adrese	I daļas 5. punktā minētās darbības vai darbību apraksts

8. Informācija par kontroles institūcijas akreditāciju saskaņā ar Regulas (ES) 2018/848 40. panta 3. punktu:

   a) akreditācijas iestādes nosaukums;

   b) hipersaite uz akreditācijas sertifikātu.

9. Cita informācija